

Νεογολα

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8 (59)
25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1939-Α'

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΕΑ, ὅστις
καὶ ἐκπρὸς αὐτῆς, ἀντιπροσώπων ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 2.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωφόρου 19 (Β' ὁροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωφόρου 19

Ἀριθ. Τεύχ. 8 — 25 Νοεμβρίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικὸν)	Δρ. 160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. Ἀγγλίας	1
Ἀμερικῆς Δολ.	6
Αἰγύπτου Λίρ.	1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινοτήτας) καὶ
Σχολικὰς Ἐφορίας. ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
ἢ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΛΗΝ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀποδείξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΛΗ Συναγματούχου ἑ. ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Διευθυνταὶ τῶν
Σχολείων, Δημοτικῶν, Γυμνασίων κ. λ. π. ὅπως
εἰς τὰς ἐπιστολάς των πρὸς τὸ περιοδικὸν κά-
μνωσι διάκρισιν τῶν ἐγγραφομένων μαθητῶν
τῶν ὡς συνδρομητῶν καὶ τῶν ἀγοραζόντων
τοῦτο καθ' ἑβδομάδα.

Ὅταν δηλ. ζητοῦν ὠρισμένον ἀριθμὸν τευ-
χῶν διὰ διάθεσιν λιανικὴν, ν' ἀναγράφουν «Δι'
ἑβδομαδιαίαν διάθεσιν», ὅταν δὲ
πρόκειται περὶ συνδρομητῶν ν' ἀναγράφουν
τὸν χρόνον διαρκείας τῆς συνδρομῆς αὐτῶν.
Ἐπίσης καθίσταται γνωστὸν ὅτι οἱ συν-
δρομηταὶ ἐγγράφονται ἢ παρὰ τῶν περιοδε-
όντων ἀντιπροσώπων μας ἢ ἀπ' εὐθείας δι' ἐπι-
στολῆς.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Σχολείου πρέπει νὰ εἶναι
πλήρης, μετὰ τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον, τὴν ἐπαρ-
χίαν καὶ τὸν νομὸν εἰς ὃν ὑπάγεται τοῦτο.

(Ἐκ τῆς Δ/σεως τῶν Οἰκον.
ὕπηρεσιων τοῦ περιοδικοῦ)

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως
οἱ ἀλληλογραφοῦντες μετὰ τὸ
περιοδικὸν μας ἀναγράφωσι
πλήρη τὴν διεύθυνσιν των,
ἤτοι: Πόλιν ἢ χωρίον, ἐπαρ-
χίαν καὶ νομὸν, ὅχι μόνον ἐπὶ
τοῦ φακέλλου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τῆς ἐπιστολῆς.

Τοῦτο εἶναι ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ
διὰ τὴν ταχυτέραν καὶ ἀσφα-
λεστέραν λήψιν τοῦ περιο-
δικοῦ.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΦΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Στὰ Σπυριδιλλίου (Μέγαρον Μ.Τ.Σ.)
Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας καὶ Σπυριδωνος Τρικούπη

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:
ΣΩΝΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας
Πράκτορά μας νὰ σᾶς ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.
ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ὅπερ διακανονίζει ταχέως
καὶ ἀπ' εὐθείας πᾶσαν ζημίαν σας.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ.Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν
Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδια σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀθήναι, Κολοκοτρώνη 13.
Τηλ. 21-144, 29-331.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΗΓΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ Ἀρχηγῶν

ΗΜΕΡΟΜ. 24.10.81

ΑΡΙΘ. 30354

Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ

Δὲν ἔμπορεῖ νὰ παρέλθῃ ἀνιμνόμενους τὸ γεγονός ὅτι
ὁ Ἀρχηγὸς προέστη τῆς τελετῆς τῆς γεωργικῆς ἐξορμή-
σεως τῆς Ὁργανώσεως εἰς τὸ Θριάσιον πεδῖον καὶ ἐγκαι-
νίωσε προσωπικῶς τὴν ἐξόρμησιν, ἀνοίγων τὰς πρώτας αὐ-
λακίας τοῦ προτύπου ἀγροῦ τῆς Ε.Ο.Ν. Δὲν ἔμπορεῖ,
διότι ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς, ἐγκαινιάζων αὐτοπροσώπως
τὴν περίοδον τῆς σπορᾶς τοῦ σίτου, δὲν ἐξετέλει ἕνα τύ-
πον, ἀλλὰ πράξιν πολιτικὴν, ὅχι ὀλιγώτερον σημαντικὴν
ἀπὸ τὰς ἄλλας πού πλεονάζουν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς ση-
μερινῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως. Τῆς πράξεως αὐτῆς, διὰ
τὴν ἀκρίβειαν τοῦ πνεύματος, πού ἐνέπνευσεν αὐτὴν τὴν
πράξιν, τὴν εὐρυτάτην ἀπήχησιν βλέπει κανεὶς εἰς
κάθε γωνίαν τῆς Χώρας, εἰς τὴν πολύμοχθον πανηγυρίαν
τῆς ἐργασίας, τῆς ὁποίας ὁ γραφικὸς τόνος κυριαρχεῖ αὐ-
τὰς τὰς ἡμέρας ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς ἑλληνικῆς γῆς.

Καὶ θὰ ἠθέλαμεν οἱ νέοι Ἕλληνες ἰδιαίτερως, νὰ δια-
κρίνουν εἰς τὴν πράξιν αὐτὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ νὰ ἐκτι-
μήσουν τὸ βαθύτερόν της νόημα. Τὸν συμβολισμὸν τῆς
στερεᾶς ἀνασυνδέσεως μιᾶς παραδόσεως αἰώνων, τὴν
ὁποίαν ἐγαλάρωσαν κατὰ τοὺς νεωτέρους καιροὺς τὰ
ἱστορικὰ συμβῆντα τοῦ ἔθνους. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, παρ'
ὅλα ἴσως τὰ ὁποῖα ἤμπορουν νὰ πιστεύουν πολλοὶ, εἴτε ἀπὸ
ἀγνοίαν, εἴτε διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον φαντάζονται ὅτι
ἐρμηνεύουν μερικὰ πράγματα, — ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἀπὸ τῆς
διαμορφώσεώς του εἰς συγκεκριμένην κοινωνίαν καθάρ-
ως γεωργικὴ καὶ καθ' ἥσσαν μοῖραν ναυτικὴ καὶ ἐμ-
πορικὴ, οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ εἶναι τοιοῦτος, εἴτε κατὰ τὴν
ἀρχαιότητα, εἴτε κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἑλληνικῆς Αὐ-
τοκρατορίας. Οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους εὐρέθη εἰς τὴν
ἀνάγκην νὰ παραμελήσῃ τὴν γεωργικὴν του παράδοσιν
καὶ νὰ τραπῇ εἰς ἄλλους κλάδους βιοπορισμοῦ, ἦσαν πάν-
τοτε ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν θέλησιν του καὶ ἀπὸ τὴν ἀφωσί-
ωσιν του εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων του. Εἰς τὴν ἀρχαιότητα
οἱ Ἕλληνες ἐτράπησαν εἰς τὰς τέχνας καὶ πρὸς τὴν θάλασσαν
καὶ μετηνάστευσαν, ἀφοῦ ἐκορέσθη ἡ γῆ των δημο-
γραφικῶς, ἀφοῦ δηλαδὴ μετὰ τὰ μέσα τῆς ἐποχῆς των, ἔφθα-
σαν εἰς τὸ ἀκρότατον ὅριον τῆς ἐντάσεως τῆς ἐκμεταλ-
λεύσεως τοῦ φυσικοῦ τῆς Χώρας πλούτου. Κατὰ τοὺς
χρόνους τῆς δουλείας, πάλιν, ἡ φυγὴ ἀπὸ τὴν γῆν, ἢ
ὁποία ἐγένετο πρὸς δύο κατευθύνσεις: πρὸς τὰ ὀρεῖνά καὶ
πρὸς τὰ παράλια, εἶχεν αἰτίαν τὴν πίεσιν τοῦ κατακτητοῦ,
ὁ ὁποῖος ἤρπαζε τὰ εὐφρονα τμήματα τῆς Χώρας καὶ ἐγκα-
θιδρύετο εἰς αὐτά, καθιστῶν τὸν βίον ἀβίωτον εἰς τοὺς
πρώην κυρίους τῆς γῆς καὶ ἀδύνατον τὴν ἀπολαύσιν τῆς
ἐργασίας των.

Ἀποδείξει ὅτι δὲν ἔφευγαν ἀπὸ τὴν γῆν τῶν οἱ Ἕλλη-
νες ἐκουσίως καὶ ἀβίωτος, διὰ νὰ ρίξουν πέτρα πίσω
των, ἀλλὰ διότι τοὺς ἐπέεξαν αἱ πολιτικαὶ καὶ κοινωνικαὶ
συνθήκαι καὶ τὸ ἕκαστον μετὰ τὴν καρδίαν σφιγμένη, εἶναι τὸν
γεγονός, ὅτι ὅπου κι' ἂν ἐπήγαιναν δὲν ἐρρίζωναν. Μετὰ τὸν
καμὸ τοῦ γυρισμοῦ ἐξοῦσαν καὶ ἐκοπίζαν καὶ ἐστε-
ροῦντο καὶ ἤρνουντο εἰς τὸν ἑαυτὸν των κάθε χαρὰν καὶ
κάθε ἀπόλαυσιν, διὰ νὰ συγκεντρώσουν πλοῦτον καὶ νὰ
χρησιμοποιοῦν ἔπειτα τὴν δύναμιν πού ἔδιδεν αὐτὸς ὁ
πλοῦτος, εἴτε ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν γενέτειραν, εἴτε μα-
κρὰν αὐτῆς, δι' αὐτὴν, διὰ τοὺς συμπατριώτας των, διὰ
τὴν πνευματικὴν των ἀφύπνισιν, στρώνοντες ἔτσι τὸν μα-
κρὸν δρόμον, πού ἐχρειάσθη διὰ ν' ἀνακτήσῃ ἡ Ἑλλάς τὴν
ἐλευθερίαν της.

Κατὰ τὴν πρώτην ἑκατονταετίαν τῆς ἐλευθερίας ἦτο
μοιραία ἡ καθυστέρησις τῆς γεωργίας. Οἱ ἱσχυροὶ, παρὰ
τοὺς ποταμούς τοῦ κυθέντος ἑλληνικοῦ αἵματος, καθώρι-
σαν ὅρια τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος στενά. Ἐξ ἄλλου κατὰ
τὴν διάρκειαν τοῦ ἑπταετοῦς ἀγῶνος ἡ Χώρα εἶχεν ἐρη-
μωθῇ καὶ ὅλος ὁ ἔμφυτος πλοῦτος της κατεστράφη. Ὅλοι
γνωρίζομεν τὴν εἰκόνα πού παρουσίαζεν ἡ Πελοπόννησος
κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ
1930, ἔπειτα ἀπὸ τὴν δῆωσιν — δῆωσιν ὅχι μόνον τῶν κα-
τοικουμένων χώρων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἀμπε-
λώνων καὶ τῶν ἐλαιῶνων ἀπὸ τὸν Ἰμβραῖμον.

Ὁ Τόπος εἶχε φτωχύνει ὅσον ποτέ. Οἱ ἄνθρωποι ἀπε-
σπάσθησαν ἀπὸ τὰς παραγωγικὰς των συνθηκῶν. Οἱ ὅροι
ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐκαλοῦντο ν' ἀνασυνδέσουν τὴν γεωργί-
κην των παράδοσιν εἶχον χειροτερεύσει εἰς τὸ ἔπακρον.
Ἐπειτα ἐπὶ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπολυτρωθέν-
τος τμήματος τῆς Χώρας ἐθάβοντο νέα ὑψηλότατα καθή-
κοντα: Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν διεύρυνσιν τῶν ὁρίων τοῦ Κρά-
τους καὶ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀλυτρώτων ἀδελ-
φῶν. Κατὰ τὰ μικρὰ εἰρηνικὰ διαστήματα, εἰς τὴν ζωὴν
τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὁ Ἕλλην ἐργαζόμενος ἐλάμβανε
πολλάκις τὸν δρόμον τῆς ξενιτειᾶς, διότι τοῦ ἦτο εὐκολώ-
τερον ἐκεῖ νὰ κατακτήσῃ τὸν πλοῦτον, τὸν ὁποῖον ἤθελεν
ὅχι μόνον διότι θὰ ἐξησφάλιζε τὴν ἀνετωτέραν ζωὴν τῆς
οἰκογενείας του καὶ τοῦ ἰδίου του ἑαυτοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι
ἀκόμη θὰ ἤμποροῦσε νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ὄνειρον τῆς
ψυχῆς του, νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὴν πατρίδα του.

Ἄν ὅμως ἀντιμετωπίσωμεν τὰ πράγματα ὅπως ἔχουν
σήμερον θὰ ἴδωμεν ὅτι εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὰ. Ἡ Ἑλ-
λάς κατ' ἑκτάσιν, χάρις εἰς τὸ αἷμα καὶ τὰς θυσίας τῶν
πανελλήνων, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον σημαντικὰ κράτη τῆς
Εὐρώπης. Χάρις εἰς τὰ γενόμενα, ἐξ ἄλλου, ἔργα καὶ τὰ
ἱλιγγιάδη ποσὰ τὰ ὁποῖα ἐδαπάνησε τὸ Κράτος, ἰδία τὸ
μεταγυνοστικόν, διὰ τὴν διαρρύθμισιν τῆς κοίτης τῶν
ποταμῶν, τὴν ἀποξήρανσιν ἐλῶν, τὴν ἀποστράγγισιν ἀπε-
ράντων ἐκτάσεων, τὴν διάνοισιν ὁδῶν, τὴν διαφώτισιν τῶν
γεωργικῶν πληθυσμῶν, τὴν κατασκευὴν γεφυρῶν, ὅλη ἡ
Ἑλλάς εἶναι σήμερον, γεωργικῶς ἐκμεταλλεύσιμος, ὅσον
δὲν ἦτο ποτέ ἄλλοτε. Ἡ σημειομένη ἐπαναστροφή πρὸς
τὴν ἑλληνικὴν γῆν εἶναι κατὰ τὸ ἐντελῶς φυσικόν.
Ὁ Ἕλλην δὲν ἔχει ἀνάγκην σήμερον νὰ μοχθήσῃ εἰς τὴν
ξένην, νὰ ὑποστῇ τὴν ἐπίδρασιν ἐνός ξένου, ψυχοφθόρου
πολλάκις περιβάλλοντος καὶ ὅλας τὰς θλιβεράς συνεπε-
τα τῆς ξενιτειᾶς, τὰς ὕλικας καὶ τὰς ψυχικὰς. Ἡ προσήλω-
ς εἰς τὴν ἑλληνικὴν γῆν ἔμπορεῖ νὰ φέρῃ καὶ πλοῦτον καὶ
εὐημερίαν. Αὐτὸν τὸν συμβολισμὸν ἐνέκρυπτεν ἡ ἐπίσκεψις
τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὸ Θριάσιον πεδῖον: διεσάλπιζε μετὰ τὴν
κίνησιν πού ἔδωκε τὸ χεῖρ τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὸ ἄρστρον
τὴν ἀνασυνδέσιν αὐτῆς τῆς γεωργικῆς παραδόσεως μετὰ τὸ
ἀπώτατον παρελθόν των μύθων καὶ τῶν θρύλων. Διότι
πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἡ παραδοξὴ τῶν αἰώνων δὲν σθῆ-
ναι ὅτι εἶναι ριζωμένον εἰς τὴν ψυχὴν, ὅτι ἀποτελεῖ
συνύφανσιν μετὰ τὴν ὑπαρξιν ἐνός λαοῦ. Αὐτῆς τῆς παρα-
δόσεως τὴν πλήρη ἀνασυνδέσιν, ἡ ὁποία θὰ εἶναι καὶ ἡ
ἀφετηρία μιᾶς νέας, φωτοδόλου ἑλληνικῆς ἀκμῆς, θὰ τὴν
πραγματοποιήσῃ ἡ νέα, ἡ ἰδικὴ σας γενεά, νέοι καὶ ἔφη-
βοι τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τὸν ἀρραβῶνα αὐτῆς τῆς ἀκμῆς
ἔδωκε τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἡ συμβολικὴ πράξις τοῦ
Ἀρχηγοῦ εἰς τὸ Θριάσιον πεδῖον.

Σε σερβιέρειον

ΑΞΙΟΛΟΓΟΣ ΤΑΧΥΤΗΣ

Σιγά σιγά ανακαλούνται κατά τμήματα είναι αλήθεια και εις άκτίνα περιωρισμένην τὰ μέτρα πού ελάσθεν ή Έθνική Κυβέρνησις μόλις έκρηχύθη ό ευρωπαϊκός πόλεμος, ανατέλλουσα την έκτέλεσιν όλων των έργων, πλην εκείνων πού είχαν σκοπόν την έθνικήν άμυναν. Είναι αί άνακλησεις αύται ή καλλιτέρα πιστοποιήσις της σταθερότητας της έλληνικής ούδετερότητας και έν γένει της ειρηνικής ασφαλείας εις την Βαλκανικήν και εις την Μεσόγειον.

Με την ανάκλησιν των μέτρων περί άναστολής των έργων δεν συνεχίζεται μόνον κανονικώς ή πορεία της τεχνικής ανόδου της Χώρας, αλλά και άνακατούν τας εργασίας των έργάται, τεχνίται και μηχανικοί και ύποχωρεί τό κύμα της άνεργίας. Έτσι έλαττώνται σιγά σιγά αί κοινωνικά και οικονομικά διαταραχαί, τας όποιās έφερε μέχρις ήμών ό αντίκτυπος του πολέμου. Βεβαίως δεν ήμπορεί άκόμη νά γίνεται λόγος περί ολοκληρωτικής έξουδετερώσεως, αλλά ότι ή άποκατάστασις μιάς ίσορροπίας συντελείται με αξιόλογον ταχύτητα είναι γεγονός έπιβεβαιούν διά μίαν άκόμη φοράν την προσαρμοστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

ΜΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Μας συγκινούν Ιδιαιτέρως τὰ σημεία της διαθήκης του Μετσοβίτου ευεργέτου, τὰ όποια προνοούν διά τὰ τραγούδια και διά τας έλληνικάς ένδυμασίας του Μετσόδου. Εις εποχήν, πού χάρις εις τόν ανομιτισμόν και την άμάθειαν του νεοπλουτισμού όλοι οί βαρβαρισμοί της παρακμής της Δύσεως κατέκλυσαν την Έλλάδα, ή διαθήκη του άειμνήστου Πίχτου έρχεται νά μάς ένθυμήση ότι ύπάρχει και εις τό τραγούδι και εις τας άμφίσεις του λαού ευγένεια ελληνική ίση με την ευγένειαν της Ακροπόλεως και των άρχαίων μνημείων, την όποιαν μόνον άμυσοι άνθρωποι παραμελούν και περιφρονούν.

Η ΑΛΙΕΙΑ

Τὰ μέτρα διά τὰ όποια προνοεί ό έκδοθείς πρό όλίγων ήμερών νόμος περί οργανισμού αλίειας τὰ έπερίμενε ή Χώρα από χρόνια. Δεν είναι καθόλου τυχαίον τό γεγονός, ότι εις ένα Τόπον όπου ή θάλασσα εισδύει από παντού, εις μίαν Χώραν με τήσιν έκτασιν άκτών, όπως ή Ιδική μας, πού μοιάζει όλην ώσαν πλοίο πού άρμενίζει, δεν είχαμε ποτέ έπάρκειαν ψαριών, μ' όλο πού ή άναλογία της κατ' άτομον καταναλώσεως του είδους ήτο χαμηλοτάτη. Καί με τόν πλούτον των θαλασσών μας συνέβαινε ό,τι και με τόν πλούτον της γής. Η μακρά διακοπή κάθε παραδόσεως παραγωγικής έκμεταλλεύσεως των φυσικών πλουτοφόρων πηγών του Τόπου έτρεψε τας έθνικάς δυνάμεις εις κάθε είδους τυχοδιωκτικόν παρασιτισμόν. Η δουλεία εις τας οικονομικάς πλάνας επέζησε και μετά την άποτίναξιν του ζυγοϋ του κατακτητού. Ακόμη και σήμερα αύτων των πλανών τὰ άποτελέσματα τὰ διακρίνει κανείς καθαρώτατα εις τας ιδέας, εις την ζωήν, εις την έκπαίδευσίν μας. Καί άν υπάρχη κάτι πού διαστέλλει έντονώτατα την μεταγυουστιανήν από την προαγυουστιανήν Έλλάδα, είναι άκριβώς ή άρνησις της θεωρίας κατά την όποιαν οί "Έλληνες δεν είναι λαός παραγωγών, άλλ' «ευγενών παρασίτων» και ή Έλλάς, ως φύσις και ως έκτασις, δεν είναι βιώσιμος οικονομικός.

Ό,τι ήρχισε με τήσιν πάθος και με τήσιν πίστιν νά γίνεται διά την αξιοποίησιν του Έθνικού θησαυρού της γής, δεν ήτο δυνατόν παρά νά έπεκταθή και εις την θάλασσαν. Αύτην την έννοιαν έχει ό ίδρυόμενος αλιευτικός οργανισμός.

Τό πρόβλημα της αλίειας έχει βεβαίως και κοινωνικών χαρακτήρα, έφόσον με τας τύχας της αλίειας συνδέεται σημαντικόν πληθός συμπαθεστάτων έπαγγελματιών, πού ένσυνέχισαν μέσα εις όλας τας αντίεξόχτητας, τας εργασίας των έργάται, με τὰ πεινιχρότατα των μέσων, την αλιευτικήν παράδοσιν εις τόν Τόπον. Μεταξύ αύτών είναι άληθές ότι συγκατελέγοντο και οί όλίγοι, οί όποιοι από άμάθειαν περισσότερον παρά από άπληστίαν ένίγοντο παραίσει των ληστρικών έκμεταλλεύσεων, πού έχουν έλαττώσει τρομερά τόν αλιευτικόν πλούτον των θαλασσών μας. Τὰ σφάλματα των τελευταίων αύτων είναι μικρότερα πάντως από τό έγκλημα της Πολιτείας, ή όποία τους άφηνε χωρίς καθοδήγησιν, χωρίς προστασίαν, χωρίς έλεγχο. Όπωσδήποτε ή ύπαρξις μιάς μειοψηφίας ληστρικών έκμεταλλευτών δεν πρέπει νά δυσφημίση τους αλιευτικούς πληθυσμούς της Χώρας, με την παράδοσιν, την έπαγγελματικήν δεξιότητάν και την πείράν των, άρετάς τας όποιās θά καταστήση γονιμώτατας ό νέος Οργανισμός.

Η νέα οργανωσις της αλίειας θά θέση εύθύς εξ άρχής τέρμα εις τας βαρβάρους μεθόδους της άδιακρίτως έποχών αλίειας και των δυναμιτιστικών έπιβέσεων εις τους αλιευτικούς όρμους. Τοιούτοτρόπως θά προστατεύση τόν γόνον, δηλαδή την κανονικήν παραγωγήν του θαλασσίου πλούτου. Έπειτα θά κατευθύνη τεχνικάς και θά ένισχύση οικονομικώς την αλίειαν και τους αλίεις μας, εις τρόπον ώστε ή εργασία των νά γίνη άποδοτικώτερα Έκ παραλλήλου θ' άρχισή μίαν εργασία μελέτης και έρεύνης, ή όποία θά έχη ως σκοπόν νά βελτιώση την σημερινήν άπόδοσιν εις τους σημερινούς αλιευτικούς χώρους, νά επεκτείνη τους χώρους αύτους και ν' ανακαλύψη νέους εις τας άκτάς και εις την άνοικτην θάλασσαν Έδώ αί ύπάρχουσαι δυνατότητες είναι εύρύταται. Ό σκοπός είναι πρώτον νά τελειώση ή κατάστασις ύποτελείας εις την όποιαν εύρισκόμεθα σήμεραν από τας ξένας Χώρας, από τας όποιās προμηθευόμεθα ψάρια ναπτά και διατηρημένα, και δεύτερον ή αναπήλυσιν των εισαγωγών από την έγχώριον παραγωγήν, χωρίς νά έλαττωθή ή κατανάλωσις ψαριών εις τόν Τόπον.

Τό έργο πού άρχίζει δεν θά είναι, βέβαια, εύκολον εις την άρχήν· θ' απαιτήση και μέσα χρηματικά και εργασίαν και ένθουσιασμόν και πίστιν εις την προσπάθειαν. Θ' απαιτήση πρό παντός έπιστήμην και ειδίκευσιν. Είναι εύτύχημα ότι ό νέος Οργανισμός προνοεί δι' όλα αυτά. Ιδιαιτέρως μάλιστα προνοεί διά την δημιουργίαν έπιστημονικών στελεχών, τὰ όποια θά χρησιμοποιηθούν και εις την διοίκησιν του Οργανισμού, πρό παντός όμως διά ν' άποτελέσουν τους πρώτους πολυτίμους πυρήνας διά την έπαγγελματικήν μόρφωσιν των νέων γενεών των αλίεων. Καί τοϋτο, μέσα εις όλα τὰ άλλα, τὰ σημαντικά και τὰ σπουδαία, είναι τό σπουδαιότερον.

Σε σερβιέρειον

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

Εις την ύπαιθρον τό σύνθημα όλων πρέπει νά είναι: Πρώτον, περισσότερα και καλλιτέρα εργασία. Δεύτερον, περισσότερα τρόφιμα. Η Κυβέρνησις εύρέθη εις την άνάγκην νά θεσπίση ώρισμένους περιορισμούς εις την καλλιέργειαν των εξαγωγικών προϊόντων. Οί λόγοι πού επέβαλαν αύτους τους περιορισμούς είναι κυρίως έμπορικοί. Όπωσδήποτε πρέπει νά ξέρουν οί γεωργοί μας ότι κατά τας σημερινάς περιστάσεις και έως ότου τελειώση ό πόλεμος, τό ίδιόν των χρέος είναι νά παράγουν περισσότερα τρόφιμα. Τόσα όσα θά φθάνουν με όλην την δυνατήν φειδών νά εξασφαλίσουν την διατροφήν των κατοίκων της Χώρας εις περιπτώσιν πού ό έπισιτισμός της θά ήπειλειτό από ολανδήποτε αίτίαν. Τό έργο δεν είναι βεβαίως εύκολον, είναι όμως δυνατόν. Καί ή έκπλήρωσις του θ' άμειψθή πλουσιοπαρόχος. Όχι δέ μόνον υλικώς, αλλά και ήθικώς. Θά στερεώση τόν γεωργικόν κόσμον της Έλλάδος εις την έκτίμησιν και εις τόν σεβασμόν όλου του Έθνους.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Συνιστώμεν εις τους νέους μας νά διαβάσουν με προσοχή τό άρθρον του τεύχους αύτού στην 3η σελίδα «Η Έλληνική Τέχνη και ή πνευματική γυμνασία των μοντερνίων». Εις τόν τόπον αυτόν, όστις είναι ό τόπος της γεννήσεως της Τέχνης, δεν είναι έπιτετραμμένον ή νέα γενεά νά μη την συνεχίση ακολουθούσα τὰ χυρία εκείνων πού έπί αιώνας την άνέδειξαν ως βάθρον του άνωθρινού πολιτισμού.

Δεν έννοούμεν βέβαια ότι δεν πρέπει νά παρακολουθήται ή πρόοδος του λόγου και της Τέχνης εις τους άλλους τόπους, αλλά από αυτά νά σταχυολογούν οί νέοι μας ό,τι δύναται νά προσέχη την Έλληνικήν Τέχνην και όχι νά συναρπάζωνται από τας ύπερβολάς και τας ακρότητας, εις τας όποιās άνθρωποι παράσονται, όχι εύτιμώς μεγάλοις αριθμούς, αλλά όσοι από πνεύμα μοντερνισμού ή ματαιοδοξίας καταναλίσκουν κύτταρα του έγκεφάλου των εις τεχνιστοπλάς πού φθάνουν την γελοιότητα και προωρισμένας νά άποθάνουν πριν άκόμη γεννηθούν.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ
Εις την πρώτην: Η Α. Υ. ό Διάδοχος Παύλος.
Εις την τελευταίαν: Απομνή παλαιού Βυζαντινού Ναού.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΒΙΛΛΗ

25-28 Νοεμβρίου 1912.

Ό Στρατός μας πολεμάει στην "Ηπειρο έναντίον του έχθρου και των στοιχείων της φύσεως... Κι' ό έχθρός άντιστέκεται σθεναρά στην προέλασιν του στρατού μας ταμπουρωμένος στά φυσικά όχυρά των Ηπειρωτικών βουνών, μά τό χιόνι και τό κύρο φοβίζουν περισσότερο τό στρατό....

Ό Δρίσκος είναι κι' αύτός με τις ψηλές του κορφές χιονισμένος και άγριος.... Οί δικοί μας δεν μπόρεσαν άκόμα νά τόν ύποτάξουν, κι' οί έχθροί τόν κρατούν....

Και τώρα πρόκειται νά τόν διεκδικήσουν από τὰ έχθρικά χέρια οί Γαριβαλδηνοί!... Είναι τό σώμα του Γαριβάλδη, σώμα θελοντικό, από Έλληνες, Ιταλούς, Άγγλους, με άρχηγό τόν Πεπίνω Γαριβάλδη και ύπαρχηγό τόν Ρώμα... Είναι οί Έρυθροχίτονες με την περιεργή στολή τους, πού έννοούν νά πεθάνουν για την έλευθερία του εύγενικού Έθνους μας με την μεγάλη πνευματική κληρονομία!...

Μέσα σ' αύτούς, Γαριβαλδηνός λοχαγός είναι κι' ό Μαβίλλης, σέ ηλικία 52 έτών, σεβάσιμος στή μορφή, γλυκύς, πειθαρχικός στους άνωτέρους του!...

Έκει κι' αύτός μέσα σέ κείνους πού ζητούν νά καταλάβουν τόν Δρίσκο, κι' από τις άπρόσιτες κορυφές του ν' άγναντέψουν τὰ Γιάννενα, την θρυλική πολυθασανισμένη πρωτεύουσα της Ηπειρου....

Και καθώς ξεκινάνε από τη Χρυσόβίτσα, στή χιονισμένη έκτασι λάμπει τώρα ένας καφετέρος φθινοπωρινός ήλιος, πού δίνει κουράγιο στους πολεμιστές....

Οί αξιωματικοί με τὰ χακί πανталόνια, τους κόκκινους χιτώνες και τους γαλανούς μανδύες, και μαζί τους κι' ό Μαβίλλης, άπολαμβάνουν τόν ήλιο....

Κι' ό Μαβίλλης μονολογεί, σάν ώνειροπαρμένος από τό θέμα:

— Τι χαρά Θεού!... Κι' όσώσο πάμε έμείς νά σκοτώσουμε ανθρώπους!... Και προχωρούν....

Σέ λίγο πρόκειται νά διαθούν τόν παραπόταμο του Άράχθου, τόν Μπαλντομα!...

Στό γηραιό λοχαγό, τόν ποιητή, προσφέρουν άλογο για νά περάση!...

Μ' αύτός δεν τό δέχεται.... Τόν στενοχωρούν μάλιστα αυτές οί προτιμήσεις.... Είναι βέβαια μεγαλύτερος σχεδόν από όλους, μά όχι!... "Η άξίζει ή δεν άξίζει!... "Η μπορεί νά ύποσθι κι' αύτός τις κακουχίες με όλους, ή, άν δεν μπορεί, δεν έχει τη θέσι του εκεί μαζί τους.... Και μπαίνει στό ποτάμι μαζί με τό λόγο του και τό διαβαίνει σάν παλληκάρι δέκα όχτώ χρόνων, συνηθισμένο νά τρέχη στίς ρεματιές και στίς κακοτοπιές των βουνών και των λόγων!...

Σέ λίγο στεγνώνει, αχνίζοντας όλος, κι' είναι χαρούμενος για τοϋτο σάν μικρό παιδί!...

Και προχωρούν κατόπιν!... Προχωρούν για ν' άντικρύσουν τό

τουφεκίδι πού άρχίζει τη νύχτα, στίς 25 και τελειώνει στίς 28 Νοεμβρίου... Τρεις μέρες κρατάει ή μάχη!... Οί Γαριβαλδηνοί από την πρώτη μέρα κερδίζουν έδαφος και άπωθούν τους Τούρκους... Ό Δρίσκος βρίσκεται ούσιαστικά στά χέρια τους....

Ό Μαβίλλης άνεβαίνει σέ μιά κορφή για νά δη τὰ Γιάννενα!... Μά δεν τὰ βλέπει... Η καταχνιά έχει καλύψει την πεδιάδα και δεν φαίνεται τίποτε!... Μά ό ποιητής καντεύει τη θέσι των και σκιρτάει ή καρδιά του με αγαλλίασι και μιά γλυκειά προσδοκία!...

Πότε θά μπη εκεί μέσα; Πότε θά πατήση τό πόδι του στά Γιάννενα, θά δη τὰ γαλανά νερά της λίμνης και θά τὰ τραγουδήση με τη θεία μουσα του!...

Και εαφνικά, σάν σέ θαύμα, ή δμίχλη διαλύεται και τὰ Γιάννενα φαίνονται... Ό ποιητής-πολεμιστής ξεχνιέται στους ρεμβασμούς του....

Κι' εκεί δίπλα του τόν παραμονεύει τό άνεπάντεχο τέλος....

— Τί ευτυχία, καπετάν Λορέντζο, νά πεθάνει κανείς για τὰ Γιάννενα!... Τί ευτυχία!...

Και νά! Πρωί-πρωί στίς 28 του Νοεμβρίου ξαναρχίζει τό τουφεκίδι κι' ή μάχη βρίσκεται στό πιο κρίσιμο σημείο της.

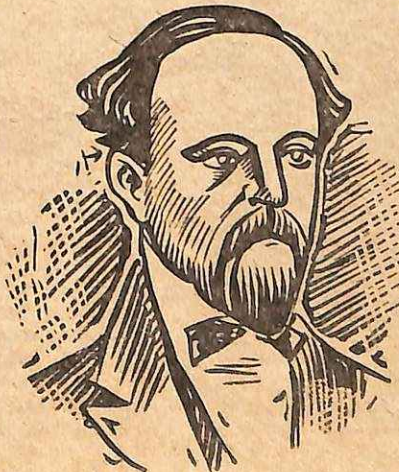
Ό Μαβίλλης πολεμάει σάν λεοντάρι και όρθιος... Όρθος γιατι αύτή είναι ή παράδοσι των Γαριβαλδηνών: Νά πολεμούν όρθιοι!... Είναι γενναίος και όρμητικός παρά τὰ 52 χρόνια του!... Δίνει παντού συμβούλους, έμψυχώνει τους πολεμιστάς....

Μά σέ μιά στιγμή κλονίζεται!...

Μιά σφαίρα του περνάει τὰ δύο μάγουλα.... Τὰ άίματα τόν πλημμυρίζουν, μά δεν χάνει τό θάρρος του.

— Δεν είναι τίποτα.... "Ας προχωρούμε....

Ό παπās των Γαριβαλδηνών, ό παπά Φώτης, προσπαθεί νά τόν πείση νά άποσυρθή παραδίδοντας σ' άλλον την διοίκησιν του λόχου του. Τὰ αίματα

Λορέντζος Μαβίλλης

τόν έχουν πλημμυρίσει και ύποκύπτει στην πίεσι του κληρικού....

Και ξεκινάει για τό χειρουργείο....

Τόν πηγαίνουν. Μά καθώς ξεφεύγει γυρίζει τό πρόσωπό του για νά ξαναδη τό λόγο του πού άφήνει....

Μιά δεύτερη σφαίρα τόν βρίσκει στόν λαϊμό και βγαίνει από τόν τράχηλο!

Έκείνη τη στιγμή έφθανε ό Ρώμας... — Μπράβο, σέ συγχαίρω, του λέει!...

Ό Μαβίλλης συγκινημένος τις δυνάμεις του όλες για νά σταθή σέ προσοχή και χαιρέτση....

Μά ταυτόχρονα σχεδόν έπεφτε....

"Ηταν πιά σωριασμένος στό χώμα, πού βάφηκε με τό αίμα του....

Είχε πεθάνει σάν ήρωας, σάν Έλληνας....

Στήν Αθήνα, πληροφοροούνται έπειτα από ό 6 ήμερες τό θάνατο του ποιη-

Κάθε άληθινή γυναίκα είναι μητέρα. Γι' αύτό οί Έλληνίδες, πού είναι άληθινές γυναίκες, δεν μπορεί παρά νά την πάρουν ως μητέρες την ύπόθεσι των μαθητικών συσσιτίων. Νά την βοηθήσουν μ' όλη τη θαυματουργή δύναμι της μητρικής τους στοργής. Τὰ 200.000 άπορα Έλληνόπουλα θά έχουν τό συσσίτιό τους. Θά τους τό εξασφαλίση ή στοργή των μητέρων όλης της Έλλάδος.

τη. Τό σχετικό τηλεγράφημα έρχεται από τὰ Τρίκκαλα!...

«Τρίκκαλα 5 Δεκεμβρίου.

Ό Μαβίλλης έπесе μαχόμενος όρθιος εις την πρώτην γραμμήν με την χαρακτηριστικήν του γαλήνην, έπολεμούσε σάν λέων!....

Μιά σφαίρα έτρύπησε τας παρειάς του, άλλ' ό Μαβίλλης έξηκολούθησε πολεμών, γαλήνιος, κατευθαρύνων τους στρατιώτας του... Δυστυχώς όμως και δεύτερα σφαίρα, εισελθοϋσα έντός του στόματός του, κατέστρεψε τόν λάρυγγα, και ή αίμορραγία έπήλθεν άκατάσχετος. Έν τούτοις ό Μαβίλλης έπροχώρησε μόνος πρός τό νοσοκομείον! Όταν δέ έφθασεν εις την κορυφήν του λοφίσκου συνήντησε τόν στρατηγόν Γαριβάλδη, όστις έσπευσεν εις βοήθειάν του. Τότε ό Μαβίλλης ένέτεινε κάθε δύναμιν και έφθασε τόν στρατηγόν, ό όποιος του έφώναξε:

— Έβίβα, Μαβίλλη έβίβα.

Μόλις έπρόφθασε νά του σφίξη τό χέρι, και έπесе νεκρός».

Και τόν κλαίνε όλοι, τόν κλαίνε...

Όλοι του χαρίζουν ποιήματα....

Η Έλλάς τόν κλαίει!...

Και την ίδια στιγμή πού ό Μαβίλλης πέφτε στό Δρίσκο, τὰ Γιάννενα τυλίγονται πάλι στό στακτόχροον πέπλο της καταχνιάς, σά νά θέλουν νά κρύψουν τό πρόσωπό τους από τη μεγάλη συγκίνησι.

Αγγ. Μεταξάς

ΤΑ ΝΕΙΑΤΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Γιὰ νὰ ἰδοῦμε πῶς ἔβλεπε ὁ λαός μας τὰ νειάτα δὲν ἔχουμε παρά ν' ἀκούσουμε τὸ δημοτικὸ τραγούδι πού εἶναι ὁ πιὸ γνήσιος «πομπὸς» τῆς λαϊκῆς ψυχῆς. Στὴ σημερινή μας μελέτῃ θὰ περιοριστοῦμε στὴν περίοδο πού ἀρχίζει ἀπὸ τοὺς «Μέσους χρόνους» μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπ' τὸν τουρκικὸ ζυγὸ. Εἶναι τὰ χρόνια πού τὴ νύχτα τῆς σκλαβιάς σκίζουν οἱ φλόγες τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνα. Στὰ χρόνια αὐτὰ ἡ Πατρίδα μας ἡ πανάρχαια μὰ καὶ αἰώνια Νέα δημιούργησε τὴ νεώτερη παράδοσι, τὴ νέα γλῶσσα, τὸ δημοτικὸ τραγούδι. Στὸ δημοτικὸ τραγούδι ἡ ἰδέα τῶν νειάτων κυριαρχεῖ. Τὰ νειάτα γιὰ τὸ λαὸ μας εἶναι ἡ λεβεντιά καὶ γι' αὐτὴν κρούει τὶς χορδές τῆς γλυκειᾶς καὶ πολυφωνικῆς λύρας του. Ὁ λαὸς μας γεννημένος κάτω ἀπ' τὸν ἀνοιχτογάλανο οὐρανὸ καὶ κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Φοίβου εἶναι λαὸς μὲ νέα ψυχὴ, λαὸς γεμάτος αἰσιοδοξία. Πιστεύει στὴ ζωὴ, στὴν ἀξία τῆς, στὴν ἀκατάλυτῃ ἀλήθειᾳ τῆς. Διψᾷ γιὰ ζωντάνια, γιὰ δρᾶσι, γιὰ ὁμορφιὰ καὶ παλληκαριά. Τὸ θάνατο, τὰ γηρατειὰ καὶ τὸ μαρσμοὶ τὰ μισεῖ. Καλεῖ τὰ νειάτα στὴ χαρὰ τῆς ζωῆς:

Χαρήτε νιοί, χαρήτε νιές κι' ἡ μέρα ὀλοεραδιάζει,
Κι' ὁ χάρος τίς ἡμέρες μας μιά-μιά τίς λογαριάζει.

Τὸν νέον ὁ λαὸς μας τὸν λείει λεβέντη, ἀντρωμένον, παλληκάρι. Τὴ νέα τὴ λείει λυγερή. Καὶ λεβέντη ὅταν λέγῃ ἐννοεῖ κάθε νέο κι' ὥριμο ἀκόμα ἄνδρα. Μὰ ἐμεῖς στὴ μελέτῃ μας τούτῃ θὰ περιοριστοῦμε στὸ παιδί καὶ τὸν ἐφηβό, στὴν ἡλικία πού ἔχουνε οἱ Σκαπανεῖς κι' οἱ Φαλαγγίτες μας:

Ὡς μεγαλύτερο χαμὸ ὁ λαὸς μας θεωρεῖ τὸ χαμὸ ἐνὸς νέου. Τὰ σπαρτακτικώτερα μοιρολόγια εἶναι τὰ ἀφιερωμένα στὸ θάνατο τῶν παιδιῶν. Σ' ἕνα μοιρολόγι ἀναφέρονται τρεῖς ποταμοὶ πού χωρίζουνε τοὺς ἀνθρώπους ἀπ' τὴ ζωὴ, μὰ:

κι' ὁ τρίτος ὁ φαρμακερὸς τὴ μάνα ἀπ' τὰ παιδιά της

Ἄλλοι ὁ νέος κι' ὁ χάρος παλεύουνε. Ἐννιά φορὲς ὁ νέος βάζει τὸ χάρο κάτω. Στὸ τέλος ὁ χάρος πιάνει τὸ νέο ἀπ' τὰ μαλλιά πού συμβολίζουν τὴ δύναμι καὶ τὸν νικᾷ. Δηλαδή τὰ νειάτα ἀντιστέκονται στὸ θάνατο, δὲν πέφτουνε γρήγορα.

Ἄλλοι ὁ λαϊκὸς τραγουδιστὴς διαμαρτύρεται γιὰ τὸ χαμὸ τῶν νέων, τοῦ ἀνθρώπου τῆς ζωῆς:

Δὲν εἶναι κρίμα κι' ἄδικο παραλογιὰ μεγάλη
νὰ στέκουν τὰ παλιόδεντρα καὶ τὰ σαρκιασμένα,
νὰ πέφτουνε τὰ νιόδεντρα μὲ τ' ἀνθὶ φορτωμένα;

Ἡ μάνα σκυμμένη πάνω ἀπ' τὴν κούνια τοῦ παιδιοῦ τῆς ἀφήνει τὴν ψυχὴ τῆς νὰ ἀπλώνεται σὲ γλυκὰ ὄνειρα τοῦ μέλλοντος:

Κάμε Χριστὲ καὶ Παναγιά, καὶ θρέψε τὸ παιδί μου,
νὰ μεγαλώσῃ, νὰ θραφῇ καλὸ παιδί νὰ γίνῃ.
Τυχὴ χρυσὴ ἂς τοῦ δίνεται καὶ φῶτισι μεγάλη,
νὰ μάθῃ γράμματα πολλὰ καὶ φρόνιμο νὰ γίνῃ...

Τὶς μεγαλογιωρτές, Χριστοῦγεννα καὶ Πάσχα, ὅταν λένε τὰ κάλαντα, εὐχονται γιὰ τὸ μικρὸ γιοῦ ἀρχίζοντας:

Κυρά, ἔχεις ὁμορφὸ μικρὸ, στὸ μόνον ἀναθρεμμένο,
τὸ λούζουν τὸ στολίζουν, στὸ δάσκαλο τὸ στέλνεις...

Γιὰ τὸ μεγάλο γιοῦ:

Ἔλα κι' ὅς τὸ παϊνέσουμε τοῦτο τὸ παλληκάρι,
ὅπουκε πλῆτες γι' ἄρματα κι' ἄρμους γιὰ τὸ λιθάρι
καὶ χέρια γοργόγυρτα νὰ ρίχνουν τὴ σαῖτα...

Γιὰ τὴ θυγατέρα:

Μάνα, τὴ θυγατέρα σου, τὴ μικροκανακάρη,
τὴν ἐλουζες, τὴ χτενίζες, στὰ σύννεφα τὴν κρύβεις...

Ὁμορφιά σωματικὴ καὶ ψυχικὴ ἀναζητᾷ ὁ λαὸς μας στὰ νειάτα. Μὰ μαζὶ μὲ τὴν ὁμορφιά πρέπει νάβῃ κι' ἡ ἀντρωσύνη.

Τρία πουλιά λαλοῦσαν ψηλὰ στὸν οὐρανὸ
ποῖος θέλει κι' ἀγαπάει νὰ σέρνῃ τὸ χορὸ,
Πρέπει νὰ εἶναι λεβέντης καὶ νᾶναι κι' ὁμορφος,
νᾶναι τὰ μάτια μαύρα, τὸ μῦθὸ του ψηλὸ,
νὰ σείεται, νὰ λυγίζεται σὰν τὸν βασιλικὸ.

Στὰ ἀκριτικὰ τραγούδια, τὰ ἀφιερωμένα στοὺς ἀνδρείους ὑπερασπιστὲς τῶν συνόρων τοῦ μεγάλου Βυζαντινοῦ κράτους πού μάχονται μὲ τοὺς Σαρακηνούς βαρβάρους τῆς Ἀνατολῆς, ἀναφέρονται νέα ἀκριτόπουλα.

Ὁ Κωνσταντῖνος ὁ μικρὸς κι' ὁ Ἀλέξης ὁ ἀντρωμένος
καὶ τὸ μικρὸ βλαχόπουλο, ὁ καστροπολεμίτης...

Στὸν μεγάλο καὶ ἱερὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐλευθερίαν, τὰ παιδιὰ μόλις μπορούσαν καὶ σηκώνουνε ντουφέκι στὰ χέρια λαβαίνανε μέρος στὸν πόλεμο. Ἡ τρισέβδοξη ἱστορία μας ἀναφέρει ἀπειρες περιπτώσεις παιδιῶν, ἐφήβων καὶ μικρῶν ἀκόμα. Ὁ γιοῦς τοῦ Λάμπρου Τζαβέλλα, ὁ Φῶτος, ἀντικρύζει ἄφοβα τὴ λύσσα τοῦ Ἀλὴ πασᾶ. Ὁ Μιαούλης 16 χρονῶν ἀκόμα βγήκε κουρσάρος. Καὶ πόσα ἀκόμη... Οἱ καπετανεῖοι εἶχανε κοντὰ τους μικροὺς ἀνέψιους τοὺς ἢ ἄλλους πού τοὺς λέγανε ψυχολογιοῦς. Αὐτοὶ τοὺς δίνανε σὰν πεθαίνανε τὴν ἀρχηγία καὶ τὰ δοξασιμένα μιταρουτοκαπνισμένα ὄπλα τους.

Ὁ ἥλιος ἐβασίλευε κι' ὁ ἄνθρωπος παραγγέλλει:
Σύρτε παιδιά μου στὸ νερό, ψυμὶ νὰ φάτε ἀπόψε,
καὶ σὺ Λαμπράκη μου ἀνθίμει, ἔλα κάτσε κοντὰ μου,
νὶ σου χάρισω τ' ἄρματα νὰ γίνῃς καπετάνιος.

Στὸ Σούλι ἦταν γενικὸς κανὼνας νὰ πολεμοῦνε ὅλοι, γέροι, νέοι, γυναῖκες καὶ παιδιὰ. Νὰ τί λείει ἕνα Σουλινικὸ τραγούδι:

Ἐδῶ εἶν' τὸ Σούλι τὸ κακὸ ἐδῶ εἶν' τὸ κακο-Σούλι
πὺλ πολεμᾷν μικρὰ παιδιὰ, γυναῖκες μὲ τοὺς ἀνδρες.

Καὶ τὸ Σούλι λέγοντας ἐννοεῖ βέβαια τὸ βασανισμένον Σούλι. Ἡ Λενιώ τοῦ Μπότσαρη, 15 χρονῶν κορίτσι, πολεμᾷε στὴ μὴν τῶν Ἀγρᾶφων, ὅταν καταστράφηκε τὸ Σούλι:

Σκλαβώθηκαν οἱ ὄρφανές, σκλαβώθηκαν οἱ μαῦρες
κι' ἡ Λένη δὲν ἐπέρασε, δὲν τὴν ἐπῆραν σκλάβας.
Μόν' πῆρε δίπλα τὰ βουνά, δίπλα τὰ κορφοθύονα,
σέρνει τουφέκια σισανέ κι' ἐγγλέζικα κουμπουρία,
ἔχει καὶ στὴ μεσούλα τῆς σπαθὶ μαλαματένιο.

Ὅταν σκοτώθηκε ὁ ἀδελφός τῆς Γιαννάκης ἔφυγε καὶ πῆγε κοντὰ στὸ θεῖο τῆς Νίκζα, κοντὰ στὸν Ἀχελῷο ποταμὸ.

Σ' ἕνα κλέφτικο τραγούδι ἀναφέρεται πῶς ἐνῶ οἱ ἄλλοι κλέφτες χορεύανε καὶ γλεντούσανε, τὸ μικρὸ κλεφτόπουλο ὀνειρεύεται δόξες καὶ τρόπαια:

Κι' ἕνα μικρὸ κλεφτόπουλο δὲν παίζει δὲ χορεύει,
μόν' τ' ἄρματα συγγράγε καὶ τὸ σπαθὶ τροχάει.
Τουφέκι μου περήφανο, σπαθὶ μου παρμένο,
Πολλὲς φορὲς μὲ γλύτωσες, βόηθα καὶ τούτῃν ὥρᾳ,
νὰ σ' ἀσημῶσω μάλαμα νὰ σὲ σμαλτώσω ἀσήμι.

Οἱ μανάδες καμαρώνουν τὰ παιδιὰ τους:
Νάσουνε πετροπέδικα ν' ἀνέβαινες στὰ πλάγια
ν' ἀγνάντευες τὸ γιόκα μου μπροστὰ στὰ παλληκάρια.

Ἄλλο τραγούδι ἀναφέρει τὴ σκληρὴν κι' ἀπάνθρωπὴν ἐκείνην τακτικὴν τῶν Τούρκων, τὸ παιδομάζωμα:

Γράμμα τρανὸ μοῦ στείλανε, φερμάνι ἀπ' τὸ Ντοβλέτι,
νὰ στείλω νιούς νὰ γίνουνε γενίτσαροι στὴν Πόλη,
νᾶνουνε ἄλλο θεὸ, Χριστὸ νὰ μὴν πιστεύουν...

Κι' ἐξακολουθεῖ ἡ περιγραφὴ τῆς ἀνατροπῆς τῶν παιδιῶν αὐτῶν ὥστε νὰ γίνουνε σκληροί, αἰμοχαρεῖς πολεμιστὰ τῶν πατέρων τους.

Μὰ τὸ δημοτικὸ τραγούδι στρέφεται κι' ἄλλοῦ. Κάποιου μακαρίζονται οἱ νέοι τῶν βουνῶν πού ζοῦνε ἀνάμεσα στὴν ὁμορφὴ φύσι.

Χαρὰ στοὺς νιούς πού γεύονται ἀπάνω στὴ μαδάρη
καὶ τρῶν τὴν πᾶχνη τοῦ χιονιοῦ, τὸ δροσερὸ ἀέρι
καὶ κάνουν ὅψι ὁμορφὴ ὡς εἶν' τὸ πορτοκάλι.

Κ. Κλ.

Ἀνάμεσα στὶς ἐκλεκτότερες ἡρωϊκὲς μορφὲς καὶ φυσιογνωμίες τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος μας, πού ἀγωνίστηκαν καὶ ἔδωσαν ζωὴ καὶ περυσία, γιὰ νὰ στήσουν τὸ φάρο τῆς Ἑλευθερίας περιφανῇ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων καὶ τῶν τάφων τῆς δουλείας, ξεχωρίζει ἡ ἀντρωμένη μορφή τοῦ ἡρώα τῆς χιλιετηριούχου Ρούμελης, τοῦ Ἰωάννου Παν. Φαρμάκη.

Γεννήθηκε στὴ Βοϊτσᾶ τῆς Ναυπακτίας τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1801, καὶ σὲ ἡλικία 8 ἐτῶν ἔμεινε ὀρφανός. Στὴν Ἀρτοτίναν, κοντὰ στὸ θεῖο του, ἐφημέριο Παπαθεοχάρη, πῆρε τὰ πρώτα μαθήματα.

Ζωηρὸς καὶ ἀπειθάρχητος, ὅπως εἶναι, δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει κάτω ἀπὸ τὸ στενὸ ὀρίζοντα τοῦ περιβάλλοντος καὶ τὶς σχολαστικὲς παρατηρήσεις τοῦ Παπαθεοχάρη. Τὰ στήθη του τὰ φουσκώνει καὶ τὰ κεντρίζει ἕνα ἀκατανίκητο πάθος γιὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀγαπημένης του πατρίδος, τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἀποφασισμένος νὰ ριψοκινδυνεύσῃ τὸ πᾶν. Τὰ μάτια του πετοῦν φλόγες καὶ ἡ φαντασία του πλάθει ἕνα παραμυθένιο κόσμο, πού δὲν θὰ τὸν βαραίνουν οἱ ἀλυσίδες τῆς σκλαβιάς καὶ πού θὰ ἐξαπλώνεται πέρα—πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὰ βουνὰ τοῦ χωριοῦ του...

Κάποια θεῖα δύναμις τοῦ δυναμώνει τὰ σχέδια καὶ τὰ ὄνειρα. Ἡ ἱστορικὴ ὥρα γιὰ τὸ νεαρὸ ἡρώα ἔχει φθάσει. Μιὰ ὁμὰς Ἀρτοτινῶν φεύγει γιὰ τὴν Λαμία καὶ ὁ Φαρμάκης τὸ σκάει κρυφὰ γιὰ νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ.

Παιδί 16 χρονῶν ἀκόμα, γνωρίζεται μὲ τὸν ὀπλαρχηγὸ Σιαφάκα πού κατέχει ἐμπιστευτικὴ θέσι στὸν Ἀλὴ Πασᾶ. Ἐνθουσιώδης καὶ ὁρμητικὸς, κινεῖ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὴν προσοχὴ τοῦ ὀπλαρχηγοῦ. Τὸ ὄπλο γι' αὐτὸν εἶναι ἕνα παιγνίδι, γιὰτὶ ἀπὸ μικρὸς ἔμαθε νὰ ὀπλοφορῇ καὶ νὰ σημαδεύῃ περίφημα. Ὁ Σιαφάκας τὸν παίρνει μαζὶ του καὶ τὸ 1819 ὁ 18ετής ἡρώας κερδίζει ἀμέριστη τὴν συμπάθεια τῶν ἄλλων παλληκαριῶν, καταρτίζει δικὸ του σῶμα καὶ δρᾷ, κατὰ τοῦ κατὰ τὸν ὀπλοφύλακα, ὡς ἀρματολὸς πᾶνω στὰ κρησφύγετα καὶ τὶς σπηλιές τῶν ἐπαρχιῶν Βενετιῶν, Κραβάρων, Δωρίδος καὶ Φθιώτιδος. Ἀργότερα «ταμπουραμένος» στὴν ὄχρυν θέσι «Κερασίδες»—ὅπου καὶ ὁ ὁμῶνυμος πύργος του—ἐνοχλεῖ μέχρι τοῦ 1821 καὶ ἐπιφέρει μεγάλες ἀπώλειες στὸν κατακτητὴν, παραμένοντας ἀσύλλητος καὶ ματαίωτας τὰ σα-

Μορφὲς τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος.

Ο ΗΡΩΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Π. ΦΑΡΜΑΚΗΣ

τανικά σχέδια τοῦ βαλῆ τῆς Ρούμελης Ὁμῆρ Βρυώνη, πού θέλει μὲ κάθε τρόπο νὰ τὸν δολοφονήσῃ μὲ τοὺς διαφόρους ἐμπιστοὺς του Τουρ-

ρωϊκώτερη σελίδα τῆς Ἐπαναστάσεως ὑπὸ τὸν Ὀδυσσεᾶ Ἀνδρουτσοῦ.

Γιὰ ὅλες τὶς ὑπηρεσίες τιμήθηκεν ἀπὸ τὴν Γερουσίαν—Ἄρειο Πάγο μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ Ἐκατοντάρχου. Τὸ Μάρτιον τοῦ 1825 ἡ Κυβέρνησις τὸν ἐτίμησε μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ Ταξιάρχου, τὸν δὲ Ἰούλιον ἡ Ἐπιτροπὴ Μεσολογγίου τοῦ ἀπένευσε τὸ βαθμὸ τοῦ 500άρχου. Τέλος τὴν 19ην Νοεμβρίου 1828 προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Χιλιάρχου. Ἐπὶ Καποδιστρίου ἐτοποθετήθη εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν, ὡς Διοικητὴς τοῦ 18ου Τάγματος εἰς τὴν Ναύπακτον μέχρι τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Ὁθωνος.

Μὲ ἀπαράμιλλη ἱκανότητα κατέλαβε διαδοχικὰ τοὺς ἀνατολίτικους βαθμοὺς τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας μέχρι τοῦ Συνταγματάρχου. Ἀπὸ τοῦ 1844 ἐπολιτεύθη καὶ ἐξελέγετο συνεχῶς πληρεξούσιος καὶ βουλευτής, ὑποστηρίζοντας μὲ φανατισμὸ καὶ εὐσυνειδησία τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ παίρνοντας μαθήματα εὐγλωττίας ἀπὸ τὸν περίφημον Τερτέτη.

Ὅλη τοῦ ἡ ζωὴ εἶναι ἕνας ἀγῶνας ἱερὸς χωρὶς τελειώμ. Ὁ πόθος τῆς λευτερίας δὲν τὸν ἀφήσε ἥσυχον. Παντοῦ καὶ πάντοτε, εἴτε πολιορκητὴς εἶναι εἴτε πολιορκουμένος, ἐνσπείρει τὸ φόβον καὶ κατατροπώνει τὸν τύραννον, ἐνῶ τὸ αἷμα τῶν τραυμάτων του ποτίζει καὶ καθαρώνει τὴν τῆς χαράδρας καὶ τὴς βουνοκορφῆς τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

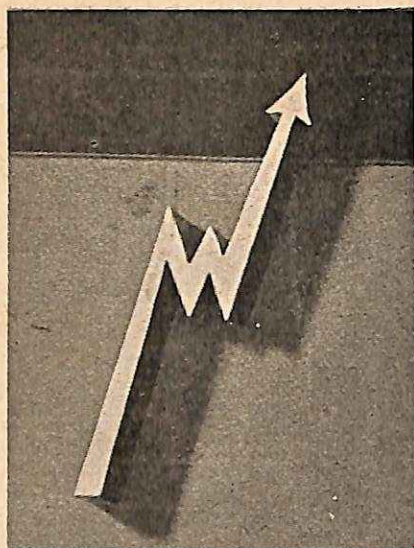
....Ὡς τὴν τελευταία του στιγμὴ ζῇ καὶ προσεύχεται γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος του... Στὰ αὐτογράφα ἀπομνημονευμάτων του γράφει: «Οἱ παλληκαριές μου, τὰ κατορθώματά μου, ἡ πρόδοσις στὴ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν μου, ὅλα τὰ ἐπέτυχα, διότι ἀπὸ τὴν ἐφηβικὴν μου ἡλικίαν εἶχα τὸν φλογερὸν παλμὸν τῆς ἐλευθερίας τῆς πολυαγαπημένης πατρίδος, δι' αὐτὸ καὶ καθ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς ζωῆς μου ὑπεράνω ὅλων ἔβανα τὴν ἱστορικὴν πατρίδα μου. Σήμερον καταλαβαίνω τὴν μεγαλύτερη χαρὰ τῆς ζωῆς μου, γιὰτὶ βλέπω πῶς τὸ μόνον μου ὄνειρον ἐπραγματοποιήθη. Ἡ αὐτοθυσία μου ἂς μὴν παραδειγμα εἰς τοὺς ἐπιγενομένους. Οἱ ἀπόγονοι ἂς φυλάξουν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἱστορικῆς πατρίδος μας, καὶ νὰ ἀγωνισθοῦν καὶ αὐτοὶ διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων ὑποδούλων ἀδελφῶν μας. Ὁμόνοια, ἀγάπη, ἀδελφότης καὶ ὑπεράνω ὅλων ἡ πατρίδα μας...»

Λόγια ἱερά. Γεμάτα παλμὸ συγκινητικὸ καὶ πατριωτικὸ ὑπέροχον. Ὑποθήκες ὕψηλές καὶ ἄγιες, πού σὰν παράκλησι καὶ σὰν συμβούλιον ἀφήνουν τὴ βαρεῖαν κληρονομίαν τοὺς στοὺς «ἐπιγενομένους»... Ἡ Νέα Ἑθνικὴ γενεὰ ἀγκαλιάζει μὲ ὑπερηφάνειαν τὸ ἡρωϊκὸ καὶ ἀγίασμένον παρελθὸν τέτοιων μαρτυρικῶν ἡρώων. Τὰ δοξασιμένα βουνὰ τῆς Ρούμελης μὲ τὸ ἀχολογημὰ τους θυμίζουν στὸν καθένα τὴν περασμένην ἀσύγκριτη δόξα.

Κ. Βέρροιος

θινὸ στὶς ὁρδὲς τῶν Τουρκαλβανῶν, μοιράζει μὲ γενναιοδωρία καὶ εὐχαρίστησι τὰ χρήματά του στὰ παλληκάρια πού τὸν ἀκολουθοῦν. Λαμβάνει μέρος εἰς 107 μάχας. Πολεμᾷε στὴν Ἀμφισσα μὲ τὸ Πανουργιᾶ, στὴν Ἀλαμάναν μὲ τὸ Διάκο, στὶς Θερμοπύλες, στὴν Ἀμυλιανὴν τῶν Σαλῶνων, στὴν Παπαδιά τῶν Κραβάρων μαζὶ μὲ τοὺς ὀπλαρχηγούς Καραϊσκάκη, Τζαβέλλα καὶ Σιαφάκα. Στὸ θρυλικὸ χάιν τῆς Γραβιάς εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς 120 ἐκλεκτοὺς πού ἔγραψαν τὴν ἡ-

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

σης της και κάθε χρόνος που ξερχεται, είναι ένας άγραφος τόμος, που περιμένει να συμπληρωθούν τα κεφάλαια που τους τίτλους των έχει χαράξει ο Ένας, ο Άρχηγός.

Νέο κορίτσι,

Στη ζωή σου σαν φύλλα άφθαρτα ενός πολυτίμου λευκώματος θα μετράς αργότερα τα χρόνια αυτά της νιότης σου, που πέρασες μέσα στην άγκαλιά της Όργανωσης σου, κάτω από την πατρική φροντίδα Έκείνου. Γιατί κάθε χρόνος σου φέρνει όχι μόνο την ωριμότητα του σώματος, αλλά σου ναρίζει και σου προετοιμάζει την άνθηση και την ωριμότητα της ζωής σου.

Ένας χρόνος της εποχής μας για σένα στην Όργανωσή είναι συμπύκνωμα χρόνων μιας άλλης εποχής. Γιατί δ, τι συλλαμβάνει σήμερα η ψυχή σου και το πνεύμα σου σ' ένα χρόνο, δεν μπορούσε και δεν ήτανε βολετό να το συλλάβει σ' όλα τα νεανικά σου χρόνια. Κι' αυτό γιατί δεν εύρισκε την ευκαιρία ν' ανοίξει τη χρυσή θύρα της στο φως μέσα στο οποίο πρέπει να λουστεί η νεανική ψυχή. Τώρα δεν φροντίζει η Όργανωσή σου να σου βρή μόνο μια θεσούλα που ν' αράξει, αλλά φροντίζει να σου εύρνη τη γνωση και να σου μεταγγίση την επίγνωση της εποχής στην οποία ζής. Φροντίζει να σε σφυρηλατήσει σ' ένα ακατάλυτο σύνολο με το λαό σου, που από φυλή και αίμα ανήκεις. Σήμερα δουλεύεις έξυ για όλους και όλοι για σένα. «Με τη συναίσθησή αυτή δεν μπορεί ο άνθρωπος να πεθάνει από θλίψη». Είναι παντοδύναμος και γερός!

Έτσι κάθε χρόνος που περνά και κάθε νέος που ξερχεται τη μέρα που αναστήθηκε η Όργανωσή σου, είναι μια ιστορική σελίδα για τη δική σου ζωή και για τη δόξα του Έθνους σου. Μιά επέτειος, που γιόρτασες τις προάλλες, δεν ήτανε μόνο μια γιορτή για συνελεύσεις και λόγους. Ήτανε ένα συμβολικό πανηγύρι για όλους μας. Με έσωτερική συγκέντρωση σταθήκαμε στη μέση του δρόμου. Ρίξαμε μια ματιά ικανοποιήσεως στα πίσω και ατενίσαμε με γερή καρδιά το δρόμο που θα τραβήξουμε ακόμα. Τίποτα δεν μας είναι δύσκολο για την τελειοποίησή μας ως ατόμων και ως λαού. Ο καθένας στη θέση του κι' ο καθένας το κατά δύναμη. Η προσφορά μας ως ξερχεται κατ' ευθείαν από την καρδιά για να είναι ιερή και να φέρη καρπούς.

Σ. Καρ.

... νέες εξορμήσεις.

ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΜΑΣ

ΖΑΧΑΡΙ ΑΠΟ ΦΩΣ, ΑΕΡΑ ΚΑΙ ΝΕΡΟ

Για να μη μας πουν πως φροντίζουμε μόνο και όλο για το στομάχι μας, ως πούμε εδώ και κάτι για το πνεύμα μας.

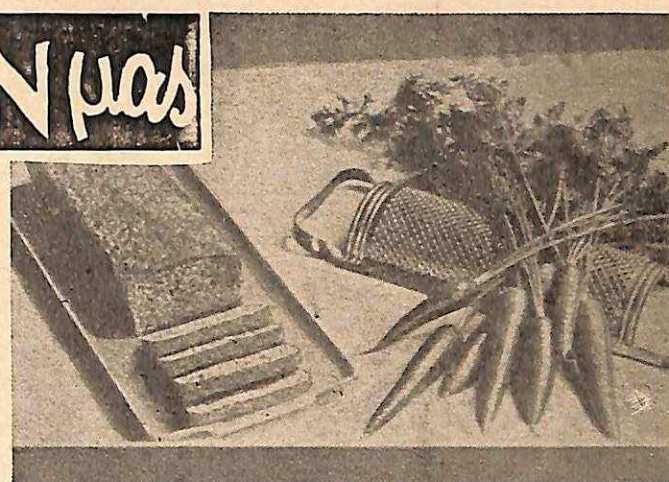
Τα πράσινα φυτά και μόνο αυτά έχουν την παράξενη ικανότητα, με το πολυσύνθετο χημικό σύνθετο τους χρώμα, να συλλαμβάνουν το φως του ήλιου και να το μεταβάλλουν σε χημική ενέργεια. Μεταχειρίζονται τη χημική αυτή ενέργεια από τα συστατικά του νερού, που με τις ρίζες των βυζαίνουν από τη γη, από το υδρογόνο και οξυγόνο δηλαδή, και από το άνθρακικό οξύ που παίρνουν από τον αέρα, να φτιάχνουν ζάχαρη. Αυτή τη ζάχαρη την ενώνουν με άλλα συστατικά που εύρίσκονται στο γώμα και βοηθούν στην ανάπτυξη. Το ουσιαστικό σ' όλα αυτά είναι ότι τα πράσινα φυτά — κι' αυτό δεν μπορεί να το κάνει άλλη ζώσα ύπαρξη — παράγουν θρεπτικές ουσίες από τον αέρα και το νερό. Μ' αυτό όμως δεν εξυπηρετούν μόνο τον εαυτό τους αλλά θέτουν δόλοκληρο τόν δυνατό κύκλο της ζωής, που δεν μπορεί να υπάρξη χωρίς αυτά, σε κίνηση.

ΓΛΥΚΙΣΜΑ ΑΠΟ ΚΑΡΟΤΑ

Πρέπει να το δοκιμάσετε! Κι' εγώ, αγαπητές μου φίλες, κούνησα το κεφάλι μου σαν το διάσασα. Όμως η δοκιμή μ' έπεισε ότι μπορεί κανείς κι' από τα πιο κοινά πράγματα να φτιάση κάτι καλό, φθάνει μονάχα να θέλη.

Χτυπήσατε τα κίτρινα των αυγών με το νερό και με τα 3/4 της ώριμης ζάχαρης σε μία πηχτή μάζα. Το υπόλοιπο της ζάχαρης βάζετε σιγά - σιγά σ' άσπράδια των αυγών, που χτυπάτε ως που να γίνουν τόσο πηχτά που να κόβονται σχεδόν με το μαχαίρι. (Έχετε ένα εργαλείο γι' αυτό το σκοπό: Είναι τόσο φθηνό και σās ξεκουράζει). Το άσπράδι το ρίχνετε κατόπιν στη μάζα των κροκάν κι' έπειτα το αλεύρι ανακατωμένο με τη σόδα ή την άγορασμένη σε πακετάκια σκόνη και την κοκκινωμένη σκόνη της πουτίγκας, και στο τέλος τα τριμμένα καρότα και τα επίσης τριμμένα καρότα.

Αλείψετε μία μακρυνά φόρμα με βούτυρο, ύποστρώσατέ την με

χαρτί διαφανές χοντρό που τυλίγουν τα λιπάδια και στείλτε το στο φούρνο που πρέπει να ψηθή επί 30-40 λεπτά σε μέση θερμότητα.

Το έτοιμο γλύκισμα ραντίσατε με ψιλή ζάχαρη ή ντύσατέ το με στρώμα σοκολάτας και γαρνίρετέ το με καθαρισμένα αμύγδαλα. Το στρώμα σοκολάτας γίνεται ως εξής: 100 δράμ. ζάχαρη ψιλή με 3-4 κουταλιές νερό και 2-3 κουταλιές σοκολάτα σκόνη. Δουλέψτε τα καλά ως που να κάνουν φούσκες κι' έπειτα περιχύσατε το γλύκισμα.

Δόσεις:

- 3 αυγά.
- 2 κουταλιές νερό.
- 125 δράμ. ζάχαρη.
- 1 λεμονιού το φλούδι τριμμένο.
- 1 πακετάκι σκόνη πουτίγκας.
- 80 δράμ. αλεύρι.
- 1 κουταλάκι σκόνη για άνεθασμα ή σόδα.
- 75 δράμ. τριμ. καρόδια.
- 120 δράμ. τριμμένα καρότα.

ΜΠΛΟΥΖΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΚΕΝΤΗΜΕΝΕΣ

Κάμποσον καιρό η κεντημένη μπλούζα είχε εκτοπισθή από τα διάφορα πολύχρωμα και πολυποίκιλια ύφασματα. Όμως το κέντημα δεν ήτανε δυνατό παρά μία μέρα να ξπαιρνε τη θέση που του πρέπει. Η λαϊκή μας τέχνη είναι πλούσια σε κέντημα. Οι διάφορες ένδυμασιές με τα δύσκολα και τα πολύχρωμα κεντίδια τους φανερώνουν την προσήλωσή της γυναίκας του λαού μας ανέκαθεν σ' αυτό το είδος της χειροτεχνίας. Σε μερικά μάλιστα μέρη έχει φθάσει σε θαυμαστή τέχνη και δεξιοτεχνία. Ποιός από μας δεν θαύμασε τα βαρύτιμα πλούσια πάνω στις διάφορες εθνικές ένδυμασιές, που δώσανε στο στάδιο, σά να πούμε, συνέντευξη στις γιορτές της 4ης Αυγούστου; Μέσα στις χρυσοκεντημένες και πλουμισμένες εκείνες φορεσιές η ελληνίδα γυναίκα έδειχνε μία άρχοντιά και μία άριστοκρατία απάράμιλλη. Ξέρουμε ότι τα χειμύλια αυτά ενός λαού φανερώνουν σ' ένα τομέα τον πολιτισμό του.

Έπειτα ένα κεντίδι, ένα σχέδιο, μία σύνθεση χρωμάτων φανερώνει και τον ψυχικό κόσμο του λαού ή του μέρους εκείνου του λαού από το οποίο προέρχεται. Οι περιοχές των βουνών με το σκληρό και τραχύ τους κλίμα δείχνουν άλλα σχέδια και χρώματα από τις περιοχές των νησιών με την αιώνια γαλανή θάλασσα και με τα μαιστράλια. Η ήπειρωτική φορεσιά, σγέδιο ή χρώμα, είναι αλλοιώτικη από την κρητική!

Μας παρατήρησε ο ένθουσιασμός μας για τη λαϊκή μας χειροτεχνία και τέχνη και ξεχάσαμε τις μπλουζές μας.

Δεν ήτανε λοιπόν δυνατό, πρό πάντων σ' έμάς, να σθήση το κέντημα με τα τυπωμένα και χρωματιστά ύφασματα, σέ μας που το λαϊκό μας τραγούδι ψάλλει τη βασιλοπούλα με το δημοτικό:

Κεντούσε η κόρη το σκουτί σ' Αύγουστου το φεγγάρι κεντούσε τον μορφογιό που θάρρη να την πάρη.

Πόσο νεανικές και πόσο χαριτωμένες δεν είναι αυτές οι δυο μπλουζές από ανοιχτό μεταξωτό ή μάλλινο ύφασμα. Σε μία συναναστροφή, απόγευμα ή βράδυ, όταν το κορίτσι θέλη να είναι σεμνά και συγχρόνως ωραία ντυμένο, δεν υπάρχει ωραιότερο από μία κεντημένη μπλούζα. Με μία μπλέ ή μαύρη φούστα πλισσέ ή κλός αποτελεί ωραίο σύνολο. Θαλασσί, ροζ ή και κρέμ μάλλινο τώρα το χειμώνα είναι ωραία και χαρούμενα χρώματα. Μπορεί όμως να γίνουν και σέ σκούρα ύφασματα.

Το σχέδιο μπορεί να σχεδιάση κανείς μόνος του. Έχετε μόνο ύπ' όψιν σας ότι πρέπει να αποφεύγετε τα πολύ μεγάλα άνθη και γενικά τα γεμιστά, νιά να μη γίνεται η μπλούζα γοντροκομμένη. Άνθη, περιπλοκάδες, αλλά και άστεράκια ή μικρές φιγούρες ζώων και νύστιμα σχέδια διακοσμητικά, κατάλληλα τοποθετημένα, αποτελούν αληθινό καλλιτέχνημα. Προσέχετε όμως στα χρώματα! Πιο καλά είναι τα χρώματα να είναι στους συγγενικούς τόνους.

Το ροζ π. χ. μπορεί να κεντηθή με 3-4 αποχρώσεις μπλέ. Το πράσινο με μπέζ και καφέ. Το θαλασσί με ροζ. Το μαύρο σηκώνει διάφορα χρώματα, αλλά άσπρο και μπλέ είναι πάντα άριστοκρατικό.

Αν κεντήσετε το στήθος και τα μανίκια, είναι αρκετά, αφήσετε το γιακά ελεύθερο για να μη φαίνεται η μπλούζα παραφορτωμένη.

Γι' αυτό και το κέντημά μας ως γίνεται με μέτρο για να έχουμε μία καλλιτεχνική μπλούζα.

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΗΕCΤΟΡ ΜΑΛΟΤ

Χειρίς οίκογένεια

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ΄.

— Πρόσχευ! έξακολούθησε· αν γλιστήρης μὴν ἀφεθῇς νὰ πέσης ὡς κάτω. Κρατήσου ἀπ' ὅπου μπορεῖς.

Δὲν εἶχα ἀνάγκη ἀπ' αὐτὲς τὶς συμβουλὲς γιὰ νὰ συγκινηθῶ, γιὰτὶ ποτὲ δὲν ἀφίνει κανεὶς, χωρὶς κάποια συγκίνησι, τὸ φῶς γιὰ τὸ σκοτάδι, τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς γιὰ τὰ βάθη της.

Μιά στιγμή ἀπὸ ἐνστικτο, γύρισα πίσω μου. Μὰ εἶχαμε προχωρήσει ἀρκετὰ στὴ στοὰ καὶ ἡ ἡμέρα, στὴν ἄκρη τοῦ μακροῦ καὶ σκοτεινοῦ ἐκείνου σωλῆνα δὲν ἦταν παρὰ μιά σφαῖρα ἀσπρη, σὰν φεγγάρι, μὲ μαῦρο κ' ἄναστρο οὐρανὸ. Ντράπηκα γιὰ τὸ μηχανικὸ αὐτὸ κίνημά μου πού δὲν ἐδόξαζε παρὰ ὅσο μιά ἀστραπή κ' ἐξάκολούθησα νὰ περπατῶ πίσω ἀπ' τὸ θεῖο Γάσπαρο, χωρὶς νὰ ξαναγυρίσω.

— Τὸ τοῦ σου, μοῦ εἶπε σὲ λίγο, ἡ σκάλα. Ἦμαστε μπροστὰ σὲ μιά μαύρη τρύπα καὶ στὰ βάθη της τ' ἀκαταμέτρητα γιὰ τὰ μάτια μου ἔβλεπα νὰ κινούνται ἕνα σωρὸ φῶτα. Ἦταν οἱ λυχνίες τῶν ἐργατῶν πού εἶχαν κατεβῇ πρὶν ἀπὸ μᾶς στ' ἀνθρακωρυχεῖο. Οἱ συνομιλίες ἔφθαναν ὡς τ' αὐτιά μας σὰν ὑπόκωφος ψιθύρος πού μᾶς τὸν ἔφερνε ἕνας χλιαρὸς ἀέρας. Καὶ ὁ ἀέρας αὐτὸς εἶχε μιά παράξενη μυρωδιά πού πρώτη φορά τὴν αἰσθανόμουν, κάτι σὰν σπέρτο καὶ σὰν αἰθέρας.

Ὑστερα ἀπ' τὴ σκάλα, ἀνεμόσκαλες. Κι' ὕστερα ἀπ' αὐτὲς ἄλλη μιά σκάλα.

— Φθάσαμε στὸ πρῶτο μοῦ εἶπε ὁ θεῖος. Ἦμαστε ρε μιά μεγάλη στοὰ μὲ ἴσους τοίχους καὶ μὲ θόλο.

Δὲν ἦταν πιά ἀψηλὴ ἀπὸ τὸ ἀνάστημα ἐνὸς ἀνθρώπου. Σὲ μέρη - μέρη ὅμως ὁ θόλος χαμῆλωνε καὶ γιὰ νὰ περᾶς κανεὶς ἔπρεπε νὰ σκύβῃ. Κάτω ἦταν στρωμένες γραμμές σιδηροδρόμων καὶ δίπλα τους ἔτρεχε ἕνα ποταμάκι.

— Τὸ ποταμάκι αὐτὸ μοῦ ἐξήγησε ὁ θεῖος, ἀπὸ τὰ νερά πού ἀναβλύζουν ἐδῶ μέσα ἐνώνεται μὲ ἄλλα κ' ὅλα μαζί πέφτουν σὲ μιά δεξαμενὴ. Χίλια ὡς χίλια διακόσια κυβικὰ μέτρα νερὸ χύνει ἡ ἀντλία στὸ Διθῶνα κάθε μέρα. Καὶ ἐπειδὴ ἔκανα χωρὶς νὰ τὸ θέλω ἕνα κίνημα, ὁ θεῖος Γάσπαρος ἔβαλε τὰ γέλια.

— Σὲ βάθος πενήντα μέτρων μοῦ εἶπε δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ σὲ πνίξῃ.

— Κι' ἂν ἔκανε καμμιὰ τρύπα;

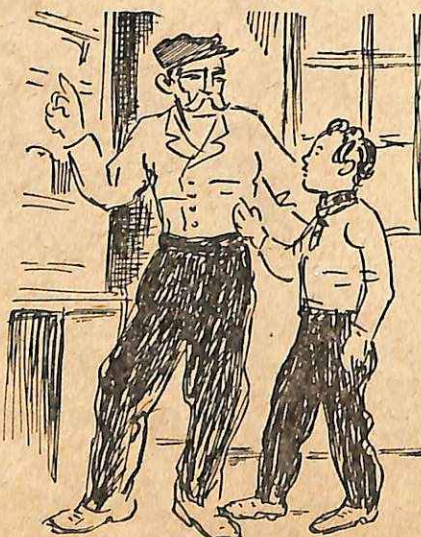
— Δὲ βαρύνει. Οἱ στοᾶς περνοῦν καὶ ξαναπερνοῦν δέκα φορές κάτω ἀπ' τὸ ποτάμι.

Ὑπάρχουν ἀνθρακωρυχεῖα πού ἔχουν ρόθο καὶ ἀπὸ πλημμύρα. Μὰ ὅχι τοῦτο ἐδῶ.

Ὅταν φθάσαμε στὸ μέρος τῆς ἐργασίας μας, ὁ θεῖος Γάσπαρος μοῦ ἔδειξε τί ἔπρεπε νὰ κάνω· κ' ἅμα γέμισε τὸ βαγονάκι μὲς κάρβουνο τὸ ἔσπρωξε μαζί μου ὡς τὸ πηγάδι γιὰ νὰ μάθω.

Καλὰ μοῦ ἔλεγε. Ἦ ἐργασία αὐτὴ δὲν ἦταν καθόλου δύσκολη. Καὶ τὸ πιά ἀμάθητο παιδί μποροῦσε σὲ λίγες ὥρες νὰ μάθῃ τὰ τὴν κἀν καλοῦσαι. Δύναμι μόνο ἤθελε, μὰ εὐτυχῶς πού ἤμουν καλὰ δυναμωμένος ἀπ' τὴ ζωὴ πού ἔκανα τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ προπάντων ἀπ' τὸ τρίμηνο ταξίδι μου.

Ἔτσι τὰ κατὰφερα χωρὶς νὰ δείχνω κούρασι κ' ὁ θεῖος Γάσπαρος εἶπε πὼς ἤμουν καλὸ παιδί καὶ μποροῦσα νὰ γίνω μιά μέρα καλὸς ἐργάτης.

Μὰ ἂν εἶχα μεγάλη ἐπιθυμία νὰ κατέβω στ' ἀνθρακωρυχεῖα, δὲν εἶχα ὅμως καμμιὰ ὄρεξι νὰ μείνω. Περιέργεια αἰσθανόμουν, ὅχι κλίσι. Ἦ ζωὴ μου ὡς τώρα ἦταν ὅλως διόλου διαφορετικὴ, κ' εὗρισκα πολὺ μελαγχολικὲς τὶς ὥρες πού ἐσπρωχνα τὸ βαγονάκι μου στὶς φοβερὲς στοᾶς τοῦ ἀνθρακωρυχείου χωρὶς ἄλλο φῶς ἀπ' τὴ λυχνία πού κρατοῦσα, χωρὶς ἄλλον ἦχο ἀπ' τὸ μακρινὸ κύλισμα τῶν βαγονιδίων, ἀπὸ τὸ μουρμούρισμα τοῦ νεροῦ στὰ ρυάκια καὶ καποὶ κάπου ἀπ' τὶς κανονιὲς τῶν φουρνέλλων, πού καθὼς ἀντηχοῦσαν στὴν πένθημη ἐκείνη σιωπὴ τὴν ἔκαναν πιά πένθημη ὕστερα...

Ἐπειδὴ εἶναι μεγάλος κόπος τὸ ἀνεβοκατέβασμα οἱ ἐργάται μένουν στ' ἀνθρακωρυχεῖο ὅλη τὴν ἡμέρα, δώδεκα ὥρες καὶ τὸ μεσημέρι δὲν πηγαίνουν στὰ σπίτια τους ἀλλὰ τρῶνε ἐκεῖ μέσα. Στὸ μέρος τοῦ ἐδούλευε ὁ θεῖος Γάσπαρος εἶχαμε γείτονα ἕναν κυλιστὴ, πού ἀντὶ νᾶναι παιδί σὰν κ' ἐμένα ἦταν ἕνα γεροντάκι μ' ἄσπρα γένεια. (Ὅταν λέγω «ἄσπρα γένεια» ἐννοῶ πὼς ἦταν ἄσπρα μόνο τὴν Κυριακὴ, τὴν μέρα τοῦ μεγάλου καθαρισμοῦ. Γιατὶ ἀπὸ τὴ Δευτέρα ἀρχίζουν νὰ γίνονται σταγιά, κ' ὡς τὸ Σάββατο καταντοῦσαν ὁλόμαυρα). Ἦταν πάνω ἀπὸ ἑξήντα χρονῶν. Ἄλλη φορά στὰ νιεῖτά του ἦταν ξυλᾶς. Τοποθετοῦσε δηλαδὴ καὶ διατηροῦσε τὰ ξύλα πού σχηματίζουν τὶς στοᾶς τοῦ ἀνθρακωρυχείου. Μὰ σὲ κάποιο δυστύχημα, σὲ μιά κατάρρευσι ἔχασε τρία δάχτυλα κ' ἀναγκάστηκε ν' ἀφήσῃ τὰ ἐργαλεῖα. Ἦ ἔταιρεία τότε τοῦ ἔβγαλε μιά μικρὴ σύνταξι, γιὰτὶ ὅχι μόνο ἔπαθε στὴν ὑπηρεσίᾳ της παρὰ ἔσωσε καὶ τρεῖς συντρόφους. Μερικὰ χρόνια ἔζησε μὲ τὴ σύνταξι του. Ἐπειτα ὅμως, ἐπειδὴ ἡ ἔταιρεία ἐκείνη ἐχρεοκόπησε, ὁ ἀνθρώπος βρέθηκε χωρὶς πόρο ζωῆς καὶ τότε μῆκε στὸν Τρουγέρα νὰ κἀν τὸν κυλιστὴ. Τὸν ἔλεγον δάσκαλο γιὰτὶ ἤξερε πολλὰ πράγματα πού δὲν τὰ ξέρουν συνήθως οἱ ἐργάτες καὶ μιλοῦσε γι' αὐτὰ ὅλος καμᾶρι γιὰ τὴ σοφία του.

Γνωριστήκαμε στὸ τραπέζι καὶ γρήγορα μὲ συμπάθησε. Ἐμένα μ' ἄρεσε νὰ ρωτῶ γιὰ νὰ μαθαίνω. Ἐκεῖνος τρελλαινόταν γιὰ νὰ μὴ, γιὰ νὰ διδάσκῃ. Στὸ ἀνθρακωρυχεῖο πού συνήθως δὲν μιλοῦν μᾶς ἔβγαλαν λογάδες. Ὅταν ἄξαφνα ρωτοῦσα τὸ θεῖο Γάσπαρο: «Τί πράγμα εἶναι αὐτὸς ὁ γαιάνθραξ;» μοῦ ἀποκρινόταν: «Κάρβουνο πού βρίσκεται μέσα στὴ γῆ». Ἀλλὰ ἡ ἀπάντησις αὐτὴ δὲν μὲ ἱκανοποιοῦσε, γιὰτὶ ὁ Βιτάλης μ' εἶχε μάθει νὰ μὴ εὐχαριστηθεῖ μὲ τόσα λίγα.

Πολὺ διαφορετικὰ μ' ἀποκρίθηκε ὁ δάσκαλος ὅταν τοῦ ἔκανα τὴν ἴδια ἐρώτησι. Ὁ γαιάνθραξ, μοῦ εἶπε, εἶναι κ' αὐτὸς κάρβουνο ἀπὸ ξύλο. Ἀντὶ νὰ ρίχνουμε στὰ τζάκια μας δένδρα τῆς ἐποχῆς μας, πού ἀνθρώποι σὰν κ' ἐσένα καὶ σὰν κ' ἐμένα τὰ ἔκαμαν κάρβουνο, ρίχνουμε δένδρα ἀπὸ τὰ δάση πολὺ παλιὰς ἐποχῆς, πού τὰ ἔκαμαν κάρβουνο δυνάμεις φυσικὲς, ἐννοῶ πυρκαϊές, ἡφαίστεια, σεισμοί.

Κι' ἐπειδὴ τὸν κύτταξα ἐκπληκτος: — Σήμερα δὲν ἔχουμε καιρὸ νὰ μιλήσουμε γιὰ αὐτὰ μοῦ εἶπε. Αὐριο ὅμως εἶναι Κυριακὴ. Ἐλα σὲ σπίτι μου νὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω. Ἐκεῖ ἔχω μιά συλλογὴ ἀπὸ γαιάνθρακες καὶ ἄλλα ὀρυκτὰ πού πολλὰ θὰ σοῦ μάθῃ. Γιατὶ ἄλλο νὰ σοῦ τὰ λέγω κ' ἄλλο νὰ τὰ βλέπῃς μὲ τὰ μάτια σου. Ἐδῶ μὲ λένε δάσκαλο κοροϊδευτικά. Θὰ δῆς ὅμως πὼς ὁ δάσκαλος κατὶ ἀξίζει.

Γιὰτὶ ὁ ἀνθρώπος δὲν εἶναι μόνο χέρια, εἶναι καὶ μυαλό. Ἔτσι κ' ἐγὼ στὴν ἡλικία σου ἤμουν περίεργος. Ζοῦσα σ' ἕνα ἀνθρακωρυχεῖο κ' ἤθελα νὰ ξέρω ὅ,τι ἔβλεπα γύρω μου κά-

τι ὁ ἀνθρώπος δὲν εἶναι μόνο χέρια, εἶναι καὶ μυαλό. Ἔτσι κ' ἐγὼ στὴν ἡλικία σου ἤμουν περίεργος. Ζοῦσα σ' ἕνα ἀνθρακωρυχεῖο κ' ἤθελα νὰ ξέρω ὅ,τι ἔβλεπα γύρω μου κά-

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΜΙΤΕΧΝΕΣ

ΔΟΜΕΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Δομένικος Θεοτοκόπουλος ἐγεννήθη περὶ τὰ 1545 εἰς Κρήτην. Τυχὼν ἀρτίως παιδεύσεως εἰς τὴν γενέτειράν του ἀπῆλθε νέος εἰς Ἱταλίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν καλλιτεχνικῶν του σπουδῶν. Χρηματίσας ἀγαπητὸς μαθητὴς τοῦ μεγάλου Ἱταλοῦ ζωγράφου Τιτσιανῶ, δὲν ἐθράδυνε νὰ ἐπιβληθῇ μετὰ τοῦ Ἱταλικοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου. Μία εἰκὼν τοῦ φίλου του Γκιούλιους Κλόβιο ἀπεκάλυψε τὸν δυνατόν καλλιτέχνην. Τὴν φήμην του ὡς μεγάλου καλλιτέχνου ἐστερέωσαν τὰ ἀριστουργήματά του «Ἡ Ἰασις τοῦ τυφλοῦ» πού μουσεῖον τῆς Πάριος, τὸ «Μικρὸ παιδάκι» τοῦ μουσεῖου τῆς Νεαπόλεως καὶ «Ἡ λατρεῖα τῶν μάγων» καὶ «Τὸ μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Μάρκου» τῆς Πανακτοῦ τῆς Βιέννης. Τὸ μέγα πλεονέκτημα τὸ ὁποῖον διέκρινε τὰ ἔργα τοῦ Θεοτοκοπούλου ἀπὸ τοὺς συγχρόνους του καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν διδασκάλων του εἶναι μιά ἀνυπερβλήτος δύναμις ζωῆς τὴν ὁποῖαν κατάρθωνε νὰ διδῇ εἰς τὰ ἔργα του μὲ συνδυασμὸν ὀλιγίστων χρωμάτων.

Κατὰ τὸ 1576 ὁ Θεοτοκόπουλος γνωστὸς ἤδη εἰς τοὺς καλλιτεχνικοὺς κύκλους ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Γκρέκο» μετέβη εἰς Ἰσπανίαν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Βασιλέως Φιλίππου τοῦ Β'. Ἐγκατασταθεὶς εἰς τὸ Τολέδο, εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν μὲ τὰς ἰδιορρυθμοὺς κατοικίας, τὴν ὁποῖαν συχνάκις ἀνετάρσασαν πάθη φοβερὰ, ὁ Θεοτοκόπουλος παρήγαγεν ἔργα πρὸ τῶν ὁποίων ἀνίσχυρος διέρχεται ὁ χρόνος χωρὶς νὰ κατορθῶν νὰ μειώσῃ τὴν ἀξίαν των εἰς τὸ παρᾶπαν. «Ἡ ἀνάστασις», «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής», «Ὁ Ἅγιος Βερνάρδος», «Ὁ Βαπτιστής», «Ὁ Ἅγιος Βενέδικτος», «Ἡ κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ», «Ὁ Ἅγιος Κηρύκος», «Ὁ Ἐσταυρωμένος», «Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἀγγέλου εἰς τὴν Μαγδαληνὴν», «Ὁ Ἰησοῦς διδάσκων τὴν Μαγδαληνὴν», «Τὸ Συμπόσιον», «Ἡ στέψις τῆς Παρθένου», «Ἡ

Παρθένος εἰς τὰ σύννεφα», «Ἡ Βάπτισις τοῦ Σωτῆρος», ἀποπνέουν μίαν εὐγένειαν καὶ χαρακτηρίζονται ἀπὸ προσοχὴν μοναδικὴν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής

Τὸν Θεοτοκόπουλον πολλοὶ σύγχρονοί του τὸν ἐξέλαθον ὡς τρελλόν. Ἡ αὐτὴ ψυχικὴ κατάστασις ἦτις ἤνάγκασε τὸν Σπινόζα νὰ κλεισθῇ εἰς τὸν οἶκον του καὶ νὰ γίνῃ μισάνθρωπος

ἤνάγκασε καὶ τὸν μέγαν Ἑλληνα καλλιτέχνην νὰ κλῇ εἰς μίαν «Θεῖαν ἀπομόνωσιν». Ἀπογοητευμένος διότι δὲν κατάρθωναν οἱ Τολεδιανοὶ νὰ ἐννοήσουν τὰ ἔργα του, κατέφυγεν ἐπὶ τι διάστημα εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καὶ τὴν γλυπτικὴν, διὰ νὰ ριφθῇ μὲ περισσότερὰν ζῆσιν ἐπὶ εἰς τὴν ζωγραφικὴν. Τότε

ζωγράφησε τὸν «Χριστὸν φέροντα τὸν Σταυρόν του», ἔργον τὸ ὁποῖον ἀποπνέει κατὰ τὸ θεῖον. Ἐμπρὸς εἰς τὴν τραγικὴν αὐτὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Ἰησοῦ τὴν ἐνσαρκώνουσαν τὴν θυσίαν καὶ τὴν ἐγκατέστησιν Ἰσταται κανεὶς πλήρης δέους καὶ προσηλώσεως. Ἡ ἔκφρασις τοῦ Ἰησοῦ εἶναι τοιαύτη εἰς τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Θεοτοκοπούλου, ὥστε σύρει πρὸς Ἐκεῖνον τὸν θεατὴν, εἴτε πιστὸς εἴτε ἀπιστος εἶναι, καὶ τὸν ἀναγκάζει νὰ γονυπετήσῃ πρὸ τοῦ Συμβόλου καὶ τῆς Πίστewος.

Ὁ Θεοτοκόπουλος ἀνέρχεται πλέον ταχύτατα τὰς βαθμίδας πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὴν ἀθανασίαν. Ἡ ταφή τοῦ κόμητος Δ' Ὀργκάξ, ἔργον ἐκτελεσθὲν κατὰ παραγγελίαν τοῦ καρδινάλιου Γκρορόγκα κατὰ τὸ 1854, ἐκπληκτικὸν διὰ τὴν σύνθεσιν του, τὸ πλῆθος τῶν προσώπων, ἅτινα ἀποτελοῦν τὸν περίφημον πίνακα, τὸ διάφορον τῶν αἰσθημάτων ἅτινα τὸν διέπουν, ὁ ἀψωγος καὶ αὐστηρὸς χρωματισμός, ὁ συμβολισμὸς τοῦ διπλοῦ αὐτοῦ ἔργου, τοῦ ὁποῖου τὸ ἐν μέρος διεξάγεται εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ δὲ ἔτερον εἰς τὴν γῆν, ἀνέδειξε τὸν Θεοτοκόπουλον πρῶτον ζωγράφον τῆς Ἰσπανίας καὶ ἕνα τῶν μεγίστων τῆς ἐποχῆς του. Εἰς τὸ ἀπόγειον τῆς δόξης του ὁ Θεοτοκόπουλος ἔφθασε μὲ τὸν ἀθάνατον πίνακά του «Ἡ ἄμωμος σύλληψις», ἔργον τὸ ὁποῖον τὸν κατέταξε μετὰ τῶν μεγαλυτέρων ζωγράφων, τοὺς ὁποῖους ἐγέννησεν ὁ κόσμος.

Κουκ.

θε μέρα. Ρωτοῦσα τοὺς μηχανικοὺς γιὰ ὅλα καὶ διάβαζα μόνος του. Ὅταν ἔχη κανένας καλὰ μάτια καὶ βάνη καὶ τὰ βυαλιά πού μᾶς δίνουν τὰ βιβλία σὲ τέλος βλέπει πολλὰ πράγματα. Τώρα δὲν ἔχω πολὺ καιρὸ νὰ διαβάσω, οὔτε λεπτὰ ν' ἀγοράσω βιβλία. Ἐχω ὅμως ἀκόμα τὰ μάτια μου καὶ τὰ κρατῶ ἀνοιχτά. Ἐλα αὐριο. Μ' εὐχαρίστησι μοῦ θὰ σὲ μάθω καὶ σένα νὰ βλέπῃς γύρω σου.

Τὴν ἄλλη μέρα εἶπα στὸ θεῖο Γάσπαρο πὼς ἤθελα νὰ πάω στὸ δασκάλου.

— Ἄ! μοῦ ἀποκρίθηκε γελῶντας, βρῆκε ἀνθρώπο γιὰ νὰ λιμάρῃ. Πήγαμε παιδί μου ἀφοῦ τὸ ἐπιθυμοῖς. Πάντα κατὶ θὰ μάθῃς. Πρόσεξε ὅμως νὰ μὴν ὑπερηφανευθῇς. Ἄν ὁ δάσκαλος δὲν ἦταν περήφανος θάταν ἕνας καλὸς ἀνθρώπος.

Ὁ δάσκαλος δὲν κατοικοῦσε ὅπως οἱ περισσότεροὶ ἐργάτες μέσα στὴν πόλιν, παρὰ ἔξω, μακριά, στὶς Σπηλιές.

— Ἔτσι λέγεται αὐτὸ τὸ μέρος, γιὰτὶ ἐκεῖ κοντὰ στὸ πλευρὸ τοῦ βουνοῦ ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ τρύπες — στὸ σπίτι μῆς γρηᾶς πού ὁ ἀνδρας τῆς ἐργατῆς εἶχε σκοτωθῇ σὲ κάποια κατάρρευσι. Τὸ δωμάτιό του ἦταν σχεδὸν ὑπόγειο, καὶ τὸσο ὕψος πού στὰ ξύλινα πόδια τοῦ κρεββατιοῦ του φῦτρωναν μανιτάρια.

Μὰ γιὰ ἀνθρώπο συνηθισμένο νὰ ζῇ στὴν ὑγρασία τοῦ ἀνθρακωρυχείου αὐτὸ δὲν εἶχε σημασία. Τοῦ ἔφτανε πού ἦταν κοντὰ στὶς σπηλιές ἐκεῖνες γιὰ νὰ τὶς ψάχνῃ καὶ νὰ πλουτίζῃ τὴν ὀρυκτολογικὴ συλλογὴ του καὶ πού εἶχε ἀρκετὸ τόπο γιὰ ν' ἀραδιάζῃ ὅπως ἤθελε τὰ κομμάτια τους.

Μὲ προϋπάντησε καθὼς μῆκα καὶ μὲ χαρούμενη φωνὴ μοῦπε:

— Σοῦ ἐτοίμασα καὶ μιά μπιρουλάδα· γιὰτὶ ἂν τὰ παιδιὰ ἔχουν αὐτιά καὶ μάτια, ἔχουν ὅμως καὶ λαρυγγί καὶ γιὰ νὰ τὰχῃ κανεὶς καλὰ μαζί τοὺς πρέπει νὰ τοὺς ἱκανοποιῇ ὅλα.

Ἡ μπιρουλάδα πού ἔλεγε ὁ δάσκαλος ἦταν ψημένα κάστανα πού θὰ τρώγαμε μὲ κρασί ἄσπρο, ὅπως συνηθίζουν πολὺ στὴν Κεβέννα.

— Ὑστερα, ἐπρόσθεσε, θὰ μιλήσουμε καὶ μιλῶντας θὰ σοῦ δείχνω τὴ συλλογὴ μου.

Ὁ ἔφορος ἐνὸς Μουσείου δὲν θὰ ἐπρόφερε τὴ λέξι «συλλογὴ» μὲ περισσότερην περηφάνειαν. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι πὼς ἡ συλλογὴ τοῦ δασκάλου φαίνονταν πολὺ πλούσια καθὼς ἔπαινε ὅλο τὸ δωμάτιο, μὲ τὰ μικρὰ τῆς κομμάτια τοποθετημένα σὲ ράφια στοὺς τοίχους, καὶ μὲ τὰ μεγάλα κατὰχαμα.

(Ἀκολουθεῖ)

16.000.000 χρειάζονται γιὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν τὰ μαθητικὰ συσσίτια σ' ὅλη τὴ χώρα, γιὰ ὅλο τὸ χειμῶνα. Τὰ χρήματα αὐτὰ θὰ βρεθοῦν. Δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ βρεθοῦν. Γιατὶ δὲν ὑπάρχει σήμερα οὔτε ἕνας Ἕλληνας πού νὰ μὴν αἰσθάνεται ὡς χρεὸς καὶ νὰ μὴν εἶναι πρόθυμος νὰ στηρίξῃ εἰς τὸ πρόσωπο τῶν παιδιῶν τὴν αὐριανὴ Ἑλλάδα.

Τό διήγημά μας ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ

Κόκκινα και ροζ κούμαρα στόλιζαν τις κουμαριές. Ήταν γεμάτος ο κάμπος. Το παιδί που συνώδεε η γρηούλα για να περπατήσει και ν' αναπνεύσει καθαρόν αέρα, βρήκε την ευκαιρία σε μία στιγμή, που η νταντά του κουδέντιαζε με μία γυναικεία περαστική, και της ξέφυγε. Χώθηκε ανάμεσα στα σκίνα και τις κουμαριές και τρώγοντας τα ώριμα κούμαρα άπομακρύνθηκε.

Η γρηούλα τέλειωσε την κουδέντα της κι' αναζήτησε το παιδί. Κοίταξε γύρω, ύστερα άρχισε να φωνάζει:

— Ντίνο, που είσαι Ντίνο, παιδί μου; Ντίνοοο!

Ο μικρός άκουσε τη γρηούλα, μα θέλοντας να διασκεδάσει με το φόβο της κρύφτηκε πίσω από μία κουμαριά, χωρίς να απαντήσει.

Η γρηούλα, φοδισμένη που δεν απαντούσε το παιδί, ζώηρεψε τη φωνή της και βάζοντας χωνί το χέρι της στο στόμα άρχισε πάλι να τον καλέ, μα ο μικρός δεν απαντούσε και νομίζοντας εκείνη πως είχε γυρίσει ίσα πίσω, λοξοδρόμησε.

Το παιδί έφαγε αρκετά κούμαρα ώσπου φούσκωσε η κοιλιά του.

Ύστερα σηκώθηκε να φύγει. Κοίταξε γύρω του, δεν φαινότανε ψυχή ζωντανή. Περπάτησε πάνω κάτω, δεξιά αριστερά και σαν είδε πως είναι μοναχός μέσα στη μοναξιά εκείνη, ένοιωσε κάποιον φόβο να του σφίγγει την ψυχή.

Τότε κατάλαβε το λάθος του κι' άρχισε τώρα να φωνάζει... Σιγά

στην αρχή, μα όσο έδλεπε πως δεν του άπαντα κανένας, δυ- νατώτερα, ώσπου, νοιώθοντας πως το βράδυ σιμώνει, άρχισε να τρέχει δίχως να ξέρη που πηγαίνει.

Η γρηούλα, με την έλπίδα πως το παιδί γύρισε σπίτι, γύρισε και κείνη. Μα τι έκπληξη και στενοχωρία αισθάνθηκε σαν είδε πως το παιδί δεν ήταν εκεί. Πώς να το πει τώρα στην καυμένη τη μητέρα του; Μα πάλι κατάλαβε πως δεν έπρεπε να καθυστερή και παίρνοντας κουράγιο το είπε:

Τι έγινε τότε είναι δύσκολο να πη κανένας. Η μητέρα έτρεξε στο εικονοστάσι κι' ο πατέρας στο αστυνομικό τμήμα. Η γρηούλα, σαν έ- κλάψε και ζήτησε χιλίες φο- ρές συγγνώμην, πήγε στην κά- μαρα της και γονάτισε μπρο- στό στο εικόνισμα της Πανα- γίας.

— Καλή μου Παναγία, κάνε να βρεθώ το παιδί μου και πά- ρε τη δική μου τη ζωή. Έγώ τόφαγα πια το ψωμί μου, ενώ εκείνο είναι δωδεκάχρονο μο- ναχοπαίδι κι' οι γονιόι του έ- χουν τόσα όνειρα κάμει γι' αυτό. Χρυσή μου Παναγία, άκουσε την προσευχή μιάς γυ- ναίκας που πάντα περπάτησε με τη βουλή σου και πάντα το άγιό σου όνομα τέχε στα τα- πεινά της χείλη. Γύρισε το παιδάκι μου πίσω και να δώ- σω τέλος ή ίδια στην ζωή μου. Μου χρειάζεται μία τέτοια τι- μωρία.

Έτσι οι δυο γυναίκες, γο- νατισμένες ή κάθε μία χωρί- στά στο δωμάτιό της, προσευ- χόντανε για τον μικρό Ντίνο.

Το παιδί ώστόσο νυχτώθηκε στην έξοχή. Πέρασε από ρε- ματιές που δεν είχε ξαναπερά- σει, από δάση γεμάτα πεύκα και κουρασμένο έφθασε στις πλαγιές του βουνού που είδε λίγο πριν να κρύβεται ο ήλιος.

Ένα φως από μακριά του- δωσε θάρρος και γρηγορεύον- τας το βήμα του, βρέθηκε στην πλαγιά του βουνού. Ί- σω, σκέφθηκε, εδώ να κατοί- κούν καλοί άνθρωποι σαν αυ- τούς που περιγράφει το βιβλίο μου για τους Έλληνες χωρι- κούς. Μία μυρουδιά χωριάτι- κου αργιπού έφτασε στα ρου- θούνια του κι' ένοιωσε το μάχι του να τον ένοχλη. Πει- νούσε πολύ. Σκεφτότι να λεί- νει τι θάλεγε στους καλούς χω- ρικούς και παίρνοντας κουρά- γιο εξακολούθησε πιο γρήγο- ρα τώρα το δρόμο του.

Είχε αρκετά πλησιάζει. Νά

το σπίτι...στέκεται σχεδόν άπέξω. Μα κάτι τον κάνει να φοδεται να προχω- ρήσει.

Κάποιος σκύλος γαυγίζει, θάναί ο πι- στός του σπιτιού.

Πριν προφθάση να σκεφτή τίποτα άλ- λο, νοιώθει τα κρύα δόντια του σκυλιού στο πόδι του. Ο μικρός φοδήθηκε πολύ, φώναξε τη μανούλα του και λιποθύμησε.

Στο σπίτι εκείνο ζούσε ένας τσομπάνος με την γυναίκα του.

Μόλις άκουσαν την παιδιατική φωνή, πήρ' η γυναίκα τον αναμμένο λυχνό κι' ο άντρας από κοντά, βγήκαν έξω, είδαν το λιποθυμισμέ- νο παιδί και το σκύλο να κάθεται στο πλαί του και να κουνά την ουρά του σαν νάθελε να ζητήσει συγχώρεσι από τ' άφεντικά του που τρώμαξε ένα μικρό παιδάκι, νομίζοντας πως είναι κάποιος κλέφτης.

Ο χωρικός σήκωσε το παιδί στα δυνατά του χέρια και τόφερε μέσα στο σπίτι του. Η γυναίκα του κάρφωσε το λυχνό στον τοίχο, ύστερα πήγε κι' έφερε ρακί κι' έτριψαν τα χέρια του μικρού και τα μηνίγγια.

Σαν άνοιξε ο Ντίνος τα μάτια του, ρώτησε που βρίσκεται και γύρισε με φόβο στο σκυλί που καθότανε άπέναντί του.

— Στο σπίτι καλών ανθρώπων βρίσκεσαι, μικρέ μου, του είπαν, πές μας παιδάκι μου πως βρέθηκες εδώ, μονάχο τέτοιαν ώρα;

Ο μικρός διηγήθηκε στους καλούς χωρικούς την περιπέτειά του και δεν τους έκρυψε πως τώρα το μετανοώνει πολύ γι' αυτό που έκανε γιατί θα στε- νοχωριούνται στο σπίτι του.

— Νά εύλογής τον καλό θεό που σ' έφερε στο σπίτι μας, γιατί μπροσους να λοξοδρο- μήσης και να περπατήσεις την νύχτα. Μα κι' ακόμα μπροσους να συναντήσης κακούς ανθρώπους ή κάνα άγριο σκυ- λί.

Θα μείνης άπόψε μαζί μας, έχω θα σε περιποιηθώ σαν να- μουν ή ίδια ή μανούλα σου.

Ο μικρός ώρκίστηκε πως δεν θα ξαναφύγει από το πλαί της νταντάς του και ή γυναι- κα του χωρικού έστρωσε το τραπέζι προσθέτοντας άλλο έ- να πιάτο και κάθισαν να φάνε.

Ξαφνικά άνήσυχη ή γυναίκα του χωρικού γύρισε στον άντρα της:— Άκουσε Κωσταντή, του λέει, δεν είναι δυνατόν ν' ά- φήσουμε σε άγανία τους γο- νιούς του παιδιού, πρέπει να πάρης το δρόμο και να πές να τους ήσυχάσης.

Ο άντρας μουμούρισε στην αρχή πως είναι κουρασμένος και θέλει να ξεκουραστή, μα σαν σκέφτηκε λίγο βρήκε πως ή γυναίκα του έχει δίκιο και παίρνοντας το ραδδί του βγήκε.

Άργα έφτασε ο χωρικός στο σπίτι του Ντίνου. Βρήκε τους γονιούς του να περιμέ- νουν μήπως τους ειδοποιήση ή Αστυνομία και σαν άκουσαν πως το παιδί τους ζή, έκλαι- γαν και γελοούσαν από τη χαρά τους. Ευχαρίστησαν το χωρι- κό. Τον γέμισαν δώρα και του είπαν πως το πρωί θα πάνε να πάρουν το παιδί τους.

Την άλλη μέρα ξεκίνησε ή μητέρα του παιδιού για το χωριό των καλών ανθρώπων κρατώντας για τη γυναίκα του χωρικού ένα όμορφο δώρο. Ο Ντίνος έπεσε στην άγκαλιά της μητέρας του και σαν την φίλησε και της ζήτησε συγ- γνώμην για τη στενοχωρία που της προέξηνσε την ρώτησε αν μάλωσε την κυρά Μαρούλα.

— Και βέβαια τη μάλωσα, αν δεν είχα εμπιστοσύνη δεν θα σ' άφηνά να βγής μαζί της, του άποκρίθηκε.

Ο μικρός λυπήθηκε και βια- ζόταν τώρα να φτάσουν στο σπίτι τους για να τρέξη στην κυρά Μαρούλα, να την φίληση και να της ζητήσει συγχώρεσι.

Μόλις έφτασαν στο σπίτι, ο Ντίνος ανέθηκε τρέχοντας τη (Συνέχεια στη σελ. 256)

Τ' ΑΙΣΙΟΥΤΙΚΑ ΤΕΡΚΙΜΠΑΣΙΑ

Τίποτα στη στεριά δεν υοιάζει μ' ένα κοπάδι διαβα- τάρικα ψάρια καθώς έρχεται μ' όρμη από τους βυθούς στον άφρό. Ο Θεός να βοηθήση ν' ανταμώσης μεγάλο κοπάδι τόνους, να πηδάνε στον άφρό, να τριγυρνάνε το πλούμενο που θα πέση στο δρόμο τους, νάναι τόσα που με το χέρι ν' άκουμπάς τη ράχη τους με την άποχή ν' απο- τραβάς ένα μικρό τόνοπουλο, ή με το καμάκι να χτυπάς σίγουρα και στο ψαχνό. Το αντίμασκα νύχτα αντίκρυ στους Πεταλιούς, να ταξιδεύει κατά το μπουγάζι της Έγριπος. Κοπάδι άπ' τα πιο μεγάλα, μιλιούνια ψάρια, από μικρόψαρα όλο χάρη και πηδήματα ως τα θεριά. Τ' άσήμωμε ή σεληνή με το φως της κι' αυτά δεν ταξι- δεύανε σαν τα φρόνιμα κοπάδια των βοδιών, που γυρί- ζουν τα δειλινά άπ' τις βοσκές στους σταύλους, αλλά σά χορευταράδες, σά πλάσματα ξεμουρλαμένα από χαρά.

Δεν ήταν ταξίδι το δικό τους αλλά ξεφάντωμα. Άνα- ταράζανε τα νερά κι' άφοβα ταξιδεύανε, σίγουρα πως κανένας όχτρος δε παραμονεύει στο δρόμο τους. Στην όψη τους άναθυμήθηκαν τα όσα μου είχανε ιστορήσει οι ψαράδες, σ' ένα ταξίδι μου, για τις ρέγγες. Είχα νομί- σει πως μου ιστορούσανε παραμύθια σαν μου είπανε πως στο έμπα του καλοκαιριού πήζει ή θάλασσα από τα μι- λιούνια τις ρέγγες που ταξιδεύουνε κοπαδιαστά στον άφρό και πως χάνει το μάτι του ανθρώπου το βυθό από σπορά που πλέχει. Μόνο να βάλει με το νου του κανείς πως κάθε ρέγγα γεννοβολάει ός έξήντα χιλιάδες αυνά, φτάνει για να νοιώσει αν θάπηζε ή θάλασσα, αν όλα τούτα τα ψάρια μπορούσανε λεύτερα να μεγαλώσουνε και το καθένα γεννοβολήσει με την άράδα του. Πέτρα θα γινόταν ο άκεανός. Τέτοια θάματα όμως δεν είναι βολετά κι' έτσι έρχεται ο χαμός, ο κακός κι' άδικος που οίκονομάει τ' άνοικονόμητα. Και δε λογαριάζω το ψά- ρεμα, γιατί όσα και να πιάσουνε τα δίχτυα του ανθρώ- που, ποτέ δε θα καταφέρνανε να κόψουνε το πλήθεμα του ψαριού, αλλά μιλω για το μεγάλο μακελειό που γί- νεται μέσα στο νερό για το νόμο, να τρώει το μεγάλο ψάρι το μικρό. Πουθενά, όσο στη θάλασσα, ή ζωή δεν προσβαίνει τόσο χειροπιαστά με το θάνατο. Και δεν έχεις μονάχα τις μουρούνες για ν' άφανίζουνε τη ρέγγα και τα θεριόψαρα μα έχεις κι' άλλους θεριστές, μικρόζωα, αδιό- ρατα, που κι' αυτά με τη σειρά τους λιγοστεύουνε όσο πρέπει τους πληθυσμούς και εξαφρώνουνε τα νερά. Κα- νένας κόσμος δεν πανηγυρίζει τον έρωτα στη γής, όσο οι κόσμοι των νερών και πουθενά ο θάνατος δε θερίζει τόσο άλύπητα, όσο μέσα στα θαλασσινά τα βάθη.

Άνω: Παρέλασις Φαλαγγιτιστών Πιερίας. Κάτω: Φαλαγγίται της Έπιδιοι- κήσεως Νότου Άθηνών.

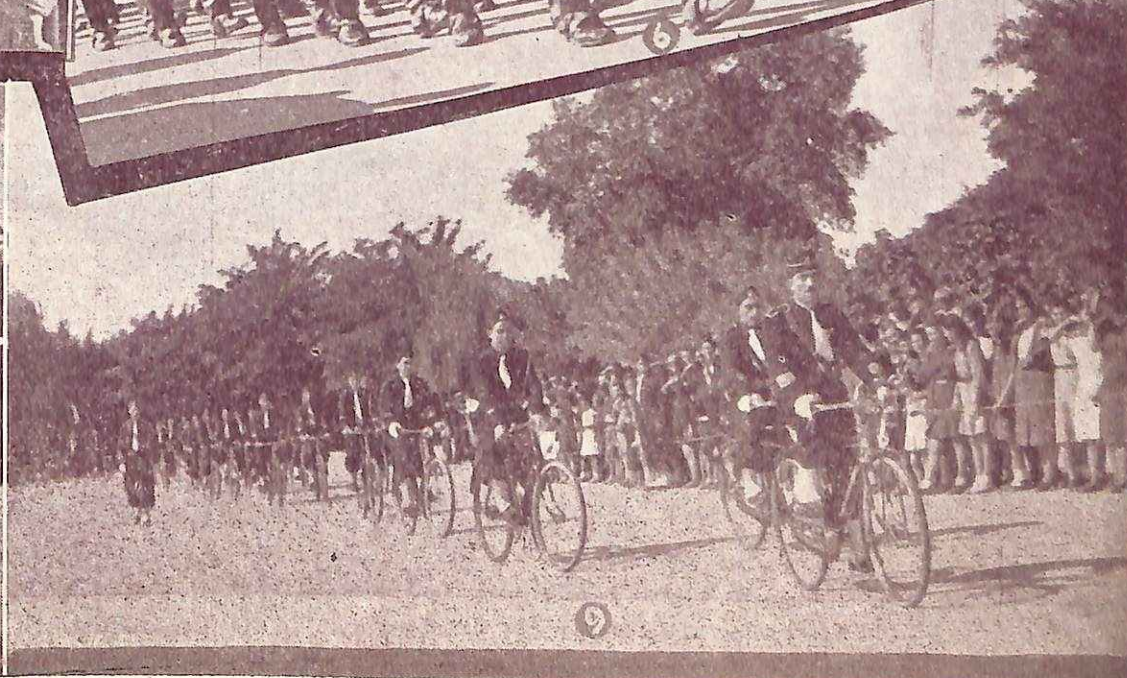
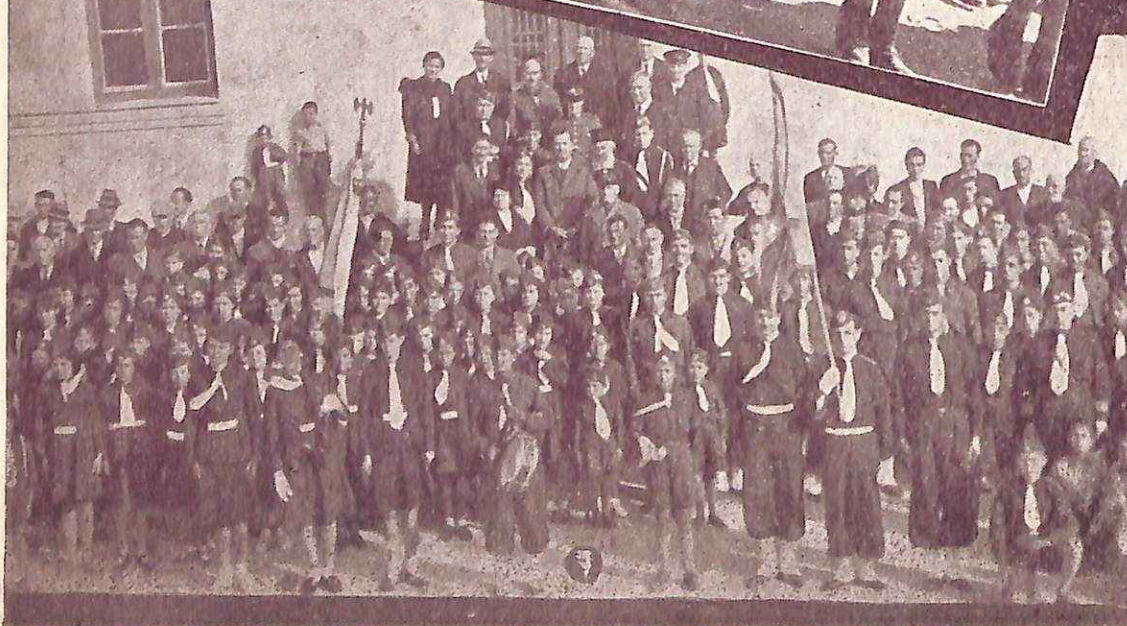

Είς το Μέσον: Άπό τά έγκαίνια της έξορμήσεως δια την καλλιέρ- γειαν είς τας Σέρ- ρας.

- 1) και 3). 'Ο 'Αρχηγός
μέ τούς φαλαγγίτας
του 31ου 'Υποτομέως
'Αθηνών.
- 2) Παρέλασις Σκαπανέων
κατά τόν εορτασμόν
της έπετειού.
- 4) και 5). 'Η Α. Μ. ό
Βασιλεύς κατά την
όρκωμοσίαν και παρέ-
λασιν των νεοσυλλέ-
κτων.

- 6) Νέοι των Ταγμάτων
'Εργασίας κατά την
δοξολογίαν της Μη-
τροπόλεως.
- 7) 'Η Ε.Ο.Ν. Κερατέας
κατά την επίσκεψιν
του Νομάρχου 'Αττι-
κοσειωτίας.
- 8) Βαθμοφόροι της Ε.
Ο.Ν. 'Αμαλιάδος.
- 9) Τάγμα ποδηλατιστών
Ε.Ο.Ν. Πιερίας.

Με την πιστιν ότι έπιτελείτε ανθρώπινον και έθνικόν καθήκον
ένισχύσατε όλοι τόν έρανόν τών «Μαθητικών συσσιτίων».

Άνω: Από τόν παραθερισμόν τών Φαλαγγιτιστών εις τό Στρατόπεδον «Ι. Μεταξάς».
Κάτω: Μέλη τής Χορωδίας τής Περιφερειακής Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. Καβάλλας.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΑΡΑΓΩΝ ΗΘΟΥΣ

«Έν ιδρώτι τοῦ προσώπου σου φαγεῖν τόν ἄρτον σου», παραγγέλλει νόμος τῆς Γραφῆς, πού ἔμεινεν ἀναλλοίωτος στοὺς αἰῶνες. Τό ἴδιο ἐπανελάβε κι' ὁ Αἰσχύλος μέ τῆς φράσαι του: «Οὐδεμία ἀρετή ἀνευ ιδρώτος». Τά ρητά αὐτά σαφῶς μᾶς δείχνουν ὅτι ἡ εὐημερία καί ἡ πρόοδος τῶν ἀτόμων, τῶν ομάδων, τῶν ἐθνῶν, ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ ποῖόν καί τὸ ποσόν τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας πού θὰ καταβάλῃ τὸ κάθε ἄτομον. Δηλαδή ὁ ἄνθρωπος, θέλοντας καί μὴ, γιὰ νὰ ζήσῃ, ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ. Γι' αὐτὸ καί ὅλοι οἱ πολιτικοί, οἱ σοφοί, οἱ συγγραφεῖς, οἱ ποιηταί, ὅλες οἱ ἐποχές καί ὅλες οἱ θρησκείες, ἐξύμνησαν τὰ ἀγαθὰ πού φέρνει ἡ ἐργασία καί συνέστησαν στοὺς ἀνθρώπους τὴν κάθε εἶδους ἐργασία. Ἐδίδαξαν ὅτι οὐσιώδης ὅρος τῆς εὐτυχίας καί τῆς υἰείας καί τοῦ σώματος καί τοῦ πνεύματος εἶναι ἡ συνεχὴς ἐργασία. Ἡ ραθυμία καί ἡ ὀκνηρία εἶναι πράγματα ἀντίθετα στὴ ζωικὴ φύσιν τοῦ ἀνθρώπου καί βρίσκονται μονάχα στὸν κόσμον τοῦ βασιλείου τῶν φυτῶν.

Ὁ Σόλων, βλέποντας ὅτι ἡ ἀφορία τοῦ ἐδάφους τῆς Ἀττικῆς δὲν ἤμποροῦσε νὰ διαθρήψῃ τὸν πληθυσμόν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἔγραψε νόμον καί διέταξεν ὥπως ὅλοι οἱ πολῖται, ὅσοι ἔχουν τὰς ἀναγκαῖας σωματικὰς δυνάμεις, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐργάζωνται. Μάλιστα ὁ υἱὸς δὲν ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ θρέψῃ τὸν πατέρα ἐκείνον, ὁ ὁποῖος δὲν τὸν ἐδίδασκε κάποια τέχνη, κάποιο εἶδος ἐργασίας. Μὲ ἄλλο νόμον τοῦ ὑπεχρέωσε τὴ Βουλὴ νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς πολῖτας, νὰ ἐξακριβῶν ἀπὸ πού καθένας βρίσκει τὰ πρὸς τὸ ζῆν καί νὰ τιμωρῇ αὐστηρὰ ἐκείνους πού δὲν ἐργάζονται. Καί ὁ Λυκούργος, ὁ μεγάλος νομοθέτης τῆς Σπάρτης, ἐθέσπισε νόμον καί ὑπεχρέωσε τοὺς γονεῖς ὥπως «τὰ τέκνα ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐθίζωνται εἰς τὴν ἐργατικότητα».

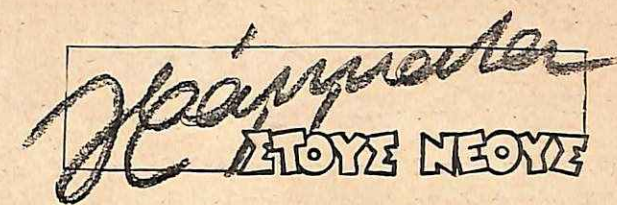
Καί οἱ κορυφαῖοι τῶν φιλοσόφων, ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, μὲ τοὺς λόγους τῶν, μὲ τὰς πράξεις τῶν καί μὲ τὰς συγγράματά τῶν, κατέδειξαν τὴν χρησιμότητα τῆς ἐργασίας καί τὰ ὠφελήματα πού δίδει στὸν ἄνθρωπον. Παράδειγμα ὁ Ὁαλῆς ὁ Μιλήσιος, ὁ ὁποῖος ἐκτὸς τῆς φιλοσοφίας, ἡχορήγη καί μὲ τὴν ἐλαιουργίαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν καί αὐτὸς ὠφελήθη ὠλικῶς καί βρῆκε συγχρόνως τὴν εὐκαιρία νὰ διδάξῃ τοὺς συμπολίτας του ὅτι «οὐκ αἰσχρὸν τὸ μαθεῖν τέχνην καί περὶ αὐτὴν διατρίβειν».

Ὁ Σωκράτης ὄχι μόνον ἐθαύμαζε τοὺς ἐργαζομένους ἀνθρώπους, ἀλλὰ καί προέτρεπε πάντοτε τοὺς συμπολίτας του εἰς τὰς τέχνας καί πρὸ παντὸς εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν ὁποῖαν ἐθεωροῦσε ὡς «πηγὴν ὧν τῶν ἄλλων τεχνῶν». Διότι, ἔλεγεν, ἀν ἐκλείψῃ ἡ γεωργία ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς, θὰ ἐκλείψουν μαζὶ μ' αὐτὴν καί ὅλες οἱ τέχνες. Γι' αὐτὸ οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι δὲν πρέπει νὰ φροντίζουν μόνον γιὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ δικοῦ τῶν κτήματος, ἀλλὰ καί γιὰ τὰ κτήματα τῶν ἄλλων. Ὁ Πλάτων διεκήρυσεν ὅτι χωρὶς ποιμένα, οὔτε τὰ πρόβατα μποροῦν νὰ ζήσουν βελανίως, ἀλλὰ οὔτε καί οἱ ἄνθρωποι... Ὁ ἐκ Λέσβου Θεόφραστος καί οἱ Κυρηναῖοι φιλόσοφοι ἐδίδασκον ὅτι «ἡ τοῦ σώματος ἀσκήσις συντελεῖ εἰς ἀνάληψιν ἀρετῆς».

Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία πλεῖστα μᾶς δίδει παραγγέλματα διὰ νὰ ἐργαζώμεθα. Πολλές φορές ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ προέτρεπε τοὺς χριστιανούς νὰ ἐργάζωνται καί νὰ μὴ εἶναι ράθυμοι. «Λάβετε, λέγει τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς ὑπόδειγμα τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι. Τιμὴ καί δόξα τῇ ἀγαθῇ ἐργασίᾳ. Ἐργάζεσθε ὅσον οἶόν τε περισσότερον, ἱκανοποιεῖσθε ὀλιγώτερον». Οἱ ἀπόστολοι καί οἱ πατέρες τοῦ Χριστιανισμοῦ δὲν ἠρέκθησαν μονάχα στὰ παραγγέλματα καί στὶς συνεχεῖς διδασκαλίες, ἀλλὰ καί οἱ ἴδιοι εἰργάζοντο, ἀσχολούμενοι στὴν ἀλιεία, δικτυοποιία, βυρσοδεψία, πλεκτική. «Αἱ χεῖρές μου, λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὑπηρετήσαν τὰς χρεῖας μου, οὐδενὸς δὲ ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἐπεθύμησα».

Ἀπ' ὅλα αὐτὰ βλέπουμε ὅτι ὅλοι πρέπει νὰ ἐργαζώμεθα, διότι ἡ ἐργασία εἶναι υἰεία, ἡ ἐργασία μορφώνει τὸ ἦθος, διδάσκει πῶς νὰ ἐργαζώμεθα καί νὰ ἱκανοποιούμεν τὰς ἀνάγκας μας, ἡ ἐργασία μᾶς καθιστᾷ ἡθικῶς καί ὠλικῶς ἀνεξαρτήτους, ὥστε νὰ μὴ ὑποτάσσεται ἡ ἐλευθερία μας εἰς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐργασίας ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ἀναξιοπρεπὲς νὰ

Η ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Ἀγαπητοὶ μου Φίλοι,

Θὰ ἔχετε βέβαια διαβάσει τὴ στατιστικὴ τῶν πεπραγμένων τῆς Ὁργανώσεώς μας κατὰ τὴ διετία πού πέρασε.

Ἐνα μονάχα πρᾶγμα παραλείπει ἡ στατιστικὴ. Ἐνα πρᾶγμα, πού δὲν μπορεῖ νὰ καταμετρηθῇ, πού δὲν μπορεῖ νὰ διατυπωθῇ σὲ ἀριθμούς, καί ὅμως εἶναι ἡ ἀφετηρία τους, ὁ συνδετικὸς δεσμός τους, ἡ δύναμι πού τοὺς κινεῖ πρὸς τὰ ἄνω, ἡ πνοὴ πού τοὺς δίνει ζωὴ καί ὑπόστασι καὶ ἀξία. Δὲν φαίνεται, δὲν διαβάζεται· τὸ αἰσθάνεται ὅμως κανεὶς ν' ἀναδίνεται ἀπ' ὅλα τὰ νούμερα, ἀπ' ὅλη τὴ στατιστικὴ σὰν φῶς, σὰν τὸ ἀπαλό, γλυκὸ φῶς τῆς αὐγῆς πού γεμίζει τὴν πλάση.

Νὰ ποῦμε τὸ δνομά του; Τὸ ξέρετε. Τὸ ξέρετε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον ἐσεῖς, γιατί εἶναι δικό σας, γιατί ἀποτελεῖ τὴν κυριώτερη καί πολυτιμότερη οὐσίαν τῆς ὑπάρξεώς σας. Εἶναι ὁ ἐνθουσιασμός σας, ἡ πίστι σας, ἡ ἀφοσίωσί σας· εἶναι ἡ ὁρμὴ σας, ἡ θέλησί σας, ἡ ἐπιμονή σας· εἶναι ἡ ἀγάπη σας, ἡ ἐνωσί σας, ἡ ἀλληλεγγύη σας. Μ' ἓνα δνομα: ἡ ψυχὴ σας, ἡ νέα ψυχὴ σας, ἡ ὠραία καί δυνατὴ ψυχὴ πού ἔχει διαπλάσει κι' ἔχει καλλιεργήσει μέσα σας ἡ ἐξυγιαντικὴ καί ἀναδημιουργικὴ πνοὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἡ ζωογόνα κι' ἐξυψωτικὴ ἀτμόσφαιρα τῆς Ὁργανώσεώς μας.

Χωρὶς αὐτὴ τὴν ψυχὴ δὲν θὰ διπλασιαζόταν ὁ ἀριθμός σας σ' ἓνα χρόνο καί δὲν θὰ πλησιάζατε τὸ ἑκατομμύριο. Χωρὶς αὐτὴ τὴν ψυχὴ δὲν θὰ προσφέρατε ἐπὶ ἑνὰ μῖνον ἑκατομμύριο ὥρες τὰ γερὰ νεανικά σας χέρια γιὰ ἐργασίες χάριν τοῦ συνόλου. Χωρὶς αὐτὴ τὴν ψυχὴ δὲν θὰ παρουσιάζατε τὸ ὑπέροχον φαινόμενο τῶν 250 πράξεων αὐτοθυσίας καί ἀλληλεγγύης. Χωρὶς αὐτὴ τὴν ψυχὴ δὲν θὰ παρακολουθοῦσατε 17.000 μαθήματα, 14.000 διαλέξεις, 1.600 μορφωτικὲς ἐπισκέψεις, 230 συναυλίες, 1.450 θεατρικὲς παραστάσεις καί δὲν θὰ διατηροῦσατε 250 βιβλιοθήκες, 1.200 χορωδίες καί 50 φιλαρμονικές.

Ἡ στατιστικὴ γράφει ὅτι ἐκάματε 1.630 πορείες, συνολικοῦ μήκους 12.500 χιλιομέτρων. Λάθος φυσικὸ τῆς στατιστικῆς πού, κρατῶντας στὸ χέρι τῆς τὸ μέτρο, δὲν μπορεῖ νὰ μετρήσῃ παρὰ ὅτι βλέπει. Ἐμέτρησε λοιπὸν τὴν ἀπόστασι πού διέτρεξαν τὰ πόδια σας καί δὲν ἐμέτρησε τὸ ὕψος καί τὸ πλάτος τοῦ διαστήματος πού τὸ διέσχιστε, τὸ γέμισε καί τὸ φωτίσε ἡ ψυχὴ σας. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὠραιότερη, ἡ μεγαλύτερη καί πολυτιμότερη πορεία πού ἔχετε πραγματοποιήσει Πορεία πρὸς τὶς ἀνώτερες πνευματικὲς καί ἠθικὰς κατακτήσεις. Πτήσι τῆς ψυχῆς σας πρὸς τὶς ὑψηλότερες κι' ἀγνότερες σφαῖρες τοῦ ἀληθινοῦ ἀνθρώπινου προορισμοῦ.

Συνεχίστε τὴν, ἀγαπητοὶ μου Φίλοι, συνεχίστε τὴν!

Μὲ ὅλη μου τὴν ἀγάπην
Μελῆς Νικολαΐδης

ἐργάζωνται καί γι' αὐτὸ διαρκῶς ἀναπαύονται χωρὶς νὰ ἐοράζονται. Ἔτσι συμβαίνει, ὥστε οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι νὰ ἐργάζονται ὑπερανθρώπως, χρησιμοποιοῦντες καί τὰς ὥρας πού θάπρεπε νὰ ἀναπαύωνται, γιὰ νὰ ἀναπληρῶσουν τὸ κενὸν τῆς ἐργασίας πού ἀφήνουν οἱ τεμπέληδες. Ἔτσι προήλθεν ἡ διάκρισις τῶν ἀνθρώπων εἰς πλουσίους καί πτωχοὺς, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ μὲν πρῶτοι ἐργάζονται καί παράγουν, οἱ δὲ δεῦτεροι καταναλίσκουν τὰ προϊόντα τῆς ἐργασίας τῶν ἐργαζομένων.

Τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἀπὸ τῆς πρώτης του στιγμῆς ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐρῶσιν. Ὁ Ἀρχηγὸς ὕψωσε τὴν ἐργασίαν εἰς τὸ ἐπίπεδον ἀπὸ τὸ ὁποῖον κακαὶ ἀντιλήψεις τὴν εἶχαν καταβιβάσει καί σήμερον παρουσιάζει τὴν εἰκόνα ἐργῶδους κυψέλης, ὅπου ἡ ἐννοία τῆς ἐργασίας δοξάζεται καί ἡ Ἑλλάς βαδίζει τὸν δρόμον τῆς προόδου καί τῆς ἠθικῆς καί ὠλικῆς ἀλκῆς σύμφωνα μὲ τὰς ἱστορικές τῆς παραδόσεις.

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Τη στιγμή όμως εκείνη η Τζέννυ που κοιτάζε απ' τον εξώστη, τους σταμάτησε με μία φωνή:

— Καπνός!.. Μου φαίνεται πως βλέπω καπνό πάνω από το Φελσενχάιμ!

Ναί, η Τζέννυ είχε δίκιο. Καπνός, που δλοένα γινόταν πυκνότερος, φαινόταν πάνω από τους βράχους που έκλειναν πίσω το Φελσενχάιμ. Αυτό τους έκανε να έλπιζον, κι όλα ξεχάστηκαν δια μία. Άλλα γρήγορα άρχισαν να σκέπτονται ψυχρότερα, τουλάχιστον ο πλοίαρχος Γκούλντ κι ο Τζών Μπλόκ. Κι' αν ήταν οι επιδρομείς;... Έπρεπε λοιπόν να πλησιάσουν με τις μεγαλύτερες προφυλάξεις.

Έν τω μεταξύ η Τζέννυ είχε ξαναπάει το κύκλι και ξανακοίταζε δόλο-γυρα.

— Νά κι' η σημαία στο νησάκι του Καρχαρία. Σημείο πως οι δυο οικογένειες είν' ακόμη εδώ κι' ότι δεν έφυγαν απ' το νησί.

— Έμπρός! έμπρός! φωνάζει ο Φραγκίσκος και διευθύνεται προς τη σκάλα.

— Σταθίτε!... σταθίτε!...τους λέει άξαφνα ο ναύκληρος με σιγανή φωνή.

Και τον βλέπουν να σκαρφαλώνει στον εξώστη, να παραμερίζει τα φυλάματα, να βγάξει μια στιγμή το κεφάλι του και πάλι να το τραβάει προς τα μέσα.

— Τι είναι; τον ρώτησε ο Φρίτς.

— Οι άγριοι! άποκρίθηκε με πνιγμένη φωνή ο Τζών Μπλόκ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ'.

Ένας δμυλος από πέντε ανθρώπους, μισόγυμνος και μαύρους σαν τους Ιθαγενείς της δυτικής Αυστραλίας, όπλισμένους με τόξα και βέλη έρχοταν απ' τη δεινροστοιχία. Ότι η Γη της Επαγγελίας είχε τώρα κι' άλλους κατοίκους, το έδειχναν. Άλλά τί είχαν γίνει ο κ. Ζερμάτ κι' οι δικοί του; Μπόρεσαν τάχα να φύγουν ή νικήθηκαν σ' έναν άνισο αγώνα;

Οι άγριοι δλοένα πληθιάζαν. Τι έσκόπευαν να κάνουν; Θα έμπαιναν άράγε στην αύλη και κατόπιν στην κατοικία, που την ήξεραν και την είχαν λεηλατήσει;... Και δεν ήταν φόβος ν' ανακαλύψουν τώρα την πόρτα της έσωτερικής σκάλας; Άλλ' άφου ήταν μόνο πέντε, εύκολα μπορούσαν να τους ξεκάνουν: θα τους παραφύλαγαν στην ταράτσα και καθώς θα παρυσιαζόταν ένας-ένας, θα τον άρπαζαν και θα τον πετούσαν από τα κάγκελλα, δηλαδή από ένα ύψος πεννήντα ποδών.

Όταν έφθασαν στην άκρη της δεινροστοιχίας, οι πέντε άραπάδες σταμάτησαν. Άφου σταμάτησαν για λίγο, οι άγριοι ξεκίνησαν πάλι, έφθασαν στο φράχτη της αύλης και τον τριγύρισαν. Τρεις απ' αυτούς μπήκαν στην αύλη και ξαναβγήκαν σχεδόν άμέσως. Άστερα, οι τρεις άγριοι ένώθηκαν με τους άλλους δυο, κι' όλοι μαζί πήραν το μονοπάτι της δεξιάς όχθης του πο-

ταμού του Φάλκενχορστ και κατέβηκαν στη θάλασσα.

Τότε, χωρίς να χρονοτριθήσουν, πήραν την έξη απόφασι:

Ο Φραγκίσκος με τον Τζών Μπλόκ, άμα θα σκοτεινιάζε, θα έφευγαν μαζί και θα πήγαιναν στο Φελσενχάιμ. Έκει, με προφυλάξεις, θα ζητούσαν να δούν μήπως ήταν οι δυο οικογένειες. Κι' αν δεν ήταν, θα γύριζαν άμέσως στο Φάλκενχορστ, και τότε θα ξεκινούσαν όλοι μαζί, για να φθάσουν πριν ξημερώσει στο Τσούκερτοπ. Κι' η άποτασι για να πάνε και να γυρίσουν δεν ήταν περισσότερο από τρεις ώρες δρόμο.

Έτσι, μαζεύτηκαν μέσα στη σάλα, και περίμεναν την ώρα που θα σκοτεινιάζε.

Ά! τί άργά που περνούσαν οι ώρες. Ποτέ ο πλοίαρχος Γκούλντ κι' οι σύντροφοί του δεν βρεθήκανε σε πιο στενωπήρη θέσι. Ούτε όταν τους άφησαν με τη βάρκα στο έλεος του Όκεανού, ούτε όταν η βάρκα αυτή έσπασε στους βράχους του όρμου των Χελωνών κι' έκινδύνευαν να περάσουν το χειμώνα στην άγρια εκείνη ακτή!

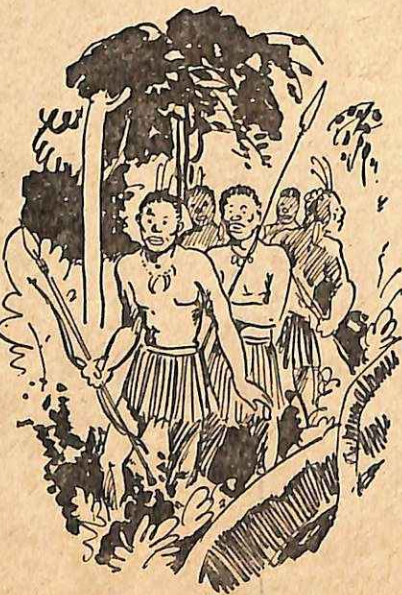
Όστόσο η μέρα προχωρούσε. Κάθε λίγο, πότε ο ένας, πότε ο άλλος, και συχνότερα ο Φρίτς κι' ο Τζών Μπλόκ, σκαρφάλωναν στους κλώνους της μαγκλιέρας για να βλέπουν τη θάλασσα και την έξοχη.

Ήθελαν πρό πάντων να ξέρουν αν οι άγριοι ήταν ακόμη στα περίχωρα του Φάλκενχορστ ή αν είχαν πάρει το δρόμο για το Φελσενχάιμ.

Άλλά δεν έβλεπαν τίποτε. Μονάχα τη στήλη εκείνη του καπνού π' άνέβαινε πάνω από τους βράχους. Κι' ως τις τέσσερες το άπόγευμα, κανένα περιστατικό δεν άλλαζε την κατάστασι.

Τη στιγμή που έτοιμάζονταν να φάνε, άκούσθηκε μια κανονιά.

— Τι είναι; έκαμε η Τζέννυ.

Ένας δμυλος άγρίων φάνηκε νάρχεται.

— Κανονιά! φώναξε ο ναύκληρος.

— Ποιος να την έριξε; ρώτησε ο Φρίτς.

— Κανένα πλοίο, ίσως ο «Ξιφίας»!.. φώναξε η Τζέννυ.

— Μά τότε θα είναι κοντά, άποκρίθηκε ο Τζών Μπλόκ, γιατί η κανονιά άκούσθηκε καλά.

— Στην ταράτσα! Στην ταράτσα! φώναξε ο Φραγκίσκος, όρμώντας προς τον εξώστη.

Κι' όλωνών τα βλέμματα στράφηκαν προς τη θάλασσα.

Κανένα πλοίο δεν φαινόταν. Κι' όμως η κανονιά εκείνη είχε πέσει από πλοίο.

Μόνο μια βαρκούλα είδαν στο πέλαγος, με δυο ανθρώπους μέσα, που πολεμούσαν να φθάσουν στο Φάλκενχορστ.

— Μην είναι ο Έρνεστος κι' ο Τζάκ ψιθύρισε η Τζέννυ.

— Όχι, άποκρίθηκε ο Φρίτς, οι δυο κωπηλάτες είναι άγριοι κι' η βαρκούλα είναι πυρόγα.

— Μά γιατί φύγουν έτσι; ρώτησε ο Φραγκίσκος. Τους κυνηγούν;

Ο Φρίτς έβγαλε μια κραυγή, — κραυγή που, αυτή τη φορά, ήταν από έκπληξι και χαρά.

Είχε φθάσει στα μάτια του μια ζωηρή λάμψι, μέσ' από ένα πυκνό άσπρο καπνό, και σχεδόν άμέσως άντήχησε δεύτερη κανονιά. Συγχρόνως φάνηκε ένα βλήμα που άγγιζοντας την επιφάνεια έκανε το νερό ν' αναπηδήσει άφρισμένο, σε άπόστασι λίγων μέτρων απ' την πυρόγα, που εξακολουθούσε να φύγει με όλη της τη γρηγοράδα.

— Έκεί!... εκεί!... φώναξε με ξεαλλήχαρά ο Φρίτς. Ο πατέρας μου, ο κύριος Ουόλστον, όλ' οι δικοί μας, είν' εκεί!...

— Στο νησάκι του Καρχαρία!

Πραγματικά, απ' το νησάκι εκείνο είχαν πέσει οι δυο κανονιές έναντιον της πυρόγας.

Δεν χωρούσε πιά άμφιβολία πως ο κ. Ζερμάτ κι' ο κ. Ουόλστον με τις οικογένειές τους πρόφθασαν να καταφύγουν εκεί, που τους έπροστάτευε το μικρό πυροβολείο.

Άπερίγραπτη χαρά έκυρίευσε τότε τον Φρίτς, τον Φραγκίσκο, την Τζέννυ, την Ντόλλ, τον Τζέιμς και τη Σουζάνα! Άφου οι δικοί τους μπόρεσαν να καταφύγουν στο νησάκι του Καρχαρία, δεν είχαν ανάγκη να τους άναζητήσουν ούτε στο Τσούκερτοπ, ούτε σε κανένα άλλο σημείο της Νέας Έλβετίας.

Δεν έγινε πιά λόγος να πάνε στο Φελσενχάιμ.

Το κυριώτερο ήταν να μη προδοθούν. Γι' αυτό θα ήταν φρόνιμο να μην κάνουν άπολύτως τίποτε, να μη δώσουν σημεία της παρουσίας των, έως ότου νυχτώσει.

Στά κλίματα εκείνα η νύχτα διαδέχεται την ημέρα χωρίς δειλινό. Άστερα, από τις έπτά ήταν πιά σκοτάδι.

Κατά τις όκτώ, ο Φρίτς, ο Φραγκίσκος κι' ο ναύκληρος θα κατέβαιναν στην αύλη. Κι' αν οι άγριοι δεν ήταν

Πότε πρέπει να άφαιρούνται οι άμυγαλές

Είς το προηγούμενο άρθρο μας άσχοληθήκαμε με τη φυσιολογική άποστολή των άμυγαλών και με τας διαταραχάς που προκαλούν εις τον όργανισμόν όταν πάσχουν. Σήμερα θα μιλήσωμε διά το πλέον άκανθώδες ζήτημα, το όποιον ένδιαφέρει κυρίως τον κόσμον. Πότε πρέπει να άφαιρούνται οι άμυγαλές και πότε να θεραπεύονται άπλως διά των μέσων που θα πούμε παρακάτω; Τρεις είναι οι περιπτώσεις που επιβάλλουν την άφαίρεσιν των άμυγαλών: Πρώτον όταν είναι το παιδί μικρό (4-8 ετών) και παρουσιάζη μεγάλην ύπερτροφίαν των άμυγαλών, ή όποια του έμποδίζει την άνατολήν, του φέρνει δυσμορφίες του στόθους και βλάβην εις την άκοήν. Τότε πρέπει να άφαιρούνται άμέσως καθώς και οι έκθλαστήσεις (τα κρεατικά) και να μη περιμένωμε να μεγαλώση, όπως νομίζει πολλός κόσμος, διότι θα είναι άργά. Η ηλικία δεν έχει ούδεμίαν άνένδειξιν έφ' όσον υπάρχει ένδειξις άφαιρέσεως μπορούμε, και εύκολότερα μάλιστα να βγάλωμε τις άμυγαλές και βρέφους άκόμη. Δευτέρα άπόλυτος ένδειξις άφαιρέσεως των άμυγαλών είναι όταν οι άμυγαλές είναι μεγάλες, σάπιες, με κρύπτες γεμάτες πύον ή κατεστραμμένες από τις συχνές όξειεις άμυγαλιτίδες. Τότε δεν έχουν καμμία άποστολή. Τουναντίον γίνονται αίτια κακού για το νεαρό όργανισμό. Στην περίπτωση αυτή υπάρχει μια νοσογόνος έστία για τον όργανισμό, τον μολύνει συνεχώς, τον καθιστά ώχρόν, άνόρεκτον και πάντοτε άδιάθετον. Η ταχεία άφαίρεσις θα είναι πραγματική λύτρωσις για το παιδί. Τρίτη ένδειξις άφαιρέσεως των άμυγαλών είναι ή χρονία έμψύ-

ρετος άμυγαλιτίς και ή όποια τις περισσότερες φορές προκαλεί τις καρδιοπάθειες, τις νεφρίτιδες, τα έντερικά νοσήματα, σκωληκοειδίτιδες κλπ. Στην περίπτωση αυτή, άφου δοκιμασθή ή τοπική θεραπεία και ή τόνωσις του όργανισμού δι' ένέσεων κλπ. και άτυχή, τότε καταφεύγομεν εις την έγχείρησιν, ή όποια εις τας περισσότερας των περιπτώσεων άποβαίνει έπιφέλης. Δι' όλλας τας άλλας περιπτώσεις, δηλ. όταν το παιδί παρουσιάζη μια μικρή διόγκωσι, κατά περιόδους όξειας άμυγαλιτίδας, τον χειμώνα μια ώτίτιδα ή ένα μικρόν πυρετόν κατά περιόδους μικράς διαρκείας, και που τις περισσότερες φορές δεν όφείλεται στις άμυγαλές, δεν πρέπει να άφαιρούνται οι άμυγαλές. Δεν είναι ή έγχείρησις πάντοτε άκίνδυνος, ούτε πάλιν εύχάριστος για το παιδί και τους γονείς, ώστε δεν πρέπει νο σπεύδωμεν για ψύλου πήδημα και έπειδή έγινε της μόδας, να άφαιρούμε τις άμυγαλές. Τελευταίως τόσο εις την Εύρώπην όσον και εδώ, προς άποφυγήν των κινδύνων και των έννοχλήσεων μιας έγχειρήσεως, ήρχισεν ή θεραπεία των άμυγαλών δι' άκτινών Χ με άποτελέσματα πάντοτε έπιτυχή. Την μέθοδον ταύτην την χρησιμοποιούν όπου υπάρχει ένδειξις άφαιρέσεως, δηλ. κατά τας τρεις περιπτώσεις που είπαμε άνωτέρω. Δι' όλλας τας άλλας περιπτώσεις χρησιμοποιώμεν τοπικήν θεραπείαν συνδυασμένην με γενικήν θεραπείαν του όργανισμού. Οι συχνές έπαλείψεις των άμυγαλών με διάλυσι του νέου φαρμάκου των χρωματουργείων, του Άχρομοζιλ, με σύγχρονον χορήγησιν 1-2 κουφέτων του ίδιου φαρμάκου έπιφέρουν ταχύτητα την βελτίωσιν της καταστάσεως των άμυγαλών, δηλαδή την σμίκρυνσιν του όγκου των και την τελείαν άντιστήψιν αυτών. Επίσης σπουδαίως βοηθεί την τοπικήν θεραπείαν ή γενική τόνωσις του όργανισμού δι' άφθόνου τροφής, ένέσεων, τονωτικών (Ascorbine, Helpin κλπ.) φαρμάκων και το σπουδαιότερον διά της καλλιτέρας ρυθμίσεως της ζωής του παιδιού, καθαρού άέρος, έξοχης κατά το θέρος, και κατά προτίμησιν στη θάλασσα, τακτικάς πλύσεις του στόματος και ίδίως μετά φαγητόν και γενικώς έφαρμογή των υγιεινών κανόνων.

Τελειώνων την μελέτην μου επί των άμυγαλών έχω να συστήσω ότι εκείνος που είναι εις θέσιν να άποφασίση διά την άφαίρεσιν των άμυγαλών ή την θεραπείαν δι' άκτινών είναι ο οικόγενειακός γιατρός ή ο παιδίατρος, και οί όποιοι καλλίτερον κατά πολύ από τον λαρυγγολόγον γνωρίζουν τον όργανισμόν του παιδιού και τους λόγους που επιβάλλουν την άφαίρεσιν των άμυγαλών.

Γ. Μπαμπούρης
Παιδίατρος

«ΕΘΝΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ»
ΝΙΚ. ΑΛΙΚΑΚΟΥ

Μία εικόνα και μία ρήτρα πέφτει στο μάτι, όταν άνοίξη κανείς το άπλό αυτό σε έμφάνισι βιβλίο. Μία εικόνα εύσταλόν νέων της Ε.Ο.Ν. και μία ρήτρα φερμένη ως έμάς από τα βάθη των αιώνων: «Άμμες δε μ' έσόμεθα πολλώ κάρρονες».

Ο συγγραφέας έχει τη βαθεία έπίγνωσι ότι οι νέοι αυτοί, που θα άποτελέσουν αύριο τον έλληνικό λαό για να γίνουν πολύ καλύτεροι από την παρούσα γενιά, χρειάζονται όχι μονάχα λόγια και ρητά, που έρχονται έσω και από τα μάκρη των αιώνων, αλλά έργασια, καθόδηγησι, άνάλογη μόρφωσι, σχετική γνώσι και συστηματική έπίγνωσι όλων των ζητημάτων, που θα παρουσιασθούν αύριο στη ζωή του μέλλοντος Έλληνος πολίτου. Γιατί μόνο μ' αυτή την προοπτική του Έλληνο πολίτου πρέπει σήμερα να γίνεται κάθε έκτίμημα. Πριν ξεκινούσε κανείς από την άφετηρία: άνθρωπος κοσμοπολίτης. Τώρα για μάς ή έννοια έχει χροοκοπήσει, γιατί άπεδείχθη και σφαλερά. Θέλωμε πρό πάντος Έλληνας πολίτας με τη συναισθησι των καθηκόντων και δικαιωμάτων των. Τότε μόνον θα έτελέθη ή κοινωνική μας ίσορροπία. Κανείς δεν πρέπει να παραφουσκώνη από δικαιώματα.

Το βιβλίο αυτό έργεται να δώση στον Έλληνα τα άπολύτως άναγκαία έφόδια για τη κοινωνική του συμβίωσι.

«ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ»
ΘΑΝΟΥ ΒΑΓΕΝΑ

Ένα ψηφίο στο Ιστορικό-λαογραφικό μας κένδρο άποτελεί ή φροντισμένη αυτή μονογραφία για το Βερενιώτη κλέφτη, που τόνωμά του έπαναστασέναι ως κλέφτικα τραγούδια και που είχε γίνει θρύλος στους Έλληνες. Με πολλή σαφήνεια και έμπνευσισια προσπαθεί ο συγγραφέας να ξεμπλέξη τα διάφορα νήματα που υπερδεύθηκαν γύρω στην ύπαρξι και την Ιστορία του Θανάση Καραμπέλα, που το τραγούδι του ξεπερνώντας διαστήματα και εποχές άπλώθηκε στην Έλλάδα. Και προσπαθεί από τις δυο πηγές: την παράδοσι και τη γραφή. Πάironει με μεθοδικότητα, που είναι πολύ άναγκαία προπάντων για μια Ιστορική μελέτη με τη σειρά τους 1, 2 παραλλαγές του τραγουδιού του Καραμπέλα και παρουσιάζει το Α' τραγούδι όλοκληρωμένο. Το ίδιο κάνει και με τις 5 παραλλαγές του Β'.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ

Ένα πράγματι αξιόλογον βιβλίο μας δίνει ο κ. Γ. Ιατρίδης με την «Ιστορία της Παιδαγωγικής», που έξεδόθη από τον όικον Γκοδωστή. Η παιδαγωγική δεν είναι ύπόθεσις των όλγων και θα ήθελα, όσονδήποτε και αν το θέμα φαίνεται εκ πρώτης όψεως έρηρόν και άκατάλληλον διά παιδιά, να έδιασάτο το βιβλίο από περισσότερα κατά το δυνατόν Έλληνόπουλα. Θα είχαν ν' άποκομίσουν πολλά χρήσιμα συμπεράσματα, τα όποια κάποιον ρόλον θα παίξουν εις την διαμόρφωσιν του χαρακτήρος των.

Η «Ιστορία της Παιδαγωγικής» δεν μάς δίνει άπλως την Ιστορίαν των θεωριών αι όποιας έπυράνευσαν μέσω των αιώνων εις τας διαφόρους χώρας, διά να φθάσωμεν εις την σημερινήν εξέλιξιν της με τας ένιασις άντιλήψεις, αν όχι κοινάς κατευθύνσεις. Μας δίνει την δραματικήν Ιστορίαν πολλών ανθρώπων, οι όποιοι έμochθησαν διά ν' ανανεώσουν το εκπαιδευτικόν σύστημα της πατρίδος των, διά να δώσουν ζωή εις παναρχαίς μεθόδους, και οι όποιοι πολλάκις έθυσίασαν και την ζωήν των άναγνωρίζοντι προς τών φανατισμόν, την όπισθοδρομικότητα και τας στενάς άντιλήψεις.

Από τα όλίγα όμως αυτά ήμπορεί ο καθείς να φαντασθή τι είναι το βιβλίο του κ. Γ. Ιατρίδου, ποιον τό δραματικόν ένδιόφρον του και ποιά ή διδακτική του αξία. Δεν θα ήθελα άκόμη να μη προσθέσω την αξίαν ενός ιδιαίτερου χαρακτηριστικού της «Ιστορίας της Παιδαγωγικής»: την άξίαν του ώραιού ύφους και της στερητής φράσεως. Διότι, δυστυχώς, πολλοί συγγραφείς έχουν ώραιάς ιδέας και θέλουν να πούν ώραία πράγματα, αλλά τα πνίγουν εις μίαν φράσιν τόσον στρυφήν, που εις το τέλος γίνεται άκατάληπτος.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Η ζάχαρι

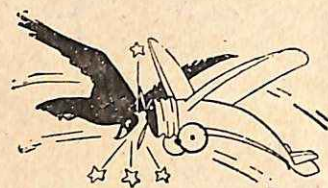

Η ζάχαρι είναι γνωστή από τους αρχαιότερους χρόνους, οι δε αρχαίοι Σύριοι και Αιγύπτιοι καλλιεργούσαν εις μεγάλην έκτασιν τὸ ζαχαροκάλαμον. Στὴν Εὐρώπῃ τὸ ζαχαροκάλαμον ἐκαλλιεργήθη γιὰ πρώτη φορά στὴ Σικελία τὸν 12ον αἰώνα, ἀπὸ ἐκεῖ δὲ ἡ καλλιέργειά του μετεφέρθη στὴ Μαδέρα καὶ τὶς Καναρίους νήσους. Τὸ 1506 ἡ καλλιέργεια τοῦ ζαχαροκάλαμου εἰσήχθη στὴν νῆσο τοῦ ἁγίου Δομενίκου, τὴν Μπαρμάντ καὶ τὴν Γουαδελούπην. Ἀρχικὰ ἡ ζάχαρι ἐχρησιμοποιεῖτο γιὰ φάρμακο. Ἡ κατανάλωσις τῆς ζαχαρέως αὐξήθηκε μόνον ὅταν ἄρχισε ἡ χρῆσις τοῦ καφέ. Ἡ κατασκευὴ ζαχαρέως ἀπὸ τεύτλα χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 1747. Ἀνεκαλύφθη δὲ ἀπὸ τὸν χημικὸ Μαργκράφ στὸ Βερολίνο. Ὅπως δὴ ποτὲ ἡ ζάχαρι αὐτὴ χρησιμοποιεῖται μόνον στὰ 1770 ἀπὸ τὸν βαρὼν Κόπι καὶ ἄρχισε νὰ πωλεῖται εἰς τὸ ἐμπόριο μόνον στὰ 1810.

Ἀετὸς κατ' ἀεροπλάνου

Πρὸ μηνῶν ἓνα ἀεροπλάνο, ποὺ εἶχε ἀπογειωθῇ ἀπὸ τὸ Μόρεσμπυ μὲ κατεύθυνσι γιὰ τὸ Βάν, δέχθηκε, ἐνῶ πετοῦσε σὲ ὕψος 3.000 μέτρων, τὴν ἐπίθεσιν ἑνὸς γιγαντιαίου αἰετοῦ. Ὁ βασιλεὺς αὐτὸς τῶν πουλιῶν νομίζοντας πὺς τὸ ἀεροπλάνο ἦταν κάποιο πουλὶ καὶ μὴ θέλοντας προφανῶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ πρωτεῖα ἀδόξως, ἐπέπεσεν ἐναντίον τοῦ μεταλλίνου συναδέλφου του ἀποφασισμένως νὰ τὸν ἐξοντώσῃ.

Γνωρίζετε ὅτι οἱ αἰετοὶ ἔχουν ἐξαιρετικὴ δύναμι. Ὁ δικός μας, ἀφοῦ ἐδοκίμασε τὴν δύναμίν του κατὰ τοῦ ἀεροσκάφους, χωρὶς φυσικὰ

ἀποτέλεσμα, ἐπαγγέλλετο μὲ μεγαλύτερη μαγία καὶ ἐπέσε μὲ δύναμι ἐπάνω στὰ κρύσταλλα τῆς μπροστινῆς καμπίνας. Τὰ κρύσταλλα ἐσπασαν καὶ μιά πρωτοφα-

νὴς μάχη ἄρχισε μεταξὺ τοῦ τρομεροῦ πουλιοῦ καὶ τοῦ πιλότου καὶ τῶν μηχανικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐτραυματίσθησαν. Τελικῶς ὁμως ἔνας ἀπ' τοὺς μηχανικοὺς κατάρθωσε νὰ φονεύσῃ τὸν αἰετό.

Ἡ χρῆσις τοῦ μπετόν

Τὸ «μπετόν», τὸ μῖγμα τοῦ τσιμέντου, ἁμμου καὶ χαλικίων, ποὺ χρησιμοποιοῦν σήμερα στὶς οἰκοδομὰς, εἶναι γνωστὸ ἀπὸ τὴν παλαιὰ ἐποχὴ. Οἱ Αἰγύπτιοι στὸ κτίσιμο τῶν πυραμίδων, τῶν παλατιῶν καὶ τῶν ναῶν τῶν χρησιμοποιοῦσαν ἓνα εἶδος μπετόν. Ἐπίσης καὶ οἱ Ρωμαῖοι γνώριζαν τὴν χρῆσιν τοῦ μπετόν. Μετὰ τὴν καταστροφὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Αυτοκρατορίας ἡ χρῆσις τοῦ μπετόν ἐγκατελείφη καὶ μόλις τὸ 1811 ὁ Γάλλος μηχανικὸς Λουί-Ζοζέφ-Βικὰ ἐχρησιμοποίησε τὸν τρόπο αὐτὸν στὸ κτίσιμο τῆς γεφύρας τοῦ Σουϊλάκ. Ἐκτοτε τὸ μπετόν ἐχρησιμοποιεῖται εὐρύτατα καὶ σήμερα εἶναι ἀπαραίτητο εἰς ὅλας τὰς οἰκοδομὰς.

Τὰ παιγνίδια τῶν ζώων

Τὰ γατάκια καὶ τὰ σκυλάκια, ὅπως εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους, κάνουν τὰ πιὸ τρελλὰ παιγνίδια. Χαριτωμένα, ἐξαιρετικὰ χαριτωμένα εἶναι στὰ παιγνίδια τοὺς καὶ τὰ ἀρνάκια, τὰ κασιόκια, τὰ γαϊδουράκια ἀκόμη καὶ τὰ ἀλογάκια, ὅπως καὶ ὅλα γενικῶς τὰ μικρὰ τῶν ζώων ποὺ εὐρίσκονται στὸ περιβάλλον τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ παιγνίδι ἀποτελεῖ καὶ γιὰ τὰ ζῶα διασκέδασι. Καὶ τὰ ἡμέρα ζῶα, ποὺ ἔχουν ἐξησφαλισμένη τὴν τροφὴ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, εἶναι φυσικὸ νὰ παίζουν, ἀφοῦ διαθέτουν ἐξηννοιαστέας ὥρες ἀναπαύσεως. Ἀλλὰ τὰ ἄγρια, ποὺ ἀγωνίζονται συνεχῶς γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν τροφὴ τους, καὶ νὰ μὴ ἀποτελέσουν αὐτὰ... τὴν τροφὴ τῶν ἄλλων ζώων, παίζουν καὶ αὐτὰ.

Οἱ παρατηρήσεις, ποὺ ἐγίναν ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, μᾶς βεβαιώνουν ὅτι ὅλα τὰ ζῶα, μικρὰ καὶ μεγάλα, ἡμέρα καὶ ἄγρια, παίζουν.

Τὰ πηδύματα τῶν πουλιῶν εἶναι ἓνα διασκεδαστικὸ γι' αὐτὰ παιγνίδι. Τὰ νεαρὰ τῶν στρουθοκαμηλῶν, ὅταν ξυπνοῦν τὸ πρωῒ, πηγαίνουν σ' ἓνα πλάτωμα, κάνουν ἓνα κύκλο καὶ γυρνοῦν γύρω-γύρω, ἕως ὅτου ζαλισθοῦν. Οἱ ἐνυδρίδες εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ παιγνιδάρικα ζῶα. Καὶ τὰ μικρὰ τοὺς βρίσκουν ἐξαιρετικὸ θέλητρο σὲ ἓνα σφαιρικὸ ἢ ὀποιοδήποτε ἄλλο ἀντικείμενο, ποὺ κινεῖται καὶ κάνουν μ' αὐτὸ διάφορα τρελλὰ παιγνίδια.

Τὰ μικρὰ τοῦ ἐλαιοῦ παίζουν ἐξ ἑξῆς: Χωρίζονται σὲ δυὸ ομάδες. Ἡ μιά ἀνεβαίνει ἐπάνω σ' ἓνα δένδρον καὶ ἡ ἄλλη προσπαθεῖ νὰ διώξῃ τὴν πρώτη ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ κατέχει. Οἱ νυφίτσες διασκεδάζουν μὲ τὸν ἴδιον τρόπο, ἀλλὰ ἔχουν πε-

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Θὰ μᾶς σώσῃ ἡ θάλασσα

Τὸ γεγονός ὅτι τὰ τρία τέταρτα τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς καλύπτονται ἀπὸ τὰ νερά τῶν θαλασσῶν ἔχει σπουδαιότατες συνέπειες ἀπὸ ἀπόψεως γενικῆς οἰκονομίας τοῦ πλανήτου μας. Χάρης εἰς τὴν πελωρίαν μᾶζαν τῶν ὑδάτων αἱ θάλασσαι χρησιμεύουν ὡς ρυθμιστὴς τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. Ἐπὶ πᾶσι τὴν συνεχῆ ἐπιφάνειαν τῶν γεννῶνται αἱ μεγάλοι κινήσεις τῆς ἀτμοσφαίρας. Εἰς τὰ ὕδατα ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὸ θαλάσσιον ὕδωρ ἡ χημικὴ βιομηχανία εὐρίσκει ἀνεξάντλητα ἀποθέματα χημικῶν οὐσιῶν. Ἡ ἐνέργεια, τὴν ὅποیان ἐγκλείουν τὰ κύματα καὶ αἱ παλῖντοι, θὰ γίνουν πολὺ γρήγορα μίαν πηγὴ πλούτου. Κάποτε τὰ γαιανθρακωρυχεῖα θὰ ἐξαντληθοῦν καὶ αἱ πετρελαιοπηγαὶ θὰ στερεοῦν. Ἀλλὰ ὁ κυανὸς ἄνθραξ (ἡ ἐνέργεια τῶν κυμάτων καὶ τῶν παλῖντων), ὅπως ἄλλως τε καὶ ὁ λευκὸς (αἱ ὑδατοπτώσεις) θὰ ἐξαντληθοῦν τοῦλάχιστον μετὰ μερικὰς χιλιάδας ἢ ἑκατομμύρια αἰώνων. Εἰς τὰ βάθη τῶν θαλασσῶν ἡ ζωὴ ἐκδηλώνεται εἰς ὅλην τὴν τὴν δραστηριότητά. Ἀλλὰς τε εἶναι βέβαιον ὅτι εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐγεννήθη. Ἐξ ἄλλου ἡ μελέτη τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τῶν ψαριῶν ἐπέτρεψε τὴν βιομηχανοποίησιν τῆς ἀλιείας, τῆς ὁποίας τὰ προϊόντα εἶναι σπουδαῖος παρὰ γὰρ τῆς διατροφῆς τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ μίαν γενικὴ διαπίστωσις: Τὰ παιγνίδια ἀρῶν περισσότερο στὰ νεαρὰ ζῶα, ὅπως ἀκριῶς συμβαίνει καὶ στοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ Θάλασσα τοῦ Γάλακτος

Οἱ ναυτικοί, ποὺ διαπλέουν τὸν κόλπον τοῦ Ἀδεν, τὸν κόλπον τῆς Βεγγάλης ἢ τὴν Θάλασσα τῆς Ἰάδας, παρατηροῦν περιεργότατον χρωματισμὸ τοῦ νεροῦ τῶν θαλασσῶν αὐτῶν περιοχῶν, χρωματισμὸ ποὺ ἐδωσεν εἰς τὰ μέρη αὐτὰ τὴν ἐπωνυμία: «Θάλασσα τοῦ Γάλακτος».

Πολλοὶ γνῶμαι διευτυπώθησαν γι' αὐτὸ. Εἰς τὴν πραγματικότητά ὅμως τὸ φαινόμενον αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὴν παρουσίαν ἐκεῖ ἀπειροῦ ἀριθμοῦ μικρῶν φωτεινῶν ζώων. Ἐάν γεμίση κανεὶς ἓνα δοχεῖον ἀπὸ αὐτὸ τὸ νερὸ θὰ διαπιστώσῃ τὴν παρουσίαν πολλῶν μικρῶν σωμάτων μεγέθους ἑνὸς ἢ δύο ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου ποὺ λάμπουν ὅταν τὰ ἀνακινήσῃ μὲ τὸ χέρι. Ὅταν τὰ ἐξετάσῃ προσεκτικὰ θὰ ἐξακριβώσῃ ὅτι ἀποτελοῦνται ἀπὸ μίαν γαλακτοειδῆ οὐσίαν, ποὺ ἐκρηαίνεται ταχύτατα εἰς τὸν ἀέρα καὶ ποὺ ἐξατμίζεται ἐγκαταλείπουσα ἓνα σκοτεινὸν σφαιρίδιον, διαμέτρου ἑνὸς χιλιοστοῦ τοῦ

μέτρου, ποὺ μίαν σταγὼν ὕδατος ἀρκεῖ νὰ καταστήσῃ ἓκ νέου φωτεινόν.

Γυναῖκες γιγαντόσωμοι

Οἱ ἄνδρες μὲ γιγαντιαῖο ἀνάστημα δὲν εἶναι σπάνιον φαινόμενον. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν παρὰ μόνον λίγες γυναῖκες γιγαντῶν ὁσῶς μες. Τὸ ρεκόρ τοῦ γυναικεῖου ἀναστήματος ἔχει ἡ Γκιζέλα Ζάμπου ἀπὸ τὴν Οὐγγαρίαν. Εἶναι 24 χρόνων καὶ ἔχει ὕψος 2 μ. καὶ 15 ἑκατοστῶν.

Τὸ μπόξ στὴν ἀρχαιότητα

Κατὰ τὶς ἀνασκαφὰς ποὺ ἐγίναν στὴ Βαγδάτη, ἀνεκαλύφθη ἀνάγλυφον ποὺ παρίστανε ἀγῶνες μπόξ. Τὸ ἀνάγλυφον αὐτὸ χρονολογεῖται πρὸ 5.000 χρόνων. Οἱ ἄνθρωποι ἐπομένως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπεδίδοντο καὶ σὲ ἀγῶνες μπόξ.

Οἱ συνεργάται τῶν γεωργῶν

Ἡ κουκουβάγια δὲν εἶναι μόνον τὸ σύμβολον τῆς σοφίας ἀλλὰ καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς περισσότερον ἐνεργητικοὺς συνεργάτας τῶν γεωργῶν. Ὡς γνωστόν, ἡ κυριώτερα τροφὴ τῆς εἶναι οἱ ἀρουραῖοι, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους τρώγει κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἑτοῦς περίπου 2.500. Εἰς ἄλλα μέρη αἱ ὑπηρεσίαι τῆς κουκουβάγιας ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῶν γεωργῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιτηδεύονται εἰς τὰς στέγας τῶν ἀχυρῶν των μικρὰς θυρίδας διὰ νὰ εἰσερχονται οἱ τόσοι καλοὶ τοὺς συνεργάται.

Μιά περίεργη ἐκκλησία

Ἡ περιεργότερη ἐκκλησία βρίσκεται στὸ Μπέρκεν τῆς Νορβηγίας. Εἶναι κτισμένη μόνον ἀπὸ χαρτί, ποὺ προστατεύεται ἀπὸ ἓνα στρώμα ἀσέστη ἀναμεμιγμένου μὲ γάλα καὶ μπορεῖ νὰ περιλάβῃ 1000 πρόσωπα.

Η ΝΗΣΟΣ ΤΟΥ ΡΟΒΙΝΣΩΝΟΣ

Σὲ ἀπόστασι ἑξακοσίων περίπου χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν ἀκτὴ τῆς Χιλῆς βρίσκεται τὸ νησί τοῦ Ζουάν Φερναντέθ, γνωστὸ σὸν κόσμῳ μὲ τὸ ὄνομα ἡ νῆσος τοῦ Ροβινσῶνος Κρούσου. Ἡ ἱστορία τοῦ ναυαγοῦ αὐτοῦ, ποὺ εἶναι περίφημη ἀπ' τὸ ὁμώνυμο μυθιστόρημα τοῦ Ντέ Φοέ, εἶναι ἡ ἐξῆς:

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1700 τὸ ἱστοφῶρο «Πέντε Λιμάνια» ἐφάνηκε πέρα ἀπ' τὸ νησί, ποῦταν ἀκατοίκητο τότε. Ἀνάμεσα σὸ προσωπικὸ τοῦ σκάφους συγκαταλέγονταν καὶ ἓνας Σκωτσέζος ναυτικός, ὁ Ἀλέξανδρος Σέλκιρκ, μὲ παρέλθον ὅχι πολὺ καθαρὸ. Ὁ Σκωτσέζος αὐτὸς ἐξῶ ἀκριβῶς ἀπ' τὸ λιμάνι τσακώθηκε μὲ τὸν καπετάνιο τοῦ σκάφους καὶ ἀπεβίβασθη στὴν ἐρηρὰ μὲ ἀπόφασι νὰ ἐγκατασταθῇ ἐκεῖ.

Κι' αὐτὸς ἀκριβῶς εἶναι ὁ Ροβινσῶν Κρούσος, ὁ ἥρωας τοῦ Ντέ Φοέ. Παρέμεινε σὸ νησί τεσσαράκοντα ὀλόκληρα χρόνια, μόνος μὲ τὰ ζῶα, χωρὶς τὴν συντροφία οὔτε ἑνὸς Παρασκευάσαν, ὁ ὁποῖος δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἄλλὰ εἶναι γέννημα τῆς φαντασίας τοῦ μυθιστοριογράφου.

Μὲ γένεια καὶ μαλλιά μακρὰ (ἔκανε 4 1/2 χρόνια νὰ μεταχρῆσθῃ ψαλίδι), ξυπόλητος, ντυ-

μένος μὲ προδιὲς ζῶων ὁ Σέλκιρκ, ἐξῆς ἀληθινὰ ζωὴ πρωτόγονου ἀνθρώπου, κυνηγῶντας ἀγρίμια. Καράβια βεβαίως ἔρχονταν σὸ νησί, ἀλλ' ὁ Σέλκιρκ ἐσπύετο νὰ κρυφθῇ μόλις τὰ ἔ-

έλεπε γιὰτὶ φοδῶταν μὴ συλληφθῇ.

Ἐπὶ τέλους τὸ 1709 ἦλθε ἓνα ἐγγλέζικο καράβι καὶ τὸν πῆρε. Μὰ ἡ ἱστορία τοῦ νησιοῦ δὲν τελειώνει μὲ τὴν φυγὴ τοῦ Σέλκιρκ ἀπὸ κεῖ. Μετὰ ἀπ' αὐτὸν πολὺς κόσμος θέλησε νὰ μιμηθῇ

τὸ παράδειγμα τοῦ. Ἡ περιεργότερη περίπτωσις εἶναι δύο Ἑγγλέζων, οἱ ὁποῖοι στὰ 1719 θέλησαν νὰ πάνε σὸν Ζουάν Φερναντέθ γιὰ νὰ ζήσουν σάν τὸν Ροβινσῶνα. Ἀλλὰ κούρασθηκαν γρήγορα καὶ ἐπειτα ἀπὸ δυὸ μῆνες ἐγκατέλειψαν τὴ δοκιμὴ.

Σὲ ὅλο τὸ διάστημα τοῦ 18ου αἰῶνος ἡ νῆσος κατεῖχτο ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν ὡς τὸ 1814, ὅποτε κατελήφθη καὶ ἐγίνε φυλακὴ τῆς Δημοκρατίας τῆς Χιλῆς. Μὰ σὲ μίαν ἐπανάστασι οἱ πόρτες τῶν φυλακῶν ἀνοίχθηκαν καὶ σὸ νησί σφοδρίστηκαν οἱ κρατούμενοι, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐδίωξαν τοὺς ἀποίκους.

Κι' ἐμείνε ἔρημο καὶ ἐξαμμένο ὡς τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰῶνος ποὺ ἀνακατεκτήθη ὑπὸ Γάλλων καὶ Ἰσπανῶν ἀποίκων, ἀλλὰ ἐξακολουθώντας νὰ ἐξαρτᾶται διοικητικῶς ἀπὸ τὴν Χιλή, πράγμα ποὺ ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερα.

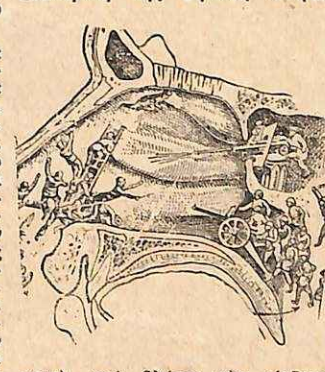
Ὁ ταξιδιωτὴς ποὺ θὰ πᾶν νὰ τὸ ἐπισκεφθῇ θὰ ἀντικρῶσθῃ τὴν ὅρα ποὺ θὰ πρωτομῇ σὸ νησί, ἓνα μεγάλο μπρούτζινο ἀγάλμα, στήμενο σ' ἓνα βράχο τοῦ Ζουάν Φερναντέθ, τὴ πρωτοβουλία Ἀγγλῶν ναυτικῶν, εἰς μνήμην τοῦ Ἀλεξάνδρου Σέλκιρκ, ποὺ πραγματικὸς Ροβινσῶνος Κρούσος.

* ΤΟ ΣΥΝΑΧΙ *

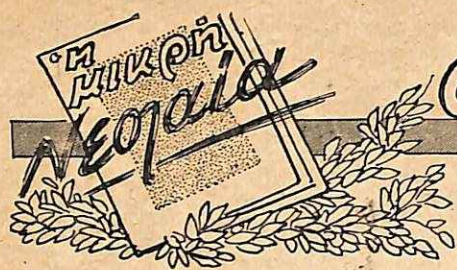
Τὰ κρῦα ἄρχισαν. Καὶ μαζὶ μὲ αὐτὰ θὰ ἀρχίσουν οἱ μυοῦλες μας καὶ πάλιν νὰ ἐρεθίζωνται, τὰ μάτια νὰ δακρῶνουν, τὰ κεφάλια νὰ εἶναι βαρὺ καὶ ὁ μικρὸς πυρετὸς νὰ μᾶς ἐνοχλῇ. Γιατὶ μαζὶ μὲ τὸ κρῦο μᾶς ἐρχεται συνήθως καὶ τὸ συνάχι καὶ τὸ μαντῆλι δὲν σταματᾷ ἀπὸ τοῦ νὰ σκουπίζῃ τὴ μύτη μας.

Τι εἶναι αὐτὸ τὸ συνάχι; Θὰ εἴπαμε τὸ περιγράψωμε μὲ δυὸ λόγια. Πρῶτα ἀπ' ὅλα τὸ ὄνομα τοῦ τὸ σωστὸ εἶναι «κυνάγχη». Ἐκεῖ δηλαδὴ ρίξτε τὸ σκύλο. Κι' αὐτὸ γιὰτὶ οἱ συναχθέντες, ἐπειδὴ εἶναι πειραγμένοι ὅλο τὸ ἀναπνευστικὸ τους σύστημα καὶ φραγμένη ἡ μύτη τους, ἀναπνεύουν μὲ τὸ στόμα, τὸ ὁποῖο μὲν ἀνοικτὸν, κι' ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν τῆς δυσκολίας ἀναπνοῆς βγάδουν τὴ γλώσσα τους ἔξω. Ἡ δὲ ὁπώρας τρέχουν τὰ σκυλιά. Τὸ συνάχι προέρχεται ἀπὸ κατὰ μικρὰ (δακτυλίδια) ποὺ βρίσκονται κατὰ ἑκατομμύρια στὸν ἀέρα. Μὲ τὸ κρῦο αὐτὰ γίνονται νοσσογόνα. Μπαίνουν μέσα στὴ μύτη καὶ ἀπὸ κεῖ προσπαθοῦν νὰ προχωρήσουν πρὸς τὰ μέσα γιὰ νὰ περάσουν τὴν ἀμυγδαλὴν μᾶς (ἀμυγδαλίτις), τὸ φάρυγγα, καὶ κι' ἀκόμη νὰ κατέδουν πολὺ πῶ

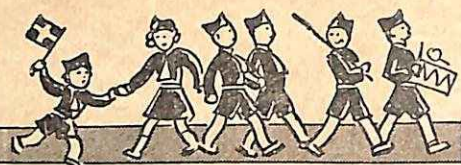
κάτω καὶ νὰ μᾶς προκαλέσουν καμμίαν βρογχοπνευμονίαν.

Μὰ στὴ μύτη, ποὺ εἶναι ἡ γραμμὴ Μαζίνω τοῦ ἀναπνευστικοῦ μας συστήματος, βρίσκουν τὶς πρῶτες μεγάλες δυσκολίες. Ἡ βλεννογόνος τῆς μύτης (ἡ ἐσωτερικὴ τῆς δηλαδὴ ἐπιφάνεια) καὶ νὰ μᾶς προκαλέσουν εἰς τὰ μετόπισθεν. Γίνεται μίαν γενικὴ κνηστοποίησις. Καὶ ἡ μύτη συνάπτεται ἐκεῖ. Οἱ νεκροὶ πέφτουν κατὰ χιλιάδας, γιὰτὶ ἡ μύτη διαρκεῖ μέρες. Ἀν καὶ μεῖς εἴμεθα προσεκτικοὶ καὶ δὲν κουράσωμε τοὺς ὑπερασπιστάς μας ἡ νίκη θὰ εἶναι βεβαία. Ἀν ὅμως σὸν καιρὸ αὐτὸ τῆς μάχης ἐξακολουθοῦμε νὰ μὲνουμε ἐκτεθειμένοι σὸ κρῦο καὶ νὰ μὴ δώσωμε ἀκούη καὶ τὶς ἀπαραίτητες ἄλλες βοήθειες (ζεστά, κατάλληλα φαγητὰ, ἀσπιδίνη) ἡ νίκη τοῦ ἐχθροῦ θὰ εἶναι βεβαία. Θὰ κατέβῃ πρὸς τὶς ἀμυγδαλὰς ποὺ εἶναι τὸ τελευταῖο μας πρῶτομα. Ὁ ἐχθρὸς τώρα εἶναι γιγαντωμένος ὑπὲρ ἀπὸ τὴν νίκη του καὶ ἀντιθέτως οἱ δικοὶ μας στρατιῶται εἶναι ἀδύνατοι κι' ἔχουν χαμένο τὸ φυσικὸ τους. Πρέπει λοιπὸν νὰ προσέσωμε πάρα πολὺ γιὰτὶ ἀλλοίως ἡ βρογχοπνευμονία εἶναι ἀναπόφευκτη. Κι' ὅταν ὁ ἐχθρὸς φθάσῃ μέχρις ἐκεῖ, τότε ὁ τὸ τέλος τοῦ εἶναι πολὺ δύσκολος πῶς! Ἀν δὲ πάλιν ἀντιθέτως φροντισώμε, ἐνισχύσωμε τὰ στρατεύματά μας, νὰ τὸν ἀποθώσωμε ἔξω ἀπὸ τὴ μύτη, στὴν πρῶτη του δηλαδὴ εἰσοδῆ, τότε ὁ πόλεμος θὰ μᾶς φανῇ ἀπείρως εὐκολώτερος.

Ο ΚΗΨΟΥ

ΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ

“Ε! τί νά τὸ κρύβουμε; Ἀπὸ μᾶς τοὺς Σκαπανεῖς θὰ ἔχη ὁ Ἀρχηγὸς περισσότερα ἀπ’ ὅσα περιμένει. Δὲν προφθάνει νὰ πῇ καλὰ-καλὰ κάτι κι’ ὅλοι μας ριχνόμαστε στὴ δουλειά.

Εἶπε γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς κι’ ἐβάλαμε τὰ δυνατά μας. Λέγει τώρα πὼς ὅλοι, μικροὶ-μεγάλοι, πρέπει νὰ βοηθήσουμε τὰ Μαθητικά Συσσίτια κι’ ὁ καθένας μας κάνει τὸ χρέος του.

Νὰ τί ἐσοφίστηκε ὁ Σκαπανεὺς Γιώργος ὁ Τσαμπῆς: Ἐκάλεσε τοὺς συμμαθητάς του στὸ σπίτι του ν’ ἀκούσουν τὴν «Ὠρα τοῦ παιδιοῦ» ἀπὸ τὸ ραδιόφωνό τους. —Μὰ γιὰ νὰ μπῆτε, τοὺς εἶπε, θὰ πληρώσετε γιὰ εἰσιτήριο ὅ,τι μπορεῖ ὁ καθένας. Ἔτσι ὅσα πράγματα μαζευθοῦν θὰ τὰ πουλήσουμε ἐπὲρ τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων!».

Τὸ τί ἔγινε δὲν περιγράφεται! Γέμισε, ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα, τὸ σπίτι τοῦ Γιώργου μὲ Σκαπανεῖς καὶ μὲ Σκαπάνισσες, καὶ τὸ σπουδαιότερο μ’ ἕνα σωρὸ μικροπράγματα: Τί μανταλάκια τοῦ ἀπλώματος, τί μολύβια, τί καρφίτσες καὶ βελόνες, τί μπουκαλάκια, τί κουτιά, ἀφοῦ κι’ ἕνα

Ὁ Κωστάκης Γαράκης καὶ ὁ Ἀντωνάκης Πέτροβας, δύο φίλοι Σκαπανεῖς τοῦ Κιλκίς.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ

Μιά φορά κι’ ἕναν καιρὸ, ὅταν ἤμουν μικράκι, τρέλλες ἔκανα θαρρῶ καὶ τὶς ἔτρωγα λιγάκι.

Τώρα εἶμαι πιά μεγάλος, ἔχω σάκκα καὶ βιβλίο καὶ σὰ φουσκωμένος γάλος καμαρώνω στὸ σχολεῖο.

ΝΤΟΡΑ - ΛΗ

πιάτο μουσταλευριά ἐπῆγε κάποιος!

— Καλέ, μοῦ ἐκάματε τὸ σπίτι «ψυλικατζίδικο», εἶπε γελώντας ἡ μητέρα τοῦ Γιώργου.

Καὶ ξέρετε πόσα εἰσπράξαν ἀπὸ τὴν πώλησι ὧλων αὐτῶν; 187 δραχμές, ποὺ τὶς ἔδωσαν τὴν ἄλλη μέρα στὸ δάσκαλό τους γιὰ νὰ τὶς στείλῃ στὴν Κυρία Λέλα Μεταξᾶ, ποὺ πρωτοστατεῖ στὸν ἔρανο γιὰ τὰ μαθητικά συσσίτια.

Εἴμαστε λοιπὸν ἢ δὲν εἴμαστε Σκαπανεῖς ὄνομα καὶ πράμα; Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ

(Συνέχεια)

Ἐξαφνα εἶδαν ἀπὸ τὴν ἄκρη τοῦ δρόμου νὰ ἔρχεται μιά συνοδεία περιέρη.

Μπροστὰ πῆγαινε ἕνας γεροπαληάτσος καὶ τραβοῦσε τρία χαριτωμένα σκυλάκια ποὺ καθένα τους ἐφοροῦσε στὴ ράχι καὶ ἕνα παρδαλὸ πανωφοράκι. Πιὸ πίσω ἀκολουθοῦσαν δύο κοριτσάκια ξανθὰ ἡλικίας τὸ ἕνα 10 καὶ τὸ ἄλλο 12 ἐτῶν. Τὸ ἕνα ἐπαίξε μιά μεγάλη φουσαρμούνικα καὶ τὸ ἄλλο ἕνα τύμπανο. Καὶ τέλος ἀκολουθοῦσε ἕνας ψηλὸς ἀράπης ποὺ σήκωνε ἕνα τραπέζι στὸν ὦμο του καὶ διάφορα ἄλλα πράγματα περιέργα.

Ἡ συνοδεία πέρασε μπροστὰ ἀπὸ τὸ Γιαννάκη καὶ τὸν Τάκη καὶ ἐπροχώρησε πρὸς τὸ χωριό. Τοὺς ἀκολούθησαν λοιπὸν καὶ οἱ δύο μας φίλοι. Ἐστάθισαν τότε στὴν πλατεία καὶ ἄρχισαν τὴν παράστασι... Ὁ γεροπαληάτσος ἄρχισε νὰ δίδῃ διαταγὰς στὰ σκυλιὰ καὶ αὐτὰ ἔκαναν διάφορα ἀστείωτα γυμνάσμα-

Ὁ φοβιτσιάρης Νίκος πρόκειται νὰ κάμῃ μιά μικρὴ ἐγχείρησι καὶ τὴν ἀποφεύγει.

Μιά μέρα, λέει σ’ ἕνα φίλο του:

— Ἀχ, ἀνακουφίστηκα! Πῆγα σήμε-
ρα στὸ γιατρό τὸν κ. Κ.

— Μὰ ὁ κ. Κ. δὲν εἶν’ ἐδῶ....

— Γι’ αὐτὸ ἀκριβῶς ἀνακουφίστηκα,
ὅταν μοῦ εἶπαν πὼς λείπει σὲ ταξίδι....

Ὁ γυιὸς: Μαμὰ γιατί τρέμουν
τὴ νύχτα τὰ ἀστρά;

Ἡ μαμά: Μὰ καὶ σὺ ἂν ἦσουν τό-
σο.... ψηλά θὰ ἔτρεμες ἀπ’...τὸ φό-
βο σου!

— Γιατί μπαμπὰ κυνηγοῦν καὶ σκο-
τώνουν τοὺς λύκους;

— Γιατί πνίγουν τὰ ἀρνάκια.

— Καὶ γιατί τότε δὲν κυνηγοῦν καὶ
τοὺς.... χασαπήδες ποὺ τὰ σφάζουν;

τα, τὰ κοριτσάκια ἐπαίξαν τὰ ὄ-
ργανά τους κι’ ὁ ἀράπης ἔστησε τὸ
τραπέζι του καὶ πάνω-πάνω ἔθα-
λε μιά ρουλέττα.

Ὁ ἀράπης γύριζε τὴ σφαῖρα τῆς
ρουλέττας καὶ προσπαθοῦσε νὰ πεί-
σῃ τὸν κόσμο νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύ-
χη του.

Ὁ Γιαννάκης,
ὅπως εἶπαμε, εἶ-
χε ὡς μόνη πε-
ριουσία ἕνα τάλ-
ληρο. Τὸ ἔβγα-
λε λοιπὸν καὶ
ἀφοῦ τὸ ἔκανε
πενηνταράκι α,
ἄρχισε νὰ παί-
ζῃ στὴ ρουλέτ-
τα.

Ὁ δείκτης γύριζε, ἔχανε συνεχῶς
τὰ πενηνταράκια του, σὺν νὰ ἤθελε
ἡ μοῖρα του νὰ τὸν τιμωρήσῃ.

Ὁ καῦμένος ὁ Τάκης προσπάθησε
ἕνα δὺς φορὲς νὰ τὸν τραβήξῃ, μὰ
ὁ Γιαννάκης ἐπέμενε νὰ συνεχίσῃ...
Πάει καὶ τὸ τελευταῖο πενηνταρά-
κι... χάθηκε ἕνα ὁλόκληρο τάλληρο.
Ὁ Γιαννάκης τότε ἔβγαλε ἕνα ἄ-
γριο γέλιο καὶ σὲ λίγο τὸ γύρισε
σὲ κλάμα...

Ἀγαπητά μου παιδιά, δὲν σὰς εὔ-
χομαι νὰ φτάσετε ποτὲ στὴν κα-

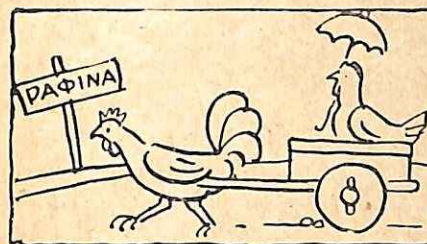

Τῶν Ὀκαθαινέων

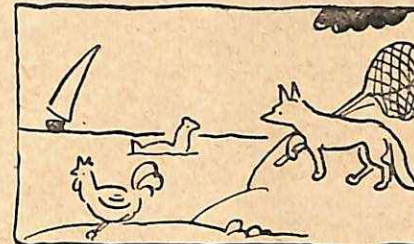

Ο ΠΙΠΙΝΟΣ ΚΑΙ Η ΠΙΠΙΝΑ

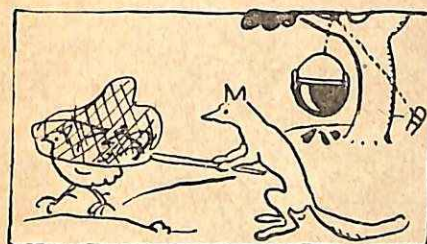
Ἐνα διηγηματάκι σὲ στίχους

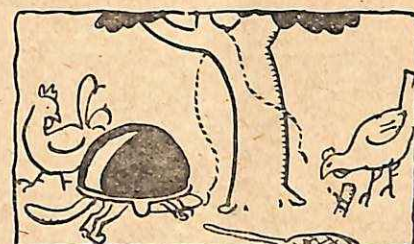
Ὁ Πιπίνος κι’ ἡ Πιπίνα,
σὰν ἀγαπημένο ταῖρι,
πῆγαν φέτος στὴ Ραφίνα
γιὰ νὰ κάμουν καλοκαίρι.

Μὰ ἐκεῖ ποὺ κολυμποῦσαν
ἀπ’ τὸν κόσμον τραβηγμένοι,
μὴ’ ἀλεποῦ εἶχε τὴ φωλιά της,
κάπου ἐκεῖ κοντὰ χτισμένη.

Τὸν Πιπίνον χράπ τσακώνει
καὶ τὸν σέρνει μάνι-μάνι
νὰ τὸν βράσῃ, τὸν καῦμένο,
σὲ πελώριο καζάνι.

Μὰ ἡ Πιπίνα δὲν τὰ χάνει,
μέγα σχέδιο καταστρώνει
κι’ ἀπ’ τῆς ἀλεποῦς τὰ δόντια
τὸν Πιπίνον τῆς γλυτώνει.

τάντια ποὺ εἶχεν ὁ Γιαννάκης ἐκεῖ-
νὴν τὴν ἡμέρα.

Τὸ πάθος τοῦ παιχνιδιοῦ τὸν εἶχε
κάνει κουρέλι...

Γιατὶ τὰ τυχερά παιχνίδια δὲν
μᾶς ἀδειάζουν μόνο τὸ πορτοφόλι
ἀλλὰ μᾶς κάνουν καὶ ψυχικὰ κου-
ρέλια! Νὰ φυλάγεσθε παιδιά μου....

Ὁ Γιαννάκης ἐπειτα, ὅταν πιά ἔ-
κλαψε ἀρκετά, τὰ ἔβαλε μὲ τὸν
Τάκη.

Τὸν τραβήξε ἔξω ἀπ’ τὸ χωριό....
Ὁ καθαρὸς ἀέρας τῆς ἐξοχῆς κα-
θησύχασε ἀμέσως τὰ νευρά του.

Σὲ μιά στιγμὴ ὁ Τάκης ἄρχισε τὰ
παράπονα. Ἡ πείνα τοὺς θέριζε.

— Ἐ, Γιαννάκη πεινῶ, κατάλαβες;
Τὰ δὺς παιδιά βρισκόντουσαν κον-
τὰ σὲ μιά βατομουριά...

— Ἐ καὶ δὲν τρῶς, ποιὸς σὲ κρα-
τάει;

Καὶ ἡ καῦμένη ἡ βατομουριά πα-
ρηγόρησε ἀμέσως πολὺ καλὰ τὰ με-
ράκια τοῦ Γιαννάκη καὶ τὸ στομάχι
τοῦ Τάκη. Μετὰ τὸ... γεῦμα τὰ δὺς
παιδιά προχώρησαν...

— Ποῦ πάμε; ρώτησε ὁ Τάκης.
— Θὰ δῆς, ἀπάντησε ὁ Γιαννάκης.

Ἔτσι ἔφτασαν στὴν ἄκρη ἐνὸς πο-
ταμοῦ...

Μιά καμπάλαια βάρκα σιγοκινῶ-
ταν πάνω στὰ νερά τοῦ ποταμοῦ δε-
μένη ἀπὸ ἕνα κλαρὶ τῆς ὄχθης...

Ὁ ἥλιος κόντευε νὰ δύσῃ...

Ὁ Γιαννάκης ξετρελλάθηκε.

— Ἐ Τάκη, τί λὲς ταξιδεύουμε;

Ὁ Τάκης δίστασε λίγο ἀλλὰ στὸ
βάθος ἤθελε κι’ αὐτός. Ὅλα τὰ παι-
διά ἔχουν μέσα τους τὴ μανία γιὰ
τὶς περιπέτειες. Καὶ ἡ μανία αὐτὴ
τὸν ἔκανε στὸ τέλος νὰ δεχτῇ.

— Ναί, εἶπε, ἄς ταξιδέψουμε.

Καὶ μῆταν λοιπὸν σὰν καπετά-
νιοι... τοῦ γλυκοῦ νεροῦ στὴν παληό-
βαρκα καὶ ἔκοψαν τὸ σκοινί.

Τὸ ρεῦμα τοὺς τραβήξε ἀμέσως
πρὸς τὰ κάτω καὶ ἡ βάρκα ἄρχισε
νὰ χορεύῃ...

Στὴν ἀρχὴ τὰ
παιδιά ἦσαν χα-
ρούμενα.

— Θὰ πάμε στὴν...
Ἀμερικὴ ἔλεγε ὁ
Τάκης.

— Καὶ μὲ δικό
μας... καρᾶβι ἔλε-
γε ὁ Γιαννάκης.

Σιγά-σιγά ὁ
μῶς σκοτείνιαζε.

Ὅσο πῆγαιναν
πρὸς τὰ κάτω τόσο καὶ ἡ βάρκα ἄρ-
χισε νὰ χορεύῃ πρὸς τὸν ὕψος! Εἶχε πᾶ-
ρει ἀέρας καὶ τὸ ποτάμι εἶχε ἀρκε-
τὰ κυματάκια.

(Ἡ συνέχεια στὸ προσεχές)

Ο ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ Η ΑΡΑΧΝΗ

Ἐνας αἰετὸς πέταξε πολὺ ψηλά κι’
ἐκάθισε στὴν κορφή ἐνὸς βουνοῦ.

— Τί ὥραία ποὺ φαίνονται ἀπὸ δῶ
ὅλα ἐκεῖ κάτω... Σ’ εὐχαριστῶ, Θεέ
μου, ποὺ μοῦδωσες τὴ δύναμι ν’ ἀνε-
βῶ σὲ τόσο ὕψος, ποὺ κανένα ἀπὸ τὰ
ζῶα δὲν μπόρεσε νὰ φθάσῃ ἀκόμη,
εἶπε.

— Μπα!... Σὰν πολλὰ μᾶς τὰ λές,
καλέ μου, τοῦ ἀπάντησε μιά λεπτὴ
φωνίτσα.

Ὁ αἰετὸς ἐστράφηκε κι’ εἶδε μὴν ἄ-
ράχνη, ποὺ ἔπλεκε τὸν ἱστό της στὸ
διπλανὸ βράχο. Καὶ μὲ περιέργεια τὴ
ρώτησε:

— Πὼς μπόρεσες ν’ ἀνεβῇ, ὡς ἐδῶ
πάνω;... Δὲν ἔχεις φτερά κι’ εἶσαι τό-
σο μικρὸ κι’ ἀδύνατο ἔντομο.

— Δὲν εἶμαι τόσο κουτὴ ὅσο νομί-
ζεις... Ἐφθασα ἐδῶ χωρὶς νὰ κοπι-
ᾶσω....

— Ἀλλὰ πὼς; ρώτησε ὁ αἰετὸς.

— Ἀπλούστατα... Ἐπιάστηκα ἀπ’
τὰ φτερά σου, εἶπε ἡ ἀράχνη γελών-
τας πειρακτικά.

— Ὡστ’ ἔτσι! ἀποκρίθηκε ὁ αἰετὸς
κουνώντας τὸ κεφάλι του.

— Καὶ βέβαια ἔτσι.... Τώρα μπορῶ
νὰ μείνω ἐδῶ χωρὶς νὰ σ’ ἔχω ἀνάγκη.

Μὰ πρὶν ἀποτελειώσῃ καλὰ-καλὰ
τὴ φράσι τῆς ἡ ἀράχνης, ἕνα δυνατό
φύσημα ἀνέμου τὴν ἄρπαξε ἀπὸ τὸ
βράχο καὶ τὴν γκρέμισε στὸ βαθὺ καὶ
σκοτεινὸ γκρεμινό!

Μπορεῖτε νὰ βρῆτε τί θέλει νὰ πῇ
αὐτὸ τὸ παραμυθάκι; Τὴν πιὸ καλὴ
ἀπάντησι θὰ τὴν δημοσιεύσουμε στὴ
στέλῃ αὐτὴ μὲ τ’ ὄνομα ἐκείνου, ποὺ
θὰ τὴν στείλῃ.

Ἡ μικρὴ Τσιχατάρα ἀπὸ τὴ Λημνο
καὶ ὁ μικρὸς τυμpanιστής Χρήστος
Γαϊτάνος.

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ο ΗΡΩΣ ΤΩΝ ΣΦΑΚΙΩΝ

Δέν θα τὸν γνωρίζετε ἀσφαλῶς! Κι' ὅμως, ὁ ἥρωας αὐτός, ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔγραψε μιά ἀπ' τὶς πιὸ ἐνδόξες σελίδες στὴν Ἱστορία τῆς Κρήτης, ὁ μάρτυρ αὐτός, δὲν ὑστεροῦσε οὔτε σὲ παλληκαριά οὔτε σὲ πατριωτισμὸ ἀπ' τοὺς μεγάλους ἥρωες τοῦ Μωρηᾶ καὶ τῆς Ροῦμελης.

Γεννήθηκε στὴν Ἀνώπολι τῶν Σφακιῶν τὸ 1730. Τὸ πραγματικὸ του ὄνομα ἦταν Γιάννης Βλάχος, μὰ ἡ μεγάλη του μόρφωση καὶ οἱ τέσσερις ξένες γλώσσες ποὺ ἔξερε τοῦδωσαν τὸν τιμητικὸ τίτλο τοῦ Δασκάλου. Ἦταν ὁ πλουσιώτερος τῶν Σφακιῶν καὶ μὲ τὰ τρία μεγάλα τριάντα καράβια του εἶχε γυρίσει τὰ μεγαλύτερα κέντρα τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀνατολῆς. "Εἰς μορφωμένους, πλούσιους, κοσμογυρισμένους ἀποτελοῦσαν τὸ στόλισμα καὶ τὸ καμάρι τῶν Σφακιῶν κι' ἐπειδὴ ἀπὸ ὅλη τὴν Κρήτη τὰ Σφακιά εἶχαν μείνει ἐλεύθερα, χωρὶς καμιά πίεση τουρκική, ὁ Δασκαλογιάννης ἦταν ἕνα εἶδος κυβερνήτου καὶ σ' ἐτιμήσανε καὶ ἂν ἀποφασίζαν οἱ Σφακιανοὶ πάντα ἡ γνώμη τοῦ Δασκαλογιάννη ἔπαιζε τὸ μεγαλύτερο ρόλο.

"Αν καὶ ζοῦσαν ἐλεύθεροι στ' ἀπρόσιτα βουνὰ τοὺς οἱ Σφακιανοί, ἐν τούτοις τὰ μαρτύρια κι' οἱ ἐξευτελισμοὶ ποὺ πάθαιναν οἱ χριστιανοὶ τοῦ κάμπου κι' ὅλη ἡ ἄλλη ἀλύτρωτη ρωμιόσκη τὸς γέμιζαν ἀπὸ μιά λύσσα κι' ἕνα ὄσπονδο μίσος γιὰ τοὺς Τούρκους, ποὺ τόσα χρόνια τυραννοῦσαν τὴν ἀμοιρὴ Χριστιανωσύνη.

Ὁ Δασκαλογιάννης ἦταν ἐκεῖνος ποὺ ἔπασχε περισσότερο ἀπ' αὐτὴ τὴν κατάστασι. Τὸ ὄνειρο τῆς ἐπαναστάσεως φούσκωνε μέσα του καὶ γύρευε ἀφορμὴ γιὰ νὰ ξεσπάσῃ.

Κι' ἡ αἰτία ἦρθε.

Στὴ Ρωσσία βασιλεῦε ἡ Αἰκατερίνη Β' κι' ἕνας ἀπ' τοὺς ἐνδοξοτάτους, ὁ Γρηγόριος Ὁρλώφ, κατάρθωσε νὰ πείσῃ τὴν Αἰκατερίνη νὰ τὸν στείλῃ στὴν Ἑλλάδα μὲ χρήματα νὰ ξεσηκώσῃ τοὺς Ρωμιούς σ' ἐπανάστασι. Σ' αὐτὸ συνετέλεσε κι' ὁ Παπάζωλης ποῦταν φίλος τοῦ Ὁρλώφ καὶ πείστανε στὴν Αὐτοκράτειρα πὺς μιά ἐπανάστασι στὴν Ἑλλάδα θὰ ἦταν κι' εὐκόλη μὰ καὶ ὠφέλιμη στὴ Ρωσσία ποὺ θάβρισκε ἀφορμὴ νὰ κατέβῃ στὴ Μεσόγειο.

"Εφτάσε λοιπὸν ὁ Ὁρλώφ στὴν Τεργέστη μὲ τὸ σκοπὸ νὰ συνεννοηθῇ μὲ τοὺς πλουσίους "Ελληνες ποὺ βρίσκονταν ἐκεῖ. "Εκεῖ ἐντελῶς τυχαία βρέθηκε τὸν ἴδιο καιρὸ κι' ὁ Δασκαλογιάννης. Συναντήθηκε μὲ τὸν Ὁρλώφ, κι' ὁ Ρώσος ναύαρχος μὲ μεγαλεπήβολα σχέδια καὶ πολλὰ ὑποσχέσεις κατάρθωσε νὰ πείσῃ τὸν Δασκαλογιάννη νὰ ἐτοιμάσῃ μιά ἐξέγερσι στὴν Κρήτη καὶ νὰ χτυπήσῃ τοὺς Τούρκους ὅμοια θὰ λάβαινε τὴν εἰδοποίησι ἀπ' τὸ Μωρηᾶ.

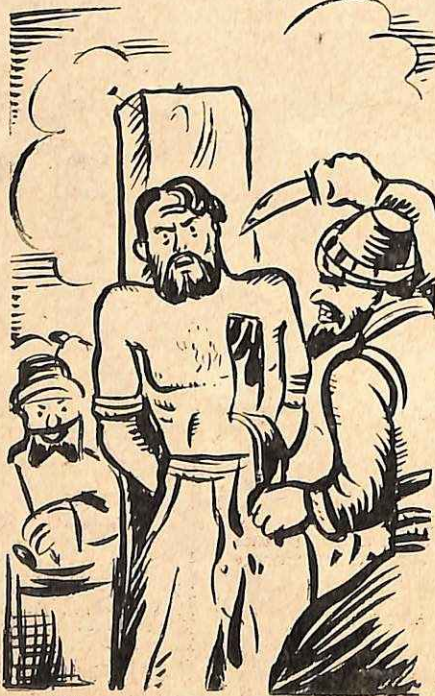
Γύρισε ὁ Δασκαλογιάννης στὴν Κρήτη γεμάτος ὄνειρα κι' ἐνθουσιασμό, καὶ κάλεσε ὅλους τοὺς πρόκριτους τῶν Σφακιῶν σὲ συμβούλιο.

Τοὺς μίλησε ἐμπνευσμένα, τοὺς εἶπε πὺς ἦρθε ὁ καιρὸς νὰ δοῦν τοὺς πόθους τοὺς νὰ γίνονται πραγματικότητες, πὺς ἡ εὐκαιρία δὲν πρέπει νὰ πάῃ χαμένη. Τοὺς μίλησε καὶ γιὰ τὶς ὑποσχέσεις τοῦ Ὁρλώφ, γιὰ τὶς χιλιάδες τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ ποὺ θὰ κατέβαιναν ἀπὸ πάνω νὰ σαρώσουν τὴ Τουρκία καὶ γιὰ τὸ ρωσικὸ στόλο, ποὺ μόλις κήρυχταν τὴν ἐπανάστασι θὰ ἐρχόταν ἀμέσως νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Καὶ τοὺς ἔπεισε ὅλους νὰ συμφωνήσουν. Ἀποφασίσαν λοιπὸν νὰ ἐτοιμαστοῦν καὶ νὰ περιμένουν τὸ σύνθημα ἀπ' τὸ Μωρηᾶ. Κήρυξαν τὸν Δασκαλογιάννη γενικὸ ἀρχηγὸ καὶ διώρισαν τοὺς ἄλλους ἀρχηγούς τῶν διαφόρων κέντρων τῶν Σφακιῶν.

Τὸν Αὐγούστο τοῦ 1769 τὸν καλεῖ στὸ Μωρηᾶ ὁ Παπάζωλης καὶ μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους ὀπλαρχηγούς τῆς Πελοποννήσου κάνουν συμβούλιο, καὶ ἀποφασίζουν πὺς τὸ ἔργο τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ καὶ στόλου πρέπει νὰ υποβοηθήσουν τοπικὲς ἐξεγέρσεις σ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ φέρουν τοὺς Τούρκους σὲ ἀδιέξοδο μὴ ξέροντας ποῦ πρῶτοχτυπήσουν.

Γυρίζει πάλι ὁ Δασκαλογιάννης στὰ Σφακιά κι' ἀνακοινώνει καὶ στοὺς πρόκριτους αὐτὰ ποὺ ἀποφασίσαν στὴν Πελοπόννησο.

"Ὅλα ἦταν πιά ἔτοιμα ὅταν ξεσπᾷ ὁ Ρώσσο-τουρκικὸς πόλεμος τοῦ

— Ξάνοιγε, δάσκαλε, πὺς σοὺ πᾶνε τὰ κόκκινα...

1770. Ἡ εὐκαιρία ἦταν κατάλληλη καὶ στὶς 25 τοῦ Μάρτη τοῦ 1770 ὁ Δασκαλογιάννης ὑψώνει τὴν ἐπαναστατικὴ σημαία.

Τοῦ κάκου ὅμως περίμεναν τὴ ρωσικὴ βοήθεια. Ὁ ρωσικὸς στόλος στὶς 28 Φεβρουαρίου μὲ κακὴ κυβερνήσι διασκορπίστηκε στὶς ἀκτὲς τῆς Κορώνης καὶ ἀναγκάστηκε νὰ φύγῃ ἀπ' τὴν Ἑλλάδα, ἀφίνοντας πίσω του στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ τοὺς "Ελληνες.

Μόνοι πιά οἱ Σφακιανοί, δίχως βοήθεια καμιά, ἀποφασίζουν νὰ μὴ δραπετεύουν ἀπὸ τὴν ἐπανάστασι νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα καὶ νὰ μὴ ἀφήσουν τὰ ὅπλα μιά ποὺ ὅπωςδήποτε εἶναι καταδικασμένοι.

Στὴν ἀρχὴ εἶχαν μερικὲς ἐπιτυχίες καὶ στὴ μάχη τῆς Κράπης κατάρθωσαν νὰ συγκρατήσουν τὶς 18 χιλιάδες τοῦ ἐχθροῦ, μὰ σιγά-σιγά ἐξαντλημένοι ἀπ' τὸ ἀδιάκοπο κυνηγητό, μὲ δίχως τροφὴ καὶ πολεμφοδία εἶδαν τὰ χωριά τοὺς νὰ καίγονται καὶ τὰ γυναικόπαιδα ν' ἀρπάζονται ἀπ' τοὺς λυσσασμένους ἐχθρούς. Ἡ καταστροφὴ ἦρθε κι' ὁ Δασκαλογιάννης βλέποντας αὐτὲς τὶς συμφορὰς καὶ τὸ μάταιο τοῦ ἀγῶνα πῆρε τὴν τραγικὴ ἀπόφασιν νὰ παραδοθῇ αὐτὸς στοὺς Τούρκους γιὰ νὰ σώσῃ ἀπ' τὸ θάνατο τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἀπομένοντες ζωντανούς.

Καὶ πραγματικά, μὲ τὸν ἀδερφό του Χατζὴ Σγουρομάλλη καὶ μὲ ἕξη πατρίδες παραδόθηκε.

Ὁ Σερσάκης σὰν εἶχε στὸ χέρι τοῦ τὸν Δασκαλογιάννη, ἔβαλε ἕνα σατανικὸ σχέδιο στὸ νοῦ του. Τοῦ προσποιήθηκε φίλος καὶ τοῦ πρότεινε νὰ υπογράψουν συνθήκη κι' οἱ Σφακιανοὶ νὰ πληρώσουν μόνο 5.000 γρόσια τὸ χρόνο ὡς φόρο. Οἱ ὀπλαρχεγοὶ δεχτήκανε καὶ τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1770 ὀδύοντα ἀπ' αὐτοὺς κατέθηκαν στὸ φρούριο τοῦ Σερσάκη γιὰ νὰ υπογράψουν τὴ συνθήκη. Μὰ ὁ πασὰς τοὺς συνέλαβε καὶ τοὺς ἔκλεισε στὸ φρούριο τοῦ "Ατ-Μεϊντάν.

Καὶ τὸ τέλος τοῦ ἐθνομάρτυρα ἔφτασε. Στὶς 17 Ἰουνίου τοῦ 1771 τὸν δέσανε σ' ἕνα ξύλινο ἱκρίωμα καὶ μπρὸς τὸν ἀδελφὸ του Χατζὴ Σγουρομάλλη καὶ σ' ἄπειρο πλῆθος τὸν γδάρανε ζωντανό. Καὶ γιὰ νὰ γίνῃ τὸ μαρτύριό του μεγαλύτερο, εἶχαν ἕνα καθρέφτη καὶ σὲ κάθε λουρίδα ποὺ τοῦ βγάζανε τὸν ἔσχατον νὰ κυττάξῃ μέσα καὶ τοῦ λέγαν ἐρωτικά.

— Ξάνοιγε, δάσκαλε, πὺς σοὺ πᾶνε τὰ κόκκινα!

Μπρὸς τὸ φρικιαστικὸ αὐτὸ θέαμα ὁ ἀδελφός του ἔχασε τὰ λογικά του καὶ τὸ δαιμονισμένο γέλιο τοῦ τρελλοῦ ἀνακατεμένο μὲ τὰ βογγητὰ τοῦ Δασκαλογιάννη καὶ τὴν ὀλθοδοὴ τοῦ πλῆθους ποὺ πανηγύριζε τὴ νίκη, ἔκαναν ἀκόμα πιὸ φρικιαστικὴ τὴν εἰκόνα.

Γρ. Γρηγορίου

Ἀπὸ ἕνα ἐναρκτήριο.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐγένετο τὸ ἐναρκτήριο μάθημα τοῦ νέου καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας, διὰ τὴν ἔδραν τῆς Ἱστορίας τῶν Θρησκευμάτων κ. Λεων. Φιλίππιδι, διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Κατὰ τὸ μάθημά του, τὸ ὅποιον πλὴν τῶν φοιτητῶν παρηκολούθησε καὶ πλῆθος κόσμου, ὁ κ. Φιλίππιδης ἐτόνισεν εἰς τοὺς φοιτητὰς ὅτι προορισμός των δὲν εἶναι μόνον νὰ γίνουν ἐπιστήμονες καλοὶ, μὰ καὶ νὰ ἐργασθοῦν σὰν "Ελληνες γιὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς χώρας μας καὶ νὰ ἀποκτήσουν τὰ ψυχικά καὶ πνευματικά ἐκείνα προσόντα, ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ τρίτου "Ελληνικοῦ πολιτισμοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ φωνὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοὺς καλεῖ.

Ἀναδασώσεις ἀπὸ τὰ Σκαπανάκια.

Τὴν προπαραλθούσαν ἐβδομάδα οἱ Σκαπανεῖς τῶν Δημοτικῶν σχολείων Καστανιάς - Βερροίας καὶ Πολυμύλου ἐξέδραμον εἰς τὸν λοφίσκον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ ἔσπειραν 50 ὀκάδας σπόρου βαλκανιδιάς καὶ ὀξυῆς, πρὸς ἀναδάσωσιν.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἔλαβεν ἐκτὸς τῆς ἐκδρομῆς καὶ μορφήν ὠραίας τελετῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ὠμίλησεν ὁ δημοδιδάσκαλος Καστανιάς, εἰπὼν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«...Ἡ βελτίωσις τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς πτηνοτροφίας νὰ εἶναι ὁ πόθος καὶ ἡ φροντίδα ὅλων μας, ὅπως ἐσάλπισεν ὁ Κυβερνήτης, ἐκεῖνος ποὺ θὰ προσφέρει τὰ μεγαλύτερα ὑπηρεσίες στὴν πατρίδα, ἐκεῖνος ποὺ εἶναι ἀνάντερος ὅλων. Στὸν εἰρηνικὸν αὐτὸν ἀγῶνα κι' ἐσεῖς τὰ παιδιά πρέπει νὰ προσφέρετε τὶς ὑπηρεσίες σας. Στὸ περιοδικὸ μας τὴν «Νεολαία» διαβάζετε πὺς τὰ παιδιά τοῦ δεινὰ σχολείου ἐξέεραν τὸ βάλτο τους, τὰ παιδιά τοῦ τάδε σχολείου ἀναδάσωσαν τὸ βουνὸ τους κλπ. Νὰ λοιπὸν μιά εὐκαιρία νὰ προσφέρετε κι' ἐσεῖς τὶς ὑπηρεσίες στὴν πατρίδα μας.

»Πρὶν ὅμως ἀρχίσουμε ἄς ζητήσωμε τὴν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ! γονατίσατε ὅλοι! Χριστέ μου, ἐσὺ ποὺ ἀγάπες τὰ καλὰ παιδιά, ἐλόγησε καὶ τὴν ἐργασία τῶν καλῶν αὐτῶν παιδιῶν. Εὐδόκησον ὥστε οἱ κόποι τους νὰ μὴ πᾶνε χαμένοι καὶ τὴν σταχτιά, τὴν γεροντικὴν ὕψιν τοῦ βουνοῦ, νὰ τὴν διαδεχθῇ τὸ ὄμορφο, τὸ πράσινο, τὸ χρώμα τῆς ἡμερότητας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Φώτισε ὅλα τὰ "Ελληνόπουλα καὶ ὅλα τὰ παιδιά τοῦ κόσμου ὅλου νὰ ἐργάζονται ἔτσι γιὰ νὰ εὐτυχῇ ἡ πατρίδα μας καὶ ὁ κόσμος ὅλος. Ἀμήν. Καὶ τώρα ἄς τραγουδήσωμε τὸν ὕμνον τῆς ἐργασίας καὶ τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας».

Ἀπ' τὴν ἐπέτειον τῆς Ε. Ο. Ν.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς πρώτης διαιτίας τῆς Ὁργανώσεώς μας ἐγένετο ὠραία τελετὴ καὶ εἰς τὸ Παλαιὸν Φάληρον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτὸς τῶν μαθητῶν ἔλαβον μέρος καὶ οἱ περισσότεροι τῶν γονέων.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὠμίλησεν ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Ἰωαννίδης, εἰπὼν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Δύο γεγονότα σπουδαῖα χαρακτηρίζουν τὴν δρᾶσι τῆς Ὁργανώσεως στὴ διαιτία ποὺ πέρασε. Πρῶτον: Στὸ διάστημα αὐτὸ ὀκτακόσιες χιλιάδες νέοι καὶ νέες ἦρθαν νὰ ταχθοῦν κάτω ἀπὸ τὴν σημαίᾳ τῆς Ὁργανώσεως. Δεύτερον: Στὸ διάστημα αὐτὸ ἡ Ὁργάνωσίς μας κατέκτησε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀγάπην ὅλων τῶν εἰλικρινῶν ἀνθρώπων, ὅλων ἐκείνων δηλαδή, ποὺ εἶναι πρόθυμοι ν' ἀναγνωρίσουν ἕνα ἔργο καλὸ, ὅπου κι' ἂν τὸ δοῦν, ἀπ' ὁποιοῦνδήποτε καὶ ἂν προέρχεται. Αὐτὸ ἀκριβῶς μᾶς δίνει τὸ θάρρος νὰ ποῦμε σήμερον πρὸς τοὺς γονεῖς: Στείλετε τὰ παιδιά σας, μ' ὅλη σας τὴν καρδίᾳ στὴν Νεολαία. Δὲν πρόκειται ἐκεῖ μέσα νὰ μάθουν τίποτ' ἄλλο, παρὰ ν' ἀγαποῦν τὴν Πατρίδα τους, νὰ σέβωνται τὴν Θρησκεία τους καὶ κάθε ἱερὸ καὶ τιμημένο, νὰ εἶναι ἡθικοὶ καὶ δίκαιοι σὲ κάθε ἐκδήλωσί τους, νὰ εἶναι πειθαρχικοὶ καὶ σκληρογυνημένοι γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Ἀφήστε τὰ παιδιά σας νὰ ζήσουν μιά ζωὴ ἀγνότερη ἀπ' τὴ ζωὴ τῆς σημερινῆς γεγεῖας. Ἀφήστε τὰ νὰ μάθουν ἀπὸ μικρὰ νὰ ζοῦν ἀδελφωμένα, νὰ ἐνθουσιάζωνται ὅταν βλέπουν τὴν σημαία μας, νὰ συγκινῶνται ὅταν ἀκούουν τὸν Ἑθνικὸ μας Ὕμνον. Κάποια μέρα θὰ τὰ δῆτε νὰ εὐτυχοῦν καὶ νὰ προδεύουν, καὶ τότε ἡ σκέψις σας θὰ στραφῇ μ' εὐγνωμοσύνη πρὸς ΕΚΕΙΝΟΝ ποὺ ἱδρυσεν κάποτε τὴν Ἑθνικὴ Νεολαία».

Οἱ Σκαπανεῖς πρὸς τοὺς Ἀκρίτας.

Οἱ Σκαπανεῖς καὶ οἱ Σκαπάνισσαι τοῦ 21ου Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ Πειραιῶς ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των νὰ φανοῦν καὶ αὐτοὶ μὲ τὰς μικράς των δυνάμεις ἡθικοὶ ἐνισχυταὶ τῶν Φρουρῶν τῶν συνόρων, συνεκέντρωσαν μὲ δικὴ των πρωτοβουλία διάφορα εἶδη ρουχισμοῦ, περιοδικὰ καὶ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἀπέστειλαν εἰς αὐτούς.

Τὰ δῶρα συνάδεδυσαν μὲ συγκινητικὰς ἐπιστολάς, αἱ ὁποῖαι ἀπηυθύνοντο πρὸς διαφόρους ὀπλίτας τοῦ 10ου συνοριακοῦ τομέως.

Εἰς ἀπάντησιν, πλὴν τῶν μεμονωμένων εὐχαριστηρίων ἐπιστολῶν ποὺ ἔλαβον οἱ μικροὶ Σκαπανεῖς ἀπὸ τοὺς μεγάλους τοὺς φίλους — τοὺς ὀπλίτας, — ἐλήφθη καὶ ἡ κατωτέρω ἐπιστολὴ ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ σχολείου καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ τομέως Ἀντισυνταγματάρχου κ. Κων. Εὐαγγελίου:

«Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω

τὴν λήψιν τοῦ ἀποσταλέντος παρ' ὑμῶν δέματος καὶ νὰ σὰς παρακαλέσω ὅπως διαβιβάσῃτε εἰς τοὺς μικροὺς μαθητὰς τὰς εὐχαριστίας τῶν ὀπλιτῶν τοῦ 10ου Συνοριακοῦ Τομέως, διὰ τὴν τόσο ἐυγενὴ χειρονομίαν τους. Παρακαλῶ ὅπως εἰναὶ διαβιβάσῃτε στὰς ἀδόλους καὶ ἀγνὰς ψυχὰς των ὅτι στὴν καρδίᾳ τῶν στρατιωτῶν τοῦ Τομέως θὰ μείνῃ βαθεῖα χαραγμένη ἡ τιμητικὴ τους αὐτὴ προσφορά, ἡ ὁποία δείχνει ἑάστερα πόσο τὰ "Ελληνόπουλα, καθοδηγούμενα ἀπὸ ἐμπνευσμένους διδασκάλους, σκέπτονται τοὺς φρουροὺς τῆς Πατρίδος μας καὶ πόσο ἡ ἀγνή τους ψυχὴ εἶναι ἐμπειροσιμένη μὲ τὸν πατριωτισμὸν ἐκείνων τῶν ὁποίων καὶ αὐτοὶ μιά μέρα, σὰν μεγαλώσουν, θὰ δείξουν ὑπηρετούμενες μὲ τὴν σειρά τους τὴ γλυκεῖά μας Πατρίδα».

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Εἰς τὸ Ζ' Γυμνάσιον Ἀθηνῶν ὀργανώθησαν ἀθλητικοὶ ἀγῶνες μετὰ τῶν μαθητῶν τῆς 4ης καὶ 5ης τάξεως, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπικράτησε τελικῶς ἡ 4η μὲ γενικὴν βαθμολογίαν 62 βαθμῶν ἐναντι 29.

Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐν λόγῳ ἀγῶνων ἔχουσιν οὕτως:

Δρόμος 100 μ.— 1) Βαλασάνης. 2) Μαντικίδης. 3) Καρακίτσος. Δρόμος 200 μ.— 1) Βαλασάνης 26''6. 2) Κολοδόπουλος 26''9. 3) Κασσιμάτης. Δρόμος 400 μ.— 1) Μαντικίδης 58''4. 2) Καρακίτσος 59''6. 3) Βαλασάνης. Δρόμος 800 μ.— 1) Μαντικίδης 2'15''. 2) Καρακίτσος 2'17''. 3) Καρακίτσος 2'20''. 4) Κασσιμάτης. Δρόμος 1.500 μ.— 1) Καρακίτσος 4'49''. 2) Καρακίτσος 4'53''. 3) Μαντικίδης. Σκυταλόδρομος.— Πρώτη ὁμάς τῆς 4ης τάξεως. Ἀλμα τριπλόον.— 1) Κολοδόπουλος 11,88. 2) Μαντικίδης 11,40. 3) Ἰωαννίδης. Ἀλμα ἀπλόον.— 1) Κολοδόπουλος 5,48. 2) Κολοδόπουλος 5,40. 3) Μαντικίδης 5,21. Ἀλμα εἰς ὕψος.— 1) Κολοδόπουλος 1,52. 2) Γαβριήλ 1,52. 3) Ἰωαννίδης 1,45. Σκυταλόδρομος 4x200.— Πρώτη ὁμάς τῆς 4ης τάξεως. Σφαίριση.— 1) Μαντικίδης 12,85. 2) Κολοδόπουλος 12,78. 3) Καρακίτσος 12,55.

Ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμάς τῆς 186ης Φάλαγγος Μιτυληνῆς συνητήθη εἰς ἀγῶνα προπονήσεως μετὰ τοῦ δμίλου «Ἀχιλλεύς», τὸν ὅποιον ἐνίκησε μὲ 3—1.

Τὴν Κυριακὴν 29ην Ὀκτωβρίου συνητήθη ἡ ἴδια ὁμάς μετὰ τῆς ὁμάδος τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεργατικοῦ Κέντρου Λέσβου, τὴν ὁποίαν καὶ ἐνίκησε μὲ 4—1.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς πρώτης διαιτίας διωργανώθησαν εἰς τὰ Τρίκαλα ἀγῶνες μετὰ τῶν ἀθλητῶν τῆς Ε. Ο. Ν.

Ὁ εἰς τὸν συναγωνισμὸν μετὰσχόν ἀθλητὴς Ν. Στεργίου ἐπέτυχεν εἰς τὸν ἀκοντισμὸν ρίψιν 59,75 μέτρων καταρτίνας τὸ πανθεσσαλικὸν ρεκόρ.

Τὰ ἀποτελέσματα κατ' ἀγωνίσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Δρόμος 100 μ. α' κατηγορίας.— 1) Κ. Ἰωαννίδης 11''7. 2) Δ. Τέγας 12''. 3) Κόλλας. Δρόμος 100 μ. β' κατηγορίας.— 1) Καρακίτσος 13''. 2) Περιστέρης 13''15. 3) Π. Κασσιμάς 13''25. Δρόμος 60 μ. Φαλαγγιστῶν.— 1) Κεφάλαι 9''4. 2) Ἀκρίτας καὶ 3) Παναγοπούλου. Δρόμος 70 μ. μετ' ἐμποδίων.— 1) Δ. Τέγας 11''. 2) Γρ. Παπᾶς. Δρόμος 800 μ.— 1) Κασσιμάς 2'12''. 3) 2) Ἀλ. Πάλλας. 3) Κεφάλαι. Ἀκοντισμὸς.— Ἐκτὸς συναγωνισμοῦ Ν. Στεργίου 59,75. 1) Σαμουλαδάς 51,30. 2) Παπᾶς 40,30. 3) Σύλλας 36,25.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησης

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

“Όπου οι ήγέτες ήγούνται αλληθινά και γνήσια, βαθεία και συνειδητά, εκεί επιτυγχάνονται μόνον οι σκοποί, τους οποίους έχουν θέσει στον έαυτό τους και στην ακολουθία τους. “Όπως

Μπορεί νάναι πολύτιμος ή παρούσια του εδώ, όμως πολύ πιο πολύτιμο είναι... το παράδειγμά του. Κι αυτό είναι ή ανάμφισβήτητη αρετή του ήγέτου.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Συμφώνως προς το καταρτισθέν πρόγραμμα του έορτασμού της 3ης επετείου της ίδρύσεως της Έθνικής Οργανώσεως Νεολαίας, την πρώτην της προπαρελθούσης Κυριακής έτελέσθη εις την Μητρόπολιν δοξολογία, χοροστατούντος του Μακ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Χρυσάνθου. Εις την δοξολογίαν παρέστησαν ή Α.Ε. ο Άρχηγός Γενικός Έπιθεωρητής της Έθνικής Οργανώσεως Νεολαίας κ. Ιωάννης Μεταξάς, ο Έπιτελάρχης της Ε.Ο.Ν. κ. Θεοχαρόπουλος, ως αναπληρωτής του Κυβερνητικού Έπιτρόπου, οί Διοικηταί και τὰ Έπιτελεία της Κεντρικής Διοικήσεως και των Περιφερειακών Διοικήσεων. Άρρένων και Θηλέων Πρωτευούσης και πλήθος λαού.

Έξωθι του Μητροπολιτικού ναού είχαν παραταχθή φάλαγγες των Περιφερειακών Διοικήσεων Άρρένων και Θηλέων και τμήμα ταγμάτων Έργασίας.

Τιμάς απέδωσαν εις τους επισήμους τὰ έξωθι του ναού παρατεταγμένα τμήματα ως και τμήμα της φιλαρμονικής της Διοικήσεως Πρωτευούσης μετά της φιλαρμονικής της Έθνικής Οργανώσεως Νεολαίας.

Χαρακτηριστική υπήρξεν ή συρροή χιλιάδων λαού, όστις είχε κατακλύσει τας πέριξ του Μητροπολιτικού Ναού όδους.

Μετά την τέλειση της δοξολογίας ή Α.Ε. ο Άρχηγός και Γενικός Έπιθεωρητής της Ε.Ο.Ν. προέβη εις έπιθεώρησιν των έξωθι του ναού παρατεταγμένων τμημάτων της Έθνικής Οργανώσεως Νεολαίας, ενώ ή μουσική της Ε.Ο.Ν. απέδιδε τιμάς και ανέκρουε διάφορα έμβατήρια, εϋθύς δέ μετά ταύτην παρήλασαν τὰ τμήματα πρό του Άρχηγού. Κατά την στιγμήν της έπιθεωρήσεως ο Άρχηγός έγένετο αντικείμενον θερμοτάτων εκδηλώσεων εκ μέρους του πλήθους, το όποιον χειροκρότει και έζητωκραύγαζε ζωηρώς υπέρ του Άρχηγού και της Έθνικής Οργανώσεως Νεολαίας.

Μετά την αναχώρησιν των επισήμων έπηκολούθησε παρέλασι των τμημάτων με έπί κεφαλής τους σημαφόρους και τας φιλαρμονικάς.

Η παρέλασις κατέληξεν εις το Άκαδημαϊκόν Γυμναστήριον.

Κατά την διέλευσιν των εκ των κεντρικών όδων οι Φαλαγγίται και αι Φαλαγγίτισσαι μετά των ταγμάτων Έργασίας προεκάλουν τας έπευφημίας του πλήθους.

Τας απογευματινάς ώρας εις άπαντας τους Υποτομείς έγένοντο έορταί, ποδοσφαιρικοί άγώνες και διωργανώθησαν κινηματογραφικά παραστάσεις διά μηχανήμάτων της Διευθύνσεως Ψυχαγωγίας της Κ.Δ.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Π.Δ.Θ. ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Εις την Π.Δ.Θ.Π. ο έορτασμός έγένετο με το ίδιον ένθουσιώδες πνεύμα που έπεκράτησεν εις όλόκληρον την Ελλάδα. Τόσον ή Διοίκησις, όσον και οί Υποτομείς, Τομείς και Υποδιοικήσεις, είχαν εκ των προτέρων έτοιμάσει το πρόγραμμα το όποιον θα έξετελείτο την ήμέραν εκείνην.

Την πρώτην της Κυριακής ή Περιφερειακή Διοικήτης μετά του Έπιτελείου της παρευρέθη εις την Μητρόπολιν και κατόπιν εις την έπιθεώρησιν των πρό της Έκκλησίας τμημάτων υπό του Άρχηγού.

Κατόπιν προέβησαν εις έπισκέψεις, έπιθεωρήσεις Υποδιοικήσεων, Τομέων και Υποτομέων, όπου τὰ παιδιά με κάθε τρόπον έξέφρασαν τον ένθουσιασμόν των διά την ιστορικήν επέτειον.

Εις την Υ.Θ.Α. όλοι αι Φαλαγγίτισσαι και Σκαπάνισσαι μετέβησαν έν σώματι εις την Έκκλησίαν όπου έγένετο δοξολογία, κι έπειτα όλες μαζί αδελφωμένες έπестρεψαν για να έορτάσουν.

Η Υπ/της μετά του Έπιτελείου της μετέβη εις την Μητρόπολιν, έπειτα δέ έπιθεώρησε τους διαφόρους Τομείς. Μεγάλη ήτο ή χαρά των παιδιών τὰ όποια έπεσκέφθη ο Άρχηγός. Έπίσης εις πολλούς Υποτομείς μετέβησαν ο αναπληρωτής του Κ.Ε.Ν., ή Διοικήτης Π.Δ.Θ.Π., Έπιτελείς, της Κεντρικής Διοικήσεως και Π.Δ.Θ.Π. Έξαιρετικήν έπιτυχίαν είχαν αι έορταί του Ιου, 4ου, 6ου, 10ου, 21ου, 7ου, 8ου Υποτομέων, όπου ο Άρχηγός παρέμεινε μέχρι τέλους.

Εις την Υ.Θ. Πειραιώς έξετελέσθησαν ώραία προγράμματα εις τους 7ον, 8ον, 9ον, 10ον Υποτομείς, με όμιλίας, απαγγελίας, παιδιές, άσματα και χορούς.

Εις την Υπ/σιν Θ. Βορρά έωρτάσθη με ποικιλίαν ή επέτειος εις τους Υπ/μείς Ν. Ηρακλείου, Ψυχικού, Άμπερουσίου, Κηφισιάς, Χαλανδρίου και Χολαργού, όπου συνευδάσθη μία μικρά εκδρομή, καθώς και της Καλογρέζης.

Εις την Υ.Θ. Νότου το πρωί όλη ή δύναμις παρευρέθη εις την δοξολογίαν, που έγένετο εις όλας τας Έκκλησίας. Μετά ταύτα έπηκολούθησεν ο έορτασμός εις το Γυμνάσιον Καλλιθέας, όπου είχε συγκεντρωθή όλη ή δύναμις των 8ου και 9ου Υπ/μέων.

Εις τον Ιον Τομέα έγένετο βάπτισις Σκαπανίσσης υπό του Τομαρχού, εις την όποιαν έδόθη το όνομα της Περιφερειακής Διοικήτριας. Μετά το τέλος του μυστηρίου έπηκολούθησε γεύμα, εις το όποιον παρεκάθησαν όλοι οί κεκλημένοι.

Εις τον 3ον Υπ/μέα Π. Φαλήρου έγένοντο άθλητικοί άγώνες εις τον περίβολον του Υπ/μέως. Εις τας νικητριάς ομάδας άπενεμήθησαν μετάλλια και βραβεία υπό της Υποτομαρχού.

Γενικώς το πρόγραμμα του έορτασμού ήτο αρκετά καλόν, δεδομένου ότι ήτο καθ' όλόκληριαν έργον των ίδιων παιδιών, τὰ όποια έφιλοτιμήθησαν να προσφέρουν, ό,τι ήμπορούσαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟΝ

“Απαντες οι Σχηματισμοί του Νομού Άργολιδοκορινθίας έώρτασαν μετ' ιδιαίτερου ένθουσιασμού την δευτέραν επέτειον από της ίδρύσεως της Ε.Ο.Ν. Εις τον έορτασμόν συμμετέσχον άθρόως οι κάτοικοι των πόλεων εκδηλώσαντες ποικιλοτρόπως την ικανοποίησιν των διά την άριστην εμφάνισιν της Νεολαίας.

Η πόλις του Ναυπλίου είχε σημασιοτολισθή από της έσπερας και ή μουσική της Ε.Ο.Ν. περιελθούσα τας όδους έπαίανις διάφορα έμβατήρια. Την 11ην έψάλη δοξολογία παρουσία των επισήμων και πλήθους κόσμου.

Τον πανηγυρικόν της ήμέρας έξεφώνησε Συνεργάτης της Ε.Ο.Ν., μετά ταύτα δέ έγένετο παρέλασις των διαφόρων τμημάτων πρό του Γενικού Έπιόπου, καθ' ήν έθαυμάσθη ή πειθαρχημένη εμφάνισις των Φαλαγγιτών και Φαλαγγιτισσών. Το απόγευμα της ίδιας ήμέρας έπηκολούθησε δεξίωσις εις την Λέσχην της Ε.Ο.Ν., την έσπεραν δέ λαμπαδηφορία.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οι Σχηματισμοί Πρωτευούσης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

Από της έσπερας του Σαββάτου όλόκληρος ή πόλις είχε σημασιοτολισθή. Την πρώτην της Κυριακής ή Ε.Ο.Ν. Άρρένων και Θηλέων παρετάχθη πρό του περιόλου του Ιεροϋ ναού Αγίου Νικολάου, όποτε ήρξατο ή προσέλευσις των επισήμων, του Νομαρχου, του Περιφ. Διοικητού κτλ.

Μετά το πέρας της λειτουργίας τὰ τμήματα παρετάχθησαν επί της πλατείας Βασιλέως Κωνσταντίνου, όπου όμιλησεν ή Περιφ. Διοικήτρια Θηλέων.

Ακολούθως όμιλησεν ο Περιφ. Διοικήτης, όστις έξηρε τὰ ύψηλά Ιδανικά της 4ης Αυγούστου. Έπίσης όμιλησεν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολιτής Χαλκίδος κ. Γρηγόριος συστήσας πίστιν και άφοσίωσιν προς το μέγα έργον του Άρχηγού.

Με έξαιρετικόν ένθουσιασμόν έωρτάσθη εις Μάρπησσαν Πάρου ή επέτειος της Ιδρύσεως της Ε.Ο.Ν. Όλόκληρον το χωρίον είχε σημασιοτολισθή και μετά την τέλειση της δοξολογίας όμιλησε προς τους Φαλαγγίτας και προς το πλήθος ο Διοικήτης του Λόχου, άναπτύξας το μέχρι τούδε έπιτελεσθέν έργον της Έθνικής Οργανώσεως Νεολαίας.

Έπίσης Σκαπανείς και Σκαπάνισσαι άπήγγειλαν ώραίατα ποιήματα υπό τας ζητωκραυγάς των παρισταμένων.

Εις το προσεχές θα δημοσιευθή ο έορτασμός Θεσσαλονίκης και λοιπών Έπαρχιών.

Για τις Παιδαγωγικές Άκαδημίες Αθηνών και Πειραιώς και Γυμναστικήν Άκαδημίαν ώρτάσθη ως ήμέρα της Ε.Ο.Ν. ή Τετάρτη. Έγινε και το πρόγραμμα, το όποιον ήρχισεν έκτελούμενον από την Τετάρτην 15 του μηνός Νοεμβρίου. Είναι άληθινά ώραία.

Τις δύο πρώτες ώρες έχουν άθλητισμό και άθλοπαίδιες και έτσι ξεκουράζονται με ώραία παιχνίδια από την πνευματική κόπωση της έβδομάδος. Ακολουθεί ή ιδεολογική διαφώτισις, πράγμα επίσης σπουδαίο που θα ξεκαθαρίξη και θα κατευθύνη τις ιδέες των φοιτητριών. Κατόπιν, Οίκοκυρική και Τεχνική εκπαίδευσις και τελειώνει έτσι μία μέρα ώφέλιμη και ξεκούραστη.

Η Δ.Α.Σ. Θηλέων μαζί με τόσα άλλα φροντίζει και για την ψυχαγωγία των μελών της. Την Πέμπτην τμήμα του Υποτομέως της Παιδαγωγικής Άκαδημίας Πειραιώς παρηκολούθησε το έργον «Κονσέρτο» στο Βασιλικό Θέατρο.

ΟΙ Συγκεντρώσεις του Πανεπιστημίου που ώρτίσθησαν για κάθε Σάββατο γίνονται πάντα με την ίδια έπιτυχία. Αναλαμβάνουν μία ή δύο φοιτήτριες την όμιλία και κατόπιν γίνεται διαλογική συζήτησις επί του θέματος.

Η Δ.Α.Σ. Θηλέων ευχεται το «καλώς ώρισες» στα νέα της μέλη, στις νέες φοιτήτριες που άθρόες έρχονται να γραφτούν στα βιβλία της.

Κάθε Τετάρτη ώρίσθη να συγκεντρώνονται αι διπλωματούχοι στα Γραφεία της Δ.Α.Σ.Θ. Έτσι θα γνωρισθουν μεταξύ τους, θα γίνουν φίλες, θα ένωθουν και όλες μαζί θα μπορέσουν να πραγματοποιούν καλλίτερα τους ύψηλους σκοπούς που επιδιώκει ή Οργάνωσις μας.

Ηρχισαν τὰ μαθήματα σκοποβολής. Όσες θα ήθελαν να παρακολουθήσουν μπορούν να άποταθούν στην υπεύθυνος της Σχολής της.

Την περασμένη Κυριακή έγινε μία ώραία εκδρομή από τὰ μέλη της Δ.Α.Σ.Θ. στην Πεντέλη. Είχε τόσην έπιτυχίαν, ώστε όσες δεν έδηλωσαν συμμετοχή έλυπήθησαν πολύ. Έτσι γίνεται πάντα, και ο άριθμός αυτών που δηλώνουν, κάθε φορά είναι μεγαλύτερος.

Τα ΙΙΙ Γραφεία της Διοικήσεως υπό την κατεύθυνσιν του Έπιόπου αυτών ήδυνήθησαν να ένωματώσουν εις την δύναμιν μας το μεγαλύτερον μέρος των φοιτητών και σπουδαστών, εκείνων που παρέμεινον μέχρι σήμερα εκτός των τάξεών μας. Άξίειπαινος όμως υπήρξε ή προθυμία των πρωτοετών φοιτητών ή σπουδαστών, οι όποιοι έσπευσαν να έγγραφώσιν εις τας Υποδιοικήσεις των.

Το καλλιτεχνικόν τμήμα της Δ.Α.Σ. καταβάλλει μεγάλην προσπάθειαν διά την άρτίωσιν εμφάνισιν της Διοικήσεως εις τον τομέα αυτόν.

Επί του παρόντος άναγγέλλομεν χαρακτηριστικώς ότι ένα πληθος συναγωνιστών εις την πρώτην πρόσκλησιν προσήλθε και έργαζεται με πίστιν και ένθουσιασμόν.

Την 18ην-τρ. μηνός έλαδον χώραν συγκεντρώσεις της Νομικής, Ιατρικής και Φιλοσοφικής Σχολής. Πρός τους συγκεντρωθέντας όμιλησαν οι βαθμοφόροι του ΙΙΙ γραφείου της Υποδιοικήσεως επί διαφόρων ζητημάτων. Έκείνο που χαρακτηρίζει τας συγκεντρώσεις αυτές είναι ο ένθουσιασμός των Φαλαγγιτών και ή άρτία διοργάνωσις των.

Η Υποδιοικήσις Πανεπιστημίου όπως συνήθως σπουδαίως συμβάλλει εις την όλην καλλιτεχνικήν κίνησιν της Οργανώσεως. Την τελευταία έβδομάδα ενεφανίσθη από του σταθμού της Ε.Ο.Ν. ή άρτια χορωδία και μεγάλος άριθμός Φαλαγγιτών καλλιτεχνών.

Και ή Φοιτητική Φάλαγγ της Ε.Ο.Ν. Θεσσαλονίκης έργάζεται

κατά τρόπον άξίειπαινον. Η συμμετοχή της εις τον έορτασμόν της επετείου της Ε.Ο.Ν. υπήρξε λαμπρά και χαρακτηριστική.

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ Δ.Α.Σ.

Την 19ην-τρ. μηνός έγένετο εις το γυμναστήριον του Πανελληνίου Γ.Σ. ή τελετή της άναρσεως του Β' ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος της Δ.Α.Σ. και ή πρώτη συνάντησις δι' αυτό. Παρέστησαν οι πρωταγείς και διευθυνταί των Άνωτάτων Σχολών και πολλοί προσκεκλημένοι. Έπίσης παρέστη ο αναπληρωτής του Κ.Ε.Ν. έπιτελάρχης κ. Θεοχαρόπουλος.

Μετά την παρέλασιν των ποδοσφαιριστών και παράταξιν των ομάδων έδόθη ο άθλητικός όρκος υπό Φαλαγγίτου ποδοσφαιριστού.

Ακολουθώς ο Διευθυντής της Σωματικής Άγωγής της Δ.Α.Σ., άφου έτόνισεν ιδιαίτέρως την σημασίαν των τελουμένων άγώνων, και της άθλήσεως γενικώς, έξέφρασε την πεποίθησιν του ότι ταχύτατα ή Δ.Α.Σ. θα έπιτύχη να φέρη το σύνολον της δυνάμεώς της εις τὰ γυμναστήρια, τὰ γήπεδα και τους άγωνιστικούς χώρους, τέλος δέ παρεκάλεσε τον Άναπληρωτήν του Κ.Ε.Ν. να κηρύξη την έναρξιν των άγώνων.

Τελεσθείσης της πρώτης συναντήσεως μεταξύ των ομάδων Πανεπιστημίου και Άνωτέρων Σχολών, νικήτρια άνεδείχθη ή δευτέρα με τέριματα 4 έναντι 1. Ο άγών έν μέρει όηρξεν ένδιαφέρον και οι αντίπαλοι ήγωνίσθησαν Ιπποτικώτατα, πράγμα το όποιον έχει μεγίστην σημασίαν.

Κατά την τρέχουσαν έβδομάδα θα δεσχαθούν και αι υπόλοιποι συναντήσεις.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Η Δ/σις Έθελοντικής Έργασίας της Ε.Ο.Ν. ευχαριστεί θερμώς όλους όσους άπέστειλαν μέχρι τούδε βιβλία και περιοδικά διά τὰ άρρωστα παιδιά, εις τὰ όποια έδωσαν μεγάλην χαράν.

Όσοι θέλουν να έξακολουθήσουν να άποστέλλουν και άλλα τοιαύτα, να γνωρίζουν ότι θα γίνονται πάντα μετ' ένθουσιασμού δεκτά.

Παρακαλούνται οι βουλόμενοι να τὰ στέλλουν εις την Περιφερειακήν Διοίκησιν Θηλέων Πρωτευούσης, Σόλωνος 33, διά την Δ/σιν Έθελοντικής Έργασίας.

Η Διοικήτης
Λουκία Γ. Μαντζούφα

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΑΦΩΤΙΣΕΩΣ

Την προπαρελθούσαν έβδομάδα έγένοντο πλείσται συγκεντρώσεις εις διάφορα έργοστάσια των Αθηνών και Πειραιώς, κατά τας όποιας όμιλησεν ο Διευθυντής της Πολιτικής Διαφώτισεως Κεντρικής Διοικήσεως, άναπτύξας διά μακράν τας άρχάς και κατευθύνσεις της Έθνικής Οργανώσεως Νεολαίας.

Ότω την προπαρελθούσαν Δευτέραν έλαβε χώραν όγκώδης συγκεντρώσις εις τὰ έργοστάσια της Έλληνικής Έριουργίας. Έπίσης την αυτήν ήμέραν εις τὰ έργοστάσια Καρύδη, Πλαστικών (Τζιτζιφιές) και εις την Αθηναϊκήν Έριουργίαν. Την Τρίτην εις τὰ έργοστάσια Πειραική — Πατραϊκή και Βίκα. Την Τετάρτην όγκωδεστάτη συγκεντρώσις εις τὰ έργοστάσια Ρετσίνα. Την Πέμπτην εις τὰ έργοστάσια Έλδιέλλα, Βουλκάνια και Ε.Β.Ε.Π. Την Παρασκευήν εις τὰ έργοστάσια Έριουργίας, Λαμπροπούλου και Γλάρος. Το Σάββατον εις τὰ Λιπάσματα.

Κατά την προπαρελθούσαν Τετάρτην (ήμέραν του Φαλαγγίτου) ο Διευθυντής Πολιτικής Διαφώτισεως περιόδευσεν άνά τὰ Γυμνάσια Αθηνών και Πειραιώς όπου υπήρχον συγκεντρώσεις. Ότω όμιλησε προς συγκεντρωσιν Βαθμοφόρων της 20ής Φάλαγγος Πειραιώς, και εις τὰ έγκαίνια των μαθητικών συσσιτίων εις το οίκημα της Σχολής «Προμηθεύς».

Εις την Δ.Α.Σ. τὰ άργανωμένα ΙΙΙ Γραφεία της Πολιτικής Διαφώτισεως έργάζονται έντατικώς διά την όργανικήν σύμπυξιν της δυνάμεως και πραγματοποιούν συγκεντρώσεις, εις τας διαφόρους σχολάς, καθ' άς άναπτύσσονται αι κατευθυντήριοι γραμμάι και τὰ Ιδανικά της Ε.Ο.Ν.

Αί έργασίαι του Β' τμήματος των Σχολών Πολιτικής Διαφώτισεως, άνασυγκροτηθέντος, προχωρούν κατά τρόπον κανονικώτατον και υποδειγματικόν. Η συμμετοχή εις τας συγκεντρώσεις της Σχολής του προελεπομένου άριθμού μαθητών έξησφαλίσθη πλήρως, ώστε να καταστή δυνατή ή έναρξις του τακτικού κύκλου των μαθημάτων.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

Μαθηταί της Σχολῆς ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸν ἑορτασμόν της Β' ἐπετείου της Ε. Ο. Ν., ὁμιλήσαντες εἰς συγκεντρώσεις τοῦ σχηματισμοῦ των, πολλοὶ δὲ καὶ δημοσίως ἀκόμη, προκαλέσαντες ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ δικαίωσαντες τὰς προσδοκίας τὰς ὁποίας ἡ Ὁργάνωσις ἔχει δι' αὐτούς.

Τὰ μαθήματα γίνονται καθ' ἐκάστην Τρίτην καὶ Πέμπτην, ὥραν 6 μ.μ. ἀκριβῶς, (Σόλωνος 100).

Ἡ ἑναρξίς της λειτουργίας τοῦ Α' τμήματος τῶν Σχολῶν Πολιτικῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν., εἰς τὸ ὅποιον θὰ φοιτήσουν συναγωνισταί της Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἤρχισεν ἀπὸ της Δευτέρας 20ῆς τρέχοντος.

ΠΑΤΡΑΙ.— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Ἀχαΐας συνοδεύμενος ὑπὸ τῶν ἐπιτελῶν του ἐπεσκέφθη τὰ χωρία της Ἐπαρχίας Πατρῶν καὶ Καλαβρυτῶν ἵνα παρακολουθήσῃ αὐτοπροσώπως τὴν γεωργικὴν δράσιν τῶν τμημάτων Ε. Ο. Ν. ὑπαίθρου.

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς ἐπεσκέφθη τὰ χωρία Χαλανδρίτσα, Μάνσαι, Ἡγουμένισσα, Κάτω Κλειτορία, Κέρτεζη καὶ Σκεπαστό. Ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ τμήματα της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀχαΐας ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν της γῆς καὶ τοῦτο δεικνύει σαφῶς τὴν βαθύτατην ἀτήχησιν ποῦ ἔρχεν ἀπὸ τὸ Πανελλήνιον τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ἐπίσης οἱ Φαλαγγίται της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀχαΐας πρωτοστατοῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων. Οὕτω οἱ Φαλαγγίται Ράχης διηνοίξαν ἀποτραγγιτικούς χάνδακας, οἱ Φαλαγγίται τοῦ τμήματος Λιμνωγορίου ἀπεξήρσαν ἐλώδεις ἐκτάσεις καὶ οἱ Φαλαγγίται τοῦ χωρίου Πέττα διηνοίξαν μίαν ὁδόν.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐτελέσθη μετὰ πάσης ἐπισημότητος εἰς Πάτρας ἡ ἑορτὴ της 48ῆς Φάλαγγος. Εἰς τὴν ἑορτὴν παρέστησαν ὁ Γενικὸς ἐπόπτης καὶ ὁ Δήμαρχος ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀρχαὶ της πόλεως. Μετὰ τὸ τέλος της ἑορτῆς ἀπενεμήθησαν ἀναμνηστικὰ μετάλλια.

ΕΔΕΣΣΑ.— Ἀπαντα τὰ τμήματα ὑπαίθρου της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πέλλης καταβάλλουν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν της γῆς. Οἱ Φαλαγγίται τοῦ Γυμνασίου Ἐδέσσης καλλιέργησαν δύο περίπου στρέμματα προσφερθέντα εἰς τὴν Ε. Ο. Ν.

Ὁ Ὑποφαλαγγάρχης της Ὑποδιοικήσεως Ἀλμωπίας ἐπεσκέφθη καὶ ἐπεθεώρησε τοὺς Σχηματισμοὺς τῶν χωρίων Σωσάνδρας καὶ Λυκοστόμου.

ΛΑΡΙΣΑ.— Κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα οἱ Σχηματισμοὶ παρακολούθησαν μαθήματα στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως, κατηρτίσθησαν δὲ συνεργεῖα νοσοκόμων ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν ἱατροῦ Συνεργάτου της Διοικήσεως.

Καθ' ἐκάστην Παρασκευὴν λαμβάνουν χώραν συγκεντρώσεις βαθμοφόρων κατὰ τὰς ὁποίας συζητοῦνται διάφορα θέματα πολιτικῆς Διαφωτισέως.

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς συνοδεύμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελείου του ἐπεσκέφθη καὶ ἐπεθεώρησε τὸν Σχηματισμὸν Συκουρίου, ἀναπτύξας πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ πρὸς τὸ συγκεντρωθὲν πλῆθος τοὺς σκοποὺς της Ε. Ο. Ν.

Καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας της παρελθούσης ἐβδομάδος ἔλαβον χώραν τρεῖς ἐκδρομαὶ της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Λαρίσης. Ὁ μᾶς Φαλαγγιστῶν μετέβη εἰς Ἀμπελόνα καὶ ἐτέρω ὁμᾶς εἰς Συκούριον.

Τὴν Κυριακὴν 5ην τρέχοντος αἱ Φαλαγγίτισσαι Συκουρίου ἐξέδραμον εἰς Λάρισαν καὶ κατηβύθησαν εἰς τὴν Ἀερόφιον Γεωργικὴν Σχολὴν ὅπου αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐδίδαχθησαν χρησιμώτατα πράγματα.

Ἡ Ὑποδιοικήτρια Τυρνάβου συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ γεωπόνου Τυρνάβου, περιῆλθε πλείστα οικίας διὰ τὴν διαφώτισιν τῶν κατοίκων σχετικῶς μὲ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἀρχηγοῦ διὰ τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν της Ἑλληνικῆς γῆς.

Ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Λαρίσης μετέβη εἰς Βόλον, ὅπου ἐν συνεννοήσει μετὰ της Ὑποδιοικήτριας Βόλου ἐμερίμνησαν διὰ τὴν ἑναρξιν μαθημάτων Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως.

Εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις της Διοικήσεως ἐωρτάσθη μὲ πανηγυρικὸν τόνον ἡ ἐπέτειος της ἱδρύσεως της Ε. Ο. Ν.

ΛΑΜΙΑ.— Οἱ Φαλαγγίται της Φάλαγγος Ἀμφικλείας τῇ ὁδηγίᾳ γεωπόνου προέβησαν εἰς καλλιέργειαν διὰ βενζινωτῶν ἀγρῶν ἐκτάσεως 9 στρεμμάτων. Ἐπίσης δὲ εἰργάσθησαν διὰ τὴν δεινροφύτευσιν της ὁδοῦ κατὰ μῆκος τοῦ Σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ.

Φαλαγγίται της 44ης Φάλαγγος προέβησαν εἰς τὴν ἐκθάμνωσιν χώρου διατεθέντος εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. πρὸς καλλιέργειαν.

ΣΠΑΡΤΗ.— Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἡ 357ῃ Φάλαγγ ἐξέδραμεν εἰς ὠραίαν τοποθεσίαν ὅπου καὶ διέμεινε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὁ Διοικητὴς της 343ῆς Φάλαγγος μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τοὺς Σχηματισμοὺς Γερακίου καὶ Γκορτσᾶς.

Τὴν Ὑποδιοίκησιν Νεαπόλεως ἐπεσκέφθη καὶ ἐπεθεώρησεν ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης της Ε. Ο. Ν. ὁμιλήσας περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἰδανικῶν της 4ης Ἀυγούστου.

Εἰς τὸ Γυσεῖον τὴν παρελθ. ἐβδομάδα ἐγένετο μεγάλῃ συγκεντρώσις Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιστῶν της Ὑποδιοικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὁμιλήσε δικηγόρος συνεργάτης της Ε. Ο. Ν.

Οἱ Περιφερ. Διοικηταὶ Ἀρρένων καὶ Θηλέων προέβησαν εἰς

ἐπιθεωρήσεις τῶν Ὑποδιοικήσεων Γυθείου Μάνης καὶ Ἐπιθ. Λιμηρᾶς καθ' ὅς συνειργάσθησαν μετὰ τῶν Βαθμοφόρων καὶ ἔδωσαν εἰς αὐτοὺς ὁδηγίας σχετικὰς μὲ τὴν πρόδον της Ὁργάνωσεως.

Ἐπίσης ἐπεθεώρησαν τὸν σχηματισμὸν Γεωργιτίου ἔνθα εἰς συγκεντρώσιν τῶν κατοίκων καὶ τῶν μελῶν ἐγένετο ὁμιλία περὶ τῶν σκοπῶν της Ε. Ο. Ν., ὑπεγραμμίσθη δὲ ἰδιαίτερως ἡ ὑποχρέωσις ὅλων τῶν Ἑλλήνων ὅπως ἐπιδοθῶν μετὰ ζήλου εἰς τὴν ἐντατικὴν καλλιέργειαν.

Ἐξ ἄλλου ἡ Ὑποδιοικήτρια Λακεδαιμόνος ἐπεθεώρησε τὸν σχηματισμὸν Σκάλας.

ΧΑΝΙΑ.— Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς συνοδεύμενος ὑπὸ τοῦ Α' Ἐπιτελῶς καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Α' Γραφείου ἐνήργησεν ἐπιθεωρήσιν τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ της Δ)σεως Σχηματισμῶν. Μετὰ τὴν ἐπιθεωρήσιν ὁ Περιφ. Διοικητὴς συνέστησεν ἀπόλυτον πειθαρχίαν, ὑπεγράμμισε τὰς ὑποχρεώσεις ἐκάστου, Φαλαγγίτου, ἐν τέλει δὲ συνεχάρη πάντας διὰ τὴν ὑπέρκοον ἐμφάνισιν των. Ἐκ τῶν ἐπιθεωρήσεων διειστώθη ὁ ζήλος καὶ ὁ ἐνθουσιασμός τῶν μελῶν ὡς καὶ ἡ μεγίστη προσπάθεια πρὸς ὁλοκληρώσιν τοῦ ἔργου της Ε. Ο. Ν.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο συγκεντρώσις ἀπάντων τῶν βαθμοφόρων πρὸς οὗς ὁ Περιφ. Δ)τὴς ὁμίλησε μὲ θέμα «Τὰ καθήκον. τὰ τοῦ Βαθμοφόρου».

Ἦρχισεν ἐντατικὴ καλλιέργεια τῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων ὁργανισμῶν παραχρησθέντων ἀκαλλιέργητων ἐκτάσεων.

ΠΥΡΓΟΣ.— Οἱ λόγοι της 100ῆς Φάλαγγος Ἀρρένων ἐξετέλεσαν ἀσκήσεις πυκνῆς τάξεως, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ 288ῃ Φάλαγγ.

Ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης της Ε. Ο. Ν. Ἠλείας, συνοδεύμενος ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ, ἐπεσκέφθη τὴν Γαστρούνην καὶ παρέδωσε τὴν σημαίαν εἰς τὴν νεοδρυθεῖσαν 105ην Φάλαγγα. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Νομάρχης ὁμίλησε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ πρὸς τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον παρηκολούθησε τὴν ἑορτὴν τυνίσας καὶ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Νέου Κράτους.

Ἡ Περιφ. Διοίκησις διωργάνωσε σειρὰν ὁμιλιῶν μὲ ὁμιλητὰς ἐκλεκτοὺς ἐπιστήμονας τοῦ Πύργου. Ἡ ἑναρξίς ἐγένετο μὲ ὁμιλίαν τοῦ Διευθυντοῦ της Ἐμπορικῆς Σχολῆς, τὴν ὁποίαν παρακολούθησεν ἅπαντα ἡ δύναμις τῶν Φαλαγγιτῶν, Φαλαγγιστῶν, ὡς ἐπίσης καὶ πολλὸς κόσμος.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.— Εἰς διάφορα χωρία της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ρεθύμνης ἱδρύθησαν, πρωτοβουλία της Διοικήσεως, νυκτεριναὶ Σχολαὶ διὰ τὰς ἐργαζομένας Φαλαγγίτισσας.

Ὁ Λόχος Φαλαγγιστῶν Ἐπισκοπῆς (Ρεθύμνης) ἐξέδραμε μέχρῃ της μαγευτικῆς τοποθεσίας Καλυθῶν Ἀποκορώνου.

Οἱ κάτῳ πολιταὶ προσέφερον ὑπὲρ της Ε. Ο. Ν. Ρεθύμνου Κρήτης τὰ ἀντίστοιχα ποσά:

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ἀλεξανδράκης ἐξ Ἀδελε Κρήτης	Δρχ.	300.—
Ὁ κ. Νικόλαος Ψύρρης, ὑπάλληλος Τ.Τ.Τ. ἐκ Ρεθύμνου		
Κρήτης	»	500.—
Ὁ κ. Κων/τῖνος Ἀποστολάκης, ἐξ Ἀδελε Κρήτης	»	200.—
Οἱ δημοδιδάσκαλοι της Α' Ἐκπ. Περιφέρειας Ρεθύμνου	»	
Κρήτης	»	1030.—
Ὁ κ. Β. Σπανοδάκης, ὑπομῆρχος ἐ. ἀ., ἐξ Ἀποστόλων	»	
Ἀμαρίου	»	500.—

Ἐπίσης ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σχηματισμοῦ της Ε. Ο. Ν. προσέφερον οἱ κ.κ. Νικόλαος καὶ Γρηγόριος Λουακάκη, ἐπὶ της ὁδοῦ Καποδιστρίου 27 Ἀθῆναι, πέντε πλήρεις στολάς Φαλαγγιτῶν, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον Η.Ε. Ρεθύμνου λαμπτήρας καὶ ἡλεκτρικὸν ρεῖμα πρὸς φωτισμὸν τοῦ οἰκίματος Ε. Ο. Ν. Ρεθύμνου, ὁ κ. Χ. Βαρτανιάν, ὁδοντίατρος ἐκ Ρεθύμνου, τὰς ἐπαγγελματικὰς του υπηρεσίας εἰς τὰ μέλη τοῦ τοπικοῦ σχηματισμοῦ.

ΑΓΡΙΝΙΟΝ.— Ὁ Διοικητὴς της Ὑποδιοικήσεως Ἀγρινίου ὁμίλησεν εἰς μεγάλῃν συγκεντρώσιν καπνεργατῶν ἐγγραφεμένων εἰς τὰς τάξεις της Ε. Ο. Ν. ἀναπτύξας τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς κατεβύθησις της Ὁργάνωσεως. Μετὰ τὸ πέρας της ὁμιλίας οἱ καπνεργαταὶ προέβησαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ὑπὲρ της Ἑθνικῆς Ὁργάνωσεως Νεολαίας.

ΧΑΛΚΙΣ.— Ὁ ὑφυπουργὸς της Παιδείας κ. Σπέντζας συνοδεύμενος ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας ἐπεσκέφθη τὰ Γραφεῖα της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων, μείνας ἀπόλυτος ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν ἐπικρατούσαν τάξιν.

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Χαλκίδος συνεχίζονται τὰ μαθήματα παθητικῆς ἀεραμύνης, τὰ ὁποία αἱ Φαλαγγίτισσαι παρακολουθοῦν μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον.

Εἰς τὴν Περιφ. Διοίκησιν Θηλέων Εὐβοίας λειτουργεῖ τμήμα Ἐργαζομένου Κοριτιοῦ.

Νέα τμήματα Ε. Ο. Ν. Θηλέων ἱδρύθησαν εἰς Ἅγιον Νικόλαον, Καμωρίτσα, Καστέλλα, Ἀνδρονιάνους, Παράλιαν, Καλημεριά- νους καὶ Ὁξύθυον.

Ὁ Κυβερν. Ἐπίτροπος της Ἑθνικῆς Ὁργάνωσεως Νεολαίας κ. Ἄλ. Ν. Κανελλόπουλος, πληροφορηθεὶς τὴν πρόδον τῶν Τμημάτων Θηλέων Αἰδηψοῦ της Ε. Ο. Ν., ἀπέστειλε συγχαρητήριον ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Διοικήτριαν τοῦ Τμήματος.

ΑΡΤΑ.— Εἰς συγκεντρώσιν τῶν Φαλαγγιτῶν της Ὑποδιοικήσεως ὁμίλησεν ὁ Περιφ. Διοικητὴς ἐξάρας τὰ ἀγαθὰ της ἀποταμιεύσεως. Ἐπίσης τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁμίλησεν ὁ προϊστάμενος της Γεωργικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης της Ε. Ο. Ν. Ἀρτῆς ὁμίλησε πρὸς τοὺς Βαθμοφόρους της Νεολαίας καὶ πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους Ἐπὶ τῆς ἐννοίας της διοικήσεως.

ΔΡΑΜΑ.— Βαθμοφόρος της Περιφ. Διοικήσεως Δράμας ὁμίλησε πρὸς τοὺς ἐργάτας-Φαλαγγίτας της 243ῆς Φάλαγγος μὲ θέμα: «Ὁ ἐργάτης πρό καὶ μετὰ τὴν 4ην Ἀυγούστου». Ὁ ὁμιλητὴς ἀνεφέρθη εἰς

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

τὰ εὐεργετικά μέτρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τὸ Κράτος της 4ης Ἀυγούστου διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου της ζωῆς τῶν ἐργάτων.

Τὴν 5ην Νοεμβρίου οἱ Φαλαγγίται της 281ῆς Φάλαγγος ἐξέδραμον σιδηροδρομικὰς εἰς Σέρρας γενόμενοι ἐνθουσιώδεις δεκτοὶ ὑπὸ τῶν συναγωνιστῶν Σερρῶν.

Εἰς τὸ Δοξάτον ὑπὸ ὑπαλλήλων της Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας Δράμας ἐγένετο πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας της Φάλαγγος Δοξάτου διαλέξεις καὶ μαθήματα ὅσον ἀφορᾷ τὴν καλλιέργειαν της γῆς. Παρόμοιαι διαλέξεις ἐλάβον χώραν εἰς τοὺς Σχηματισμοὺς Καλαμακίου, Φτελιάς καὶ Κυργίων.

ΣΕΡΡΑΙ.— Ὁ Τετράρχης Δ. Ρουσιᾶδης προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Σχηματισμοῦ Ε. Ο. Ν. Σερρῶν δραμὰς 112.50.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ.— Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ναυπλίου ἐξακολουθοῦν τὰ μαθήματα παθητικῆς ἀεραμύνης καὶ πρώτων βοηθειῶν, τὰ ὁποία αἱ Φαλαγγίτισσαι της Ὑποδιοικήσεως παρακολουθοῦν μὲ ζωηρότατον ἐνδιαφέρον.

Εἰς συγκεντρώσιν Φαλαγγιστῶν καὶ Σκαπανιστῶν ἐγένετο ὁμιλία τοῦ βαθμοφόρου της Ὑποδιοικήσεως καὶ πρώτων βοηθειῶν, τὰ ὁποία εἰς τὴν Λέσχην καὶ αἱ ὑποχρεώσεις μας πρὸς αὐτήν.

Αἱ Φαλαγγίτισσαι τοῦ τμήματος Ἀσίνης παρηκολούθησαν μαθήματα ὁδικῆς, καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι Πορτοχελίου μαθήματα οἰκοκυρικής, μαγειρικῆς καὶ χειροτεχνίας.

Εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις Ἀργολιδοκορινθίας συνεχίζεται ἡ ἐντατικὴ καλλιέργεια της γῆς ὑπὸ τμημάτων της Ε. Ο. Ν.

ΣΥΡΟΣ.— Ἡ Ε. Ο. Ν. Σύρου μετέσχε κατὰ τὸν πανηγυρικώτερον τρόπον εἰς τὴν ἑορτὴν της ἡμέρας της Ἀποταμιεύσεως, διὰ συγκεντρώσεως ἀπάσης της δυνάμεως εἰς τὸν Δημαρχικὸν μέγαρον Ἐρμιουπόλεως.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ΙΙΙ Γραφείου της Περιφερειακῆς Διοιομοῦλεως. Ὁ Διευθυντὴς διὰ μακρὸν τὰ ἐκ της ἀποταμιεύσεως ἀγαθὰ, τὸσον κησὼς ἀνέπτυξε διὰ μακρὸν διὰ τὴν πολιτείαν ἐν γένει. Τὸ τέλος τοῦ λό- διὰ τὸ ἄτομον ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Ἀρχι- γοῦ καὶ ὑπὲρ της Ἑθνικῆς Ὁργάνωσεως Νεολαίας.

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἀνδρου παρατηρεῖται ἐκτάκτως ζωηρὰ καὶ ἐνθουσιώδης κίνησις. Πρὸς τὰς Φαλαγγίτισσας της Ὑποδιοικήσεως καὶ ἐγένετο ὁμιλία καὶ διαλέξεις σχετικὰς μὲ τὴν καλλιέργειαν της γῆς. Αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπανισσαι ἐργάζονται διὰ τὴν φανέλλαν τοῦ Στρατιώτου.

Ὁ ἑορτασμός της Β' ἐπετείου της Ε. Ο. Ν. ἐωρτάσθη ὑπὸ της Ὑποδιοικήσεως μετὰ πάσης ἐπισημότητος.

Οἱ Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς της Νήσου Τήνου ἠσχέθησαν εἰς διαφόρους ἀσκήσεις στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως.

Ἀπασα ἡ δύναμις της Τετραρχίας παρακολούθησε μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διάφορα θέματα Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας ἀναπτυχθέντα ὑπὸ Βαθμοφόρου.

Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς της Ὑποδιοικήσεως Πά- ρου ἀνεπτύχθησαν αἱ ὁμιλίαι τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου: Ἐπὶ Ἑ- θνικῆς κυριαρχίας καὶ ἠθικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ: «Τὸ 4ον ἔτος».

ΣΑΜΟΣ.— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ Περιφ. Διοικητὴς συνο- δεύμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελείου του μετέβη εἰς τὰς κοινότητας Πύργου καὶ Παγώνου πρὸς ἐπιθεωρήσιν τῶν ἐκεῖ τμημάτων της Ε. Ο. Ν.

Εἰς τὴν κοινότητα Πύργου εἶχον κατέλθῃ καὶ τὰ τμήματα Ἄνω καὶ Κάτω Ἀρβανιτῶν.

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς ἔμεινεν ἀπόλυτος εὐχαριστήμενος ἀπὸ τὴν συντελουμένην ἐργασίαν. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ Α' Ἐπιτελής της Περιφ. Διοικήσεως Σάμου ὁμίλησε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ πρὸς τὸ πλῆ- θος ἐξάρας τὴν δημοιουργικὴν πνοήν, ἡ ὁποία ἐπνευσεν εἰς τὸν τόπον μετὰ τὴν 4ην Ἀυγούστου.

Οἱ Φαλαγγίται της 262ας Φάλαγγος Σάμου μετέβησαν εἰς τὴν θείαν «Κουμαρίαν», ὅπου τῇ βοήθειᾳ δασικῶν ὑπαλλήλων διηνοίξαν 1300 λάκκους πρὸς δεινροφύτευσιν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.— Οἱ ἱδιῶται Κ. Παπαδόπουλος καὶ Π. Πετρί- δης νοσηλεύμενοι εἰς τὸ Κεντρικὸν Νοσοκομεῖον Θεσσαλονικῆς ἀπέ- στελλαν θερμοτάτην ἐπιστολήν πρὸς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Θεσ- σαλονικῆς, δι' ἣς ἐκφράζουν τὰς εὐχαριστίας των διὰ τὰς υπηρεσίας, σολωνικῆς, πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας ἐβελονταί- Νοσοκόμοι, τὰς ὁποίας προσέφερον εἰς αὐτοὺς Φαλαγγίται ἐβελονταί- Νοσοκόμοι.

Ἡ Ἑθνικὴ Ὁργάνωσις Νεολαίας, ἐπιτέλει ἡ ἐπιστολή, τὸ ἴν- δαγμα τοῦτο τῆς φιλατῆς πατρίδος μας, κατέχει ἡ πρώτην καὶ ἐξέ- χουσαν θέσιν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων κάθε εὐγενούς, ὡψηλοῦ καὶ ὠραίου ἀ- γώνος.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ.— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ δύναμις της 186ῆς Φάλαγγος ἐξέδραμεν εἰς τὸ χωρίον Παναγιούδα. Ἐκεῖ ἀνέμενον τὰ τμήματα Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων τῶν περὶ τῶν χωρίων (Παναγιού- δας) Ἀφάλλωνος— Παμφύλλων).

Περὶ ὅραν θην προΐηεν ἐτελέσθη λειτουργία εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Χωρίου Παναγιούδας καὶ μετὰ τὸ πέρας ταύτης οἱ Φαλαγγίται της 186ῆς Φάλαγγος καὶ οἱ τῶν λοιπῶν τμημάτων προέβησαν εἰς τὸ προ- 186ῆς Φάλαγγος δρῶμα ἀγρῶν, ἐκτάσεως 15 στρεμμάτων, προσφερ- παρασκευαστικὸν Ε. Ο. Ν.

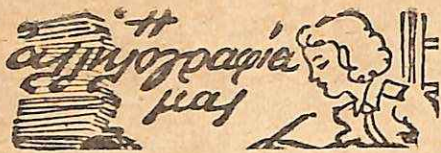
Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐωρτάσθη εἰς Μυτιλήνην, μετὰ πά- σης ἐπισημότητος, ἡ ἐπέτειος της ἀπελευθερώσεως της Λέσθου. Εἰς τὴν ὠραίαν ἑορτὴν, ἥτις συνεδράσθη μετὰ της ὁρκωμοσίας τῶν νεοσυλ- λειτῶν τοῦ 22ου Συντάγματος, προσέδωσαν ἑξαιρετικὸν τόνον ἡ συμ- λέκτον της Ἑθνικῆς Ὁργάνωσεως Νεολαίας. Αἱ Περιφερειακ. Ὑποδιο- μετοχὴ της Ἑθνικῆς Ὁργάνωσεως Νεολαίας, ἀπελάττει ἀποδόσεως κησὼς Ε. Ο. Ν. διωργάνωσαν θαυμασίαν ἀναπαράστασιν ἀποδόσεως ἀγνημάτων. Τμήματα Ναυτοφαλαγγιτῶν, ἐπιβάντινα πλοιαρίων, ἀπε- θέσθησαν εἰς τὸν λιμένα της Μυτιλήνης ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλῆθους, ἐνῶ ἐξ ἄλλου τμήματα Φαλαγγιστῶν ἔρριπον τοὺς ἀποδι- θαρμένους μὲ ἄνθη.

Συγκαλοδόρμῳ Φαλαγγίται τῶν περὶ κοινοτήτων ἐκόμισαν κλά- δους δάφνης, τοὺς ὁποίους καὶ κατέθεσαν εἰς τὸ μνημεῖον τῶν πεσόν- των, τὴν ἑσπέραν δὲ ἐπηκολούθησε λαμπαδηφορία τοῦ Στρατοῦ καὶ της Νεολαίας.

ΦΛΩΡΙΝΑ.— Ἀπαντες οἱ Βαθμοφόροι της 169ῆς Φάλαγγος Φλω- ρίνης συνεκεντρώθησαν εἰς τὰ Γραφεῖα της Διοικήσεως ὅπου ἐλήφθη- σαν ἀποφάσεις ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων της Ὁργάνωσεως.

Ἡ ΙΙΙ Τετραρχία της ἰδίας Φάλαγγος συγκεντρώθη εἰς Κά- τω—Κλεινάς ἔνθα ἐγένετο ὁμιλία περὶ τῶν κατευθύνσεων της Ε. Ο. Ν.

</

ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Δ. ΤΣΩΝΗ. Πόσο όραϊότερο θα ήταν το ποιήμα σου αν έλειπαν μερικοί στίχοι σαν κι' αυτούς:

«Ελλάς, οι νέοι σου βλαστοί
θερμώς σ' ακολουθούν»

Το «θερμώς» είναι λέξις αντιποιητική, αλλά και ξεκαρφωτή στην περίπτωση αυτή. Ακολουθούμε πιστώδες. Λοιπόν:

«Ελλάς, οι νέοι σου βλαστοί
μέ πιστί σ' ακολουθούν»

Ξανακοιτάξτε το δόκλιτρο, διόρθωσε δ,τι μπορείς και στείλε το πάλι σημειώνοντας Σ 48. — Μ. ΠΕΡ. Μπαρά σου που θυμήθηκες τούς μεγάλους ήρωες του 'Αρκαδίου επί τη ευκαιρία της έπευτο της δολοκαυτώσεως. Καλό και το άρθράκι, που έγραψες: «Το 'Αρκάδι». Το έστειλες όμως πολύ άργα και δεν είναι δυνατή η δημοσίευσή του. Το έφυλάξαμε για τον ερχόμενο χρόνο. Σου εύχουμε να είσαι καλά και να μάς το υπενθύμισης, φέρεται τα στοιχεία Π 15. — Σ. ΡΟΥΒΛΗΝ. 'Απ' όσα μάς γράφεις δεν ελάσαμε τίποτε απολύτως, άλλως θα σου άπαντούσαμε. Στείλε αυτά που έχεις, αλλά ένα-ένα. 'Οχι όλα μαζί, ποιήματα, διηγήματα, διαλέξεις, έκθεσεις, πικνιδία κ.λ.π. για τα όποια μάς γράφεις. — Κ. ΚΑΓΙΑΝ. Μας γράφεις «σας άποστείλω μερικά έργα μου προς δημοσίευσιν και ανίγνυσται τιν...». Πώς είναι δυνατόν να διαβασθούν όλ' αυτά που μας στέλλεις προσεκτικά και εκκρίτως και το κυριώτερον πώς είναι δυνατόν να δημοσιευθούν, αν κρίνουν κ.ά. άλλα, την στιγμήν που περιμένουν πολλά άλλα προγενέστερα τη σειρά των; Τα ανίγνυσται έδόθησαν στον άμύδιον συντάκτην. Θά σου άπαντήσω σχετικώς. Το ποιήμα σου «Ευαγγελισμός» «Ελληνισμός» δεν είναι καλό. Το ποιήμα αυτό φέρεται τα στοιχεία Σ 39. 'Αν θέλεις διόρθωσέ το και έναστέλει το. Το έιγνημα «Ο Γυιός» πολύ μακρύ. Δημοσιεύουμε θα καλύψη 2½ στήλες της σελίδος και β' άφηση έλάγιστο χώρο για τη δημοσίευσιν των άλλων, που έχουν σειρά. Το διήγημα «Άλλον ζήτουμε και άλλον ευρήκα» κανονικό εις μήκος, αλλά η γλώσσα... παράβαλε την μόνη σου με τη γλώσσα άλλων διηγημάτων, που είναι δημοσιευμένα στη «Νεολαία». — Όρα 4η πρωινή. 'Ησυχία άπόλυτος βασιλεύει εις την συνοικίαν. Αίθρας φωναι σαρακινικά και κραυγαί άπειλητικά άναμνίζονται μέ ύβρεις έγέμισαν την πρωινήν ήσυχον άτμόσφαιρον και άνεστάσαν τούς περιοίκους. Αίτια: μία τρομερά παρέξηγησις. Και παρακάτω: — Ποίον ζήτητε, κύριε; — Τόν κύριον... μου άπαντά. Τόν ένακοιτάξα και του έλπια πώς έδωδέν κάθεται κανένας; — Πώς, μου λέγει, έδωδέν κάθεται — Βρε δεν κάθεται, τόν λέω. — Όχι, έδωδέν κάθεται, μου άπαντά έκείνος κ.λ.π. κ.λ.π. Βλέπεις, λοιπόν, ότι τα έκοιτάξαμε ένα προς ένα και σου άπαντούμε έγκαιρως και έκτενώς. 'Αλλά κι' έσύ εις το μέλλον στέλλε λίγα και καλά, για να ευρισκόμεθα κι' έμεις στην εύχριστο θέσι να σου άπαντούμε ότι θα δημοσιευθούν. Σ ύμφοι; — ΝΤΟΡΑ-ΛΗ. 'Ελάθεαι τά εύθυμα τραγουδάει όσα, καθώς και τα δύο παιδικά. 'Εχετε άναμφισόητο αστυρικό

ΠΟΛΥ ΑΡΓΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 240)

σκάλα. Πέρασε σάν άστραπή το διάδρομο, φωνάζοντας: «Κυρά Μαρούλα, κυρά Μαρούλα...». Μία μικρή ύπηρετριούλα φανερώθηκε επί τεράλους. Το χρώμα της ήταν χαλασμένο και τα μάτια της κοίταξαν με άγωνία τόν μικρό.

— Πού είναι η κυρά Μαρούλα; τη ρώτησε. — 'Αχ, Ντίνο μου, η κυρά Μαρούλα... μά πού είναι η μαμά σου; Κάτι έπαθε η κυρά Μαρούλα... να έκει στο δωμάτιό της είναι. Μά...

Ο μικρός έτρεξε στο δωμάτιο της γρηούλας και στάθηκε στην πόρτα. 'Η κυρά Μαρούλα ήταν πεσμένη προύματα κάτω από το εικόνισμα της Παναγίας. Πλησίασε περισσότερο και σκυδώντας την άγγιξε στην πλάτη. Μουρμούρισε δύο φορές: «Κυρά Μαρούλα, συχώρεσε με... Μά η γρηούλα δεν άπαντούσε. Βουδή και βαρεία εξακολουθούσε να βλέπει προς τη γη, που θέσπερνε για πάντα το κορμί της. Δεν άνθεξε στη στενοχώρια ή καυμένη ή γρηούλα!

Θ. ΚΑΛΙΓΙΑΝΝΗ

ταλέντο και εύκολία στιχουργική. 'Η γνώμη μας είναι να συνεχίσετε με τη βεβαιότητα ότι θα επιτύχετε πολύ καλά πράγματα. Βλέπετε, το είδος αυτό της ποιήσεως άπαιτεί μάλλον... έξάσκησι. Δημοσιεύουμε έδωδέν ένα από τα δύο έδείγματα που μάς έστειλάτε.

ΤΑ ΣΠΟΥΡΓΙΤΙΑ

Όλα τα μοντέρνα σπιτία
έχουν μπρός του ζαντινιέρες
μέ σπαράγγια, μπαπακούλες
και λουλούδια έκλεκτά.
Τώρα όμως τα σπουργίτια
θά περνούν καλές ημέρες,
έπειδή οι νοικοκυρούλες
θά φυτέψουνε σπαρτά.

Το «'Η έξορμησι της σπαράς» το υπεβάλαμε στην 'Επιτροπή. 'Αν έγκριθί θα δημοσιευθί στο «Βήμα των νέων». Τα παιδικά τραγουδάκια σας πολύ καλά έπίσης. Την ίδια σύστασι έχομε να σας κάμωμε και γι' αυτά: να καταγίνετε. Διαβάσετε τις παιδικές ποιητικές συλλογές του κ. Σ. Σ. Σπεράντζα και της Δδος Κατίνας Παλζή. 'Εχουν γράμει όραϊότατα ποιήματα για παιδιά. Το ότι δεν είθε δασκάλα αυτό δεν παύει άπολύτως κανένα ρόλο. 'Η «Νεολαία» προθύμως θά σας βοηθήση — όσο μπορεί.

ΦΑΝΗΝ ΜΑΥΡ. 'Ελήφθη. Πολύ όραϊο το δημοσιεύδεν στην τοπικήν έφημερίδα «ρεπορτάζ» σας. Γλώσσα στρατη και ρέουσα. Σας συνιστούμε ν' αποφεύγετε τη συχνή χρησιμοποίησι ύποκοριστικών. Π. χ. «φαναράκι», «ελδουλιάκι» κ.λ.π. Καλό έπίσης να προσέχετε την ορθογραφία μερικων λέξεων. Γράφετε π.ε.ι.α. αντί π.α. ή μ.ο.ρ.φ.ο.ς αντί δ.μ.ο.ρ.φ.ο.ς.κ.ά. Λέτε κάπου: «βούλησε το τσαντήρι της». Νομίζομε ότι η λέξι «βούλησε» δεν ταιριάζει έδω. Βούλομε κάτι που είναι κ.τ.ι.σ.μ.ε.ν.ο. με πέτρες ή τούελα και μέ λάσπη, άσθέτη ή άλλη συγκολλητική ουσία. Κάπου άλλω χρησιμοποίησι τη λέξι «πέισμον» ως έπίρρημα. Δεν είναι σωστό. Μπορούσατε να γράψετε: «μέ πέισμα» ή «έπίμονα». Και το ένα όμως και το άλλο δεν είναι περριτά, άφου παραπάνω γράφετε «έπέμειναν». Στην περίπτωση αυτή πηγαίνει το έπίρρημα «άνειδώς», λέξις και τύπος της καθαρεύουσας. Περιμένομε τη συνεργασία σας. — ΑΡΧ. ΟΡΧΩΦ. Και το ποιημάκι σας: «'Αναμνήσεις» είναι άκατάλληλο. 'Απορριβή μεζύ σας. 'Εκτός πιά αν άστεινεσθε. 'Αλλά τι να σας πούμε; Δεν βρίσκομε διόλου έξυπνο το άστέιο σας. Μας γράφετε: «'Εχετε δικαίον. Το ποιημάκι, που σας έστειλα, δεν ήταν για τη «Νεολαία», διότι δεν τη διαβάσω όλην, αλλά εν μέρει. Την διαβάσαν όμως καλά και όλο τ' άνηψάνια μου που είναι Φαλαγγίτικα και τα καμρώνω». Πώς λοιπόν, έπειτ' από όσα μάς γράφετε, θέλετε να δημοσιεύομε το τελευταίο σας ποιήμα; 'Αν τυχόν μάς έναγράψετε μη άμειλντε να σημειώσετε τόν τόπον προελεύσεως της έπιστολής και την διεύθυνσί σας. 'Αλλως δεν θά σας άπαντήσωμε. — ΠΑΝΤ. ΚΑΒΟΥΡΙΝ. Μας γράφεις: «Παρακολουθώ κι' έγώ μεταξύ των άπειρων άναγνώστων σου τάς όράσις προσπαθείας σου διά την έξύψωσιν του ήθικού όλων μας, ώστε να δυνθώμεν να συμβάλλωμε εις την δημιουργίαν του Γ' 'Ελληνικού Πολιτισμού». Εύγε σου. Είσαι άξιος Φαλαγγίτης. Φροντίτε να διαφωτίσης τούς συνομήλικους σου. Το ποιήμα σου «4η Αυγούστου» λέγει όραϊα πράγματα, άλλ' είναι κάπως πρόχειρα γραμμένα. Να ένα τερστίχο:

Τά πάθη από τότε σθίσαν
κι' οι 'Ελληνες με μία φωνή
να δούν ώρκίσθησαν μία μέρα
την 'Ελλάδα μας τρανή.

Το ίδιο και το δεύτερο ποιήμα «Στο μεγάλο μας 'Αρχηγό». Θέλουν και τα δύο δούλεμα. Ξανακοιτάξτε, διόρθωσε και στείλε τα πάλι. Το «4η Αυγούστου» έχει στοιχεία Σ 51 και το «Στο μεγάλο μας 'Αρχηγό» Σ 52. 'Αν τά έναστέλλης σημειώσα τα στοιχεία αυτά σε μία άπο τις γονίες του χαρτίου. — ΙΒΥΚΟΝ. Το ποιημάκι σου «Το πρώινό ζήτημα» κλίνει πολλή τρυφερότητα. Ο τέταρτος στίχος των 4 στίχων πρέπει να είναι όξύνος. 'Ιδού:

Ό ξύπνια με μανούλα
πρωί με τη δροσούλα
ν' άκούσω τα πουλάκια
να ψέλνουν στα κ.λ.α.δ.ι.α.

'Ετσι όλοι οι τέταρτοι στίχοι των λοιπών τερσιστίχων πρέπει να όμοιοκαταληκτούν μεταξύ των. Σου παραθέτομε μερικές σχετικές όμοιοκαταληξίες: Παιδιά, καρδιά, άμμουδιά, βραδιά, μυρωδιά κ.λ.π. Είναι αυτό που καλούμε τόσο στην ποίησι όσο και στη μουσική «έξισι». Το αντίθετο «ά.ρ.σ.ι.ς.». Προσπάθε. Δεν είναι δύσκολο να το καταφέρης. Το ποιήμα σου έχει τα στοιχεία Σ 53. — ΣΤΑΥΡΟΝ ΠΑΝΤΑΤΖΗΝ. Γράμμα, ποιήμα, πνευματικά άσκήσεις στο ίδιο χαρτί και μάλιστα σε μία σελίδα! 'Ασφαλώς δεν διαβάσεις τη «Νεολαία». Γράψε

τα πάλι όπως πρέπει και έναστέλει τα. Σημείωσε Σ 54. — ΔΗΜ. ΒΑΝΔ. Μας γράφεις: «...σας στέλνω το έξις ποιήμα, το όποιον κατεσκεύασα μόνος ίνα το δημοσιεύσατε έάν είναι καλό. 'Εάν όχι σας παρακαλώ να μέ συμβουλευόσθε». Το ποιήμα φέρεται τον τίτλον: «'Ο κουμπάρας».

'Ιδού μερικοί στίχοι:

Μέ ιδρώτα βγάξω
την περισευσεύμενη δραχμή μου
και πάντοτε έχω
γεμίσει το σακί μου.
'Ω κουμπάρα μου, κουμπάρα.

Το χρήμα το πολύ δεν το αγαπώ,
διότι είναι ό άγγελός μου,
ό όποιος μέ κάνει να δυστυχώ.

Ό κουμπάρα μου, κουμπάρα.
Διάβασε τη στήλη έλληνογραφίας μερικων τευχών και καθοδηγήσου. 'Αν θέλεις όμως «συμβούλη» και όχι οδηγίες, τούτο έχομε να σου πούμε: — Διαβάσε μερικούς ποιητάς. — ΔΗΜ. ΜΗΝ. (:) Γράψε μας όλόκληρο το έπώνυμό σου για να σου άπαντήσωμε. Και όχι έπιστολή και ποιήμα στο ίδιο χαρτί. — ΣΟΦ. ΧΡΥΣ. 'Ελάθεαι το ποιήμα σου «Στην 'Ελλάδα», με δασεία τώρα. Γιατί δεν σημειώσατε τα στοιχεία του ποιήματος τα όποια σου υπεδείξαμε; Ξαναστείλε το. Πρέπει να έμειθα προσεκτικοί. 'Οχι Κεφαλληνία, αλλά Κεφαλληνία. 'Αφού αγαπάς τόσο πολύ την πατρίδα σου ώστε να της κάνης ποιήματα, πρέπει να ξέρης να τη γράφης σωστά. Σ ύμφοι; — ΔΗΜ. ΜΕΤΑΛΛΗΝΟΝ. Μας γράφεις: «'Εδω εις την Κέρκυρα χθές του 'Αγίου Δημητρίου ήτο μεγάλη κακοκαιρία. Καθόμιον εις το γραφείον μου και προσπαθούσα να κάμω πνευματικές άσκήσεις, αλλά δεν κατάρθωνα τίποτε. 'Εξαφνα σκέφθηκα να κάμω ένα ποιήμα». Και το έκαμες. Το ποιήμα δίδει πιστήν εικόνα της κακοκαιρίας, που έκρατούσε την ήμερα που το έγραψες, άλλ' είναι άτεγνο. Γράψε κανένα άλλο και στείλε το. — Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ. 'Οχι έπιστολή και συνεργασία όλα μαζί. Ξαναγράψε τα ποιήματα σε χωριστά φύλλα χαρτίου και έναστέλει τα. Ρίχνε μία ματιά και στη στήλη της έλληνογραφίας.

ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ και Κ. ΔΡΟΣΟΝ. ένταυθα. 'Η «καρδιά» δεν είναι δυνατόν να δημοσιευθί. Διότι οι άναγνώσται μα άγνοούν εύτυχώς... — τόν «περίφημον Γάλλον...», τόν όποιον καλόν θά ήτο να μην έγναρίζατε ούτε και σεις. 'Από τα άλλα πιθάνον να δημοσιευθί κάποιο. — Δ. Ε. ΓΕΡΜΕΝΙΤΗΝ. ένταυθα. Δεχόμεθα τετράγωνα σταυρούλεα. — Σ. Σ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΝ. ένταυθα. 'Απορρίπτονται. Α. ΜΠΕΝΑΝ. Πειραιά. 'Εγκρίνεται. 'Η λύσις όρθή. Αι άσκήσεις όμως μέτρια. — Γ. ΖΙΩΓΑΝ. Δράμαν. 'Εγκρίνεται. — ΧΡ. Ν. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΝ. 'Ηράκλειον. 'Απορρίπτονται. Ε. Θ. ΣΟΦΙΑΝΟΥ, Μοσχάτον. Καί, άλλ' όχι δημοσιεύομαι. — ΣΤ. ΣΤΟΥΡΓΙΩΤΗΝ, Κορωπί. 'Εγκρίνεται το κρυπτογραφικόν. — Α. ΛΟΥΜΟΝ. Πολλά μαύρα τετραγώνια. 'Απορρίπτεται. — Ν. ΚΑΡΑΜΑΝΟΝ, Τρίπολη. Συγχαρητήρια δια τάς λύσεις. Και να λυετε τα δημοσιεύμενα και να φτιάγετε και σεις. — ΣΤ. ΠΑΝΤΑΖΗΝ, 'Αργος. Γνωσται αι άσκήσεις σας. — Α. ΜΟΣΧΟΝ, Πειραιά. 'Απορρίπτονται (πολύ «συγκεντρωμένα» τα μαύρα τετραγώνια). — Η. Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ. 'Εγκρίνονται μερικά. — ΕΝΩΜΟΤΑΡΧΗΝ «ΠΑΣ». 'Απορρίπτεται.

ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΑΠΕΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΜΙΖΑΡΑΝ. 'Ελάθεαι το γραμματάκι σου. Σ' εύχαριστούμε που μάς θυμήθηκες. Το δημοσιεύομε έδω όλόκληρο. 'Αγαπή τη Νεολαία, τώρα πιά κανένας Σκαπενός δεν θά έχει παράπονο, γιατί έχομε μία ξεχωριστή σελίδα: «Τόν κήπο των Σκαπενών». Πόσο μου άρέσει η σελίς αυτή! Με τόν Γιαννάκη Φασαρίο σκάω στα γέλια. Σας παρακαλώ να μου άπαντήσετε αν μπορώ κι' έγώ να στέλνω συνεργασία στών «Κήπο των Σκαπενών». Ο φίλος σου Νικόλαος Μιζάρας. Πρώτα-πρώτα, Νικέκι, σε συγχαίρομε γιατί το γραμματάκι σου δεν έχει παρά μονάχα ένα ορθογραφικό λαθάκι, που αν καλορωτάς κι' αυτό δεν είναι λάθος, άφου πολλοί το γράφουν όπως έσύ: «θα έχει» αντί «θα έχη». Τα γραμματάκια σου κουκκί-κουκκί και το χαρτί πεντοκάβαρο. Φαίνεται τακτικό και προσεκτικό παιδί και σίγουρα μία μέρα θα σταθής ψηλά. Μπορείς να μάς στείλεις δ.τι θέλεις, φθάσει να είναι πολύ σύντομο. Κανένα δικό σου «έξυπνο και κούτ» ή τίποτε άλλο, που να πιάση 4—5 σειράς. 'Οχι περισσότερο. 'Αντε, γεια σου.

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α Ε.

'Ο 'Αθηναϊκός τύπος για την «ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΠΡΩΙΑ

Με το κυκλοφορήσαν τευχός του το περιοδικόν «'Η Νεολαία» εισέρχεται εις το δεύτερον έτος της εκδόσεώς του. 'Η «Νεολαία», καίτοι έπίσημον όργανον της 'Εθνικής 'Οργανώσεως της Νεολαίας, δεν άπασχολεί όλας τάς σελίδας της με την κίνησιν της 'Οργανώσεως. Αντιθέτως αι περισσότεραι των 40 σελίδων της περιλαμβάνουν χρήσιμα άρθρα και ειδικάς μελέτας διά την 'Εθνικήν διαπαιδαγώγησιν των νέων, καθισταμένη ούτω και ώφέλιμον έξωσχολικόν άναγνώσμα, αλλά παραλλήλως και πολύτιμος βοηθός του διδασκάλου, ό όποιος εις την 'Ελλάδα τόσον όλίγα μέσα διασθέτει διά την έκτός της άυστηρώς καθωρισμένης ύλης μόρφωσιν των μαθητών.

ΒΡΑΔΥΝΗ

«'Η Νεολαία», το περιοδικό που πρέπει να γίνη το άπόκτημα και το καμάρι κάθε παιδιού, κάθε έλληνικού σπιτιού, εισέρχεται εις το δεύτερον έτος του. Το τελευταίον τευχός είναι γεμάτο ζωντανή ύλη και πρό παντός πάλλεται από το νέον πνεύμα έθνικής υπερφαναίας, αίσιοδοξίας, αυτοπεποίθησεως, που άφύπνισε στις ψυχές όλων ή 4η Αυγούστου. 'Η καλλίτερη κριτική, ή γενναίωτερον ένθαρρυνσις για το όραϊό έργον, είναι τά λόγια του 'Εθνικού Κυβερνήτου επ' ευκαιρία της εισόδου του περιοδικού εις το δεύτερον έτος. 'Ιδού τά λόγια: «Συνεπληρώθη ένας χρόνος άφ' ότου άρχισε να εκδίδεται η «Νεολαία». Είμαι και έγώ ένας από έκείνους, που ειργάσθησαν διά την έκδόσιν της. Έννοώ δε ότι έργασσθήκαμε εις όδους τάς λεπτομερείας της. Το περιοδικόν έγινε καλό, πολύ καλό μάλιστα και πιστεύω ότι παιδιά και κορίτσια της Νεολαίας θά είναι εύχαριστημένα από αυτό. Έγώ το διαβάξω κάθε έβδομάδα από την άρχή έως το τέλος, και ιδιαίτέρως δ,τι ποιήματα ή πεζά ή γράμματα που γράφουν τα μέλη της Νεολαίας. Χαίρω που ή κυκλοφορία του περιοδικού είναι τόσο καλή. 'Αλλά πρέπει όλα τα παιδιά, Φαλαγγίτες, Φαλαγγίτισσες, Σκαπενίς και Σκαπενισσες να το αγοράζουν. Τώρα πιά είμαι βέβαιος για την πρόοδό του και την άνάπτυξί του. Το εύχομαι χρόνια πολλά, πάμπόλη». Την ίδιαν ευχήν του άπευθύνει και ή «Βραδυνή» όπως και όλος ό κόσμος.

Ν. ΕΛΛΑΣ

Δέν είναι, πράγματι, εύκολον να εύρη κανείς λόγους διά να χαιρετήση το περιοδικόν «'Η Νεολαία», το όποιον εισέρχεται από σήμερα εις το δεύτερον έτος της εκδόσεώς του. Και τούτο, διότι έφρόντισε μόνον του να πραγματοποιήσιν εις το σύντομον διάστημα του ένός έτους, πάσαν ευχήν που θά είχε κανείς να του άπευθύνη. Το γεγονός τούτο μαρτυρούν αι 1712 σελίδες του. Το μαρτυρούν ακόμη αι έκλεκτα συνεργασίαι του, ή ποικιλία των θεμάτων του, ή πλουσία εικονογραφήσις του και με μίαν λέξιν, ή άριότης ένός πρωτευομένου περιοδικού καταλληλοτάτου διά την 'Ελληνικήν Νεολαίαν, βασιζομένη εις την πείραν έκείνων που το εκδίδουν και στηριζομένου εις τάς άργάς και τά ιδανικά της 4ης Αυγούστου.

Αντί, λοιπόν, άλλου γαιρετισμού θά του ευχηθώμεν να μη τελειώση ποτέ ό δημιουργικός δρόμος του. 'Ο δρόμος όλων μας — έχει πη ό 'Αρχηγός — δεν τελειώνει ποτέ, όπως δεν τελειώνει ποτέ ή 'Ελλάς.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΝΕΑ

'Η έλλειψις ένός περιοδικού δια τούς νέους μας ύπηρεξεν από έτδν έκδηλος εις τόν τόπον μας, άπασχόλησε δε πάντοτε τούς ειδικούς, οι όποιοι δεν είχαν τίποτε να προσφέρουν εις τούς νέους πλην των διδακτικων βιβλίων, και των όλων άλλως τε ή χρησιμότης ύπηρεξε τόσον άμείβωλος.

'Η έκδοσις του περιοδικού «'Η Νεολαία», έπίσημου όργάνου της 'Εθνικής 'Οργανώσεως Νεολαίας, το όποιον εισέρχεται διά του κυκλοφορούντος σήμερα ένός της εκδόσεώς του, συνεπλήρωσε το κενόν και μάλιστα κατά τρόπον ίκανοποιούντα τάς άπαιτήσεις των ειδικών, οι όποιοι εις τάς 40 σελίδας εύρηκαν δ,τι έζητούν διά την έξωσχολικήν μόρφωσιν των νέων μας.

Δικαίως λοιπόν χαιρετίζομεν όλοι την συμπλήρωσιν του έτους της εκδόσεώς της και της εύχόμεθα κάθε πρόοδον.

ΕΣΤΙΑ

'Η στήλη αυτή είχε και άλλοτε την εύκαιρίαν να γράψη δι' ένα περιοδικόν, το όποιον εκδίδεται διά τα παιδιά και έφήβους και το όποιον άλματικώς προσδεύον, ήμπορεί να θεωρηθί όχι μόνον εις την 'Ελλάδα, αλλά όπουδήποτε της γής, από τα καλλίτερα του είδους του. Το περιοδικόν τούτο — «'Η Νεολαία» — συνεπλήρωσεν έτος από της εκδόσεώς του και ένα νέον φυλλομέτρημα των σελίδων του μάς πείθει ότι βαίνει προς την ζηλευτότεραν άριότητα. 'Αποβάλλει εις την έθνικήν διαπαιδαγώγησιν του παιδιού, προσφέρει εις αυτό δ,τι ήμπορεί να το τέρψη, να το φρονιμάτη, να το κάμη να υπερφανεύεται διά την καταγωγήν του, να το συγκινήση, αλλά συγχρόνως και δ,τι ήμπορεί να του διδάξη χήσιμα και ώφέλιμα πράγματα. Είναι, συνεπώς, δυνατόν να μη το συνοδεύουν αι θερμότεραι ευχαί:

ΕΛΕΥΘ. ΒΗΜΑ

'Εξεδόθη πανηγυρικόν το τελευταίον τευχός του περιοδικού «Νεολαία». Με το τευχός αυτό συμπληροῦται ένας χρόνος από της εκδόσεως του με τόσην έπιμέλειαν εκδιδομένου περιοδικού, ό σκοπός του όποιου είναι ή διαπαιδαγώγησις και έξύψωσις της έλληνικής νεότητος. Και πρέπει να όμολογηθί ότι ή «Νεολαία» με την έκλεκτήν συνεργασίαν επί όλων των ζητημάτων έξεπλήρωσεν άπολύτως τόν προορισμόν της και έδικαιώθησαν αι προσδοκίαι όλων. Το περιοδικόν πιστεύει — και πολύ δικαίως — ότι θά προωγήση και εις το δεύτερον έτος με την αὐτήν προσπάθειαν και τόν αὐτόν ένθουσιασμόν, τόν όποιον χαλυδώνει ή άγάπη των άναγνώστων του.

ΕΘΝΟΣ

Με το κυκλοφορήσαν σήμερα τευχός ή «Νεολαία» το έβδομαεσίον έπίσημου όργάνου της Ε.Ο.Ν., εισέρχεται εις το δεύτερον έτος από της εκδόσεώς της με καινούργιες δυνάμεις και με νέαν έντατικήν προσπάθειαν προς συμπλήρωσιν της γονίμου δράσεώς της. Εις την νέαν την προσπάθειαν την συνοδεύουν όλων αι ευχαί.

